

Teataja

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

59. aastakäik

17. detsember 2016

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2016/2284, 14. detsember 2016, mis käsitleb teatavate õhusaasteainete riiklike heitkoguste vähendamist, millega muudetakse direktiivi 2003/35/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/81/EÜ ⁽¹⁾ 1

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu määrus (EL) 2016/2285, 12. detsember 2016, millega kehtestatakse 2017. ja 2018. aastaks liidu kalalaevadele püügivõimalused teatavate süvamere kalavarude osas ja muudetakse määrust (EL) 2016/72 32
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2286, 15. detsember 2016, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mõistliku kasutamise poliitika rakendamist, jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust ⁽¹⁾ 46
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2287, 16. detsember 2016, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 431/2008, millega avatakse külmutatud veiseliha impordi tariifikvoot ja nähakse ette selle haldamine, ning rakendusmäärust (EL) nr 593/2013, millega avatakse värsked, jahutatud ja külmutatud kõrgekvaliteedilise veiseliha ning külmutatud pühvliliha tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine 63
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2288, 16. detsember 2016, millega kiidetakse heaks olemasoleva toimeaine piperonüülbutoksiidi kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides ⁽¹⁾ 65

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2289, 16. detsember 2016, millega kiidetakse heaks toimeaine epsilon-momfluorotriini kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides ⁽¹⁾	68
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2290, 16. detsember 2016, millega kiidetakse heaks olemasoleva toimeaine peräädikhappe kasutamine tooteliikidesse 11 ja 12 kuuluvates biotsiidides ⁽¹⁾	71
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2291, 16. detsember 2016, millega kiidetakse heaks toimeaine L(+)-piimhappe kasutamine tooteliiki 1 kuuluvates biotsiidides ⁽¹⁾	74
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2292, 16. detsember 2016, milles sätestatakse kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmine ja tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2015/2352 ⁽¹⁾	77
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2293, 16. detsember 2016, millega muudetakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) I lisa	79
Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/2294, 16. detsember 2016, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	81

OTSUSED

★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2016/2295, 16. detsember 2016, millega muudetakse otsuseid 2000/518/EÜ, 2002/2/EÜ, 2003/490/EÜ, 2003/821/EÜ, 2004/411/EÜ, 2008/393/EÜ, 2010/146/EL, 2010/625/EL ja 2011/61/EL ning rakendusotsuseid 2012/484/EL ja 2013/65/EL isikuandmete piisava kaitse kohta teatavates riikides vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõikele 6 (teatavaks tehtud numbri C(2016) 8353) ⁽¹⁾	83
★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2016/2296, 16. detsember 2016, millega luuakse sõltumatute ekspertide rühm, kes on määratud ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise asutuseks	92
★ Komisjoni rakendusotsus (EL) 2016/2297, 16. detsember 2016, millega muudetakse otsuseid 2001/497/EÜ ja 2010/87/EL kolmandatesse riikidesse isikuandmete edastamise lepingu tüüpitingimuste ja nende riikide volitatud töötajate kohta, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ (teatavaks tehtud numbri C(2016) 8471 all) ⁽¹⁾	100

SUUNISED

★ Euroopa Keskpanga suunis (EL) 2016/2298, 2. november 2016, millega muudetakse suunist (EL) 2015/510 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2016/31)	102
★ Euroopa Keskpanga suunis (EL) 2016/2299, 2. november 2016, millega muudetakse suunist (EL) 2016/65 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamisel kohaldatavate väärtuskärbete kohta (EKP/2016/32)	117
★ Euroopa Keskpanga suunis (EL) 2016/2300, 2. november 2016, millega muudetakse suunist EKP/2014/31 täiendavate ajutiste meetmete kohta seoses eurosüsteemi refinantseerimisoperatsioonide ja tagatise kõlblikkusega (EKP/2016/33)	123

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Parandused

- ★ Nõukogu 17. oktoobri 2016. aasta otsuse (EL) 2016/1877 (seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni rahvusvahelisel maanteeveol töötava sõiduki meeskonna töö alase Euroopa kokkuleppe (AETR) eksperdirühmas ja maantee-transporti töörühmas) parandus (ELT L 288, 22.10.2016) 126

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2016/2284,

14. detsember 2016,

mis käsitleb teatavate õhusaasteainete riiklike heitkoguste vähendamist, millega muudetakse direktiivi 2003/35/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/81/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidus on inimtekkeliste õhku väljutatavate saasteainete ja õhu kvaliteedi valdkonnas viimase 20 aasta jooksul saavutatud märkimisväärset edu eelkõige spetsiaalse liidu poliitika abil, mis hõlmab muu hulgas komisjoni 21. septembri 2005. aasta teatist „Õhusaastet käsitlev temaatiline strateegia“ („õhusaaste teemastrateegia“). Nimetatud edusammudes on olnud oluline osa Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivil 2001/81/EÜ, ⁽⁴⁾ millega kehtestati liikmesriikidele vääveldioksiidi (SO₂), lämmastikoksiidide (NO_x), lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) (väljaarvatud metaan), ja ammoniaagi (NH₃) aastase koguheitte ülemmäärad alates 2010. aastast. Selle tulemusena vähenesid aastatel 1990–2010 liidus vääveldioksiidi heitkogused 82 % võrra, lämmastikoksiidide heitkogused 47 % võrra, lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan) heitkogused 56 % võrra ja ammoniaagi heitkogused 28 % võrra. Kuid nagu on märgitud komisjoni 18. detsembri 2013. aasta teatistes „Euroopa puhta õhu programm“ („muudetud õhusaaste teemastrateegia“), esineb endiselt märkimisväärsed negatiivseid mõjusid ja riske inimese tervisele ja keskkonnale.
- (2) Seitsmendas keskkonnaalases tegevusprogrammis ⁽⁵⁾ kinnitatakse liidu pikaajalist õhukvaliteedipoliitika eesmärki saavutada õhu kvaliteet, mis ei põhjustaks olulist negatiivset mõju ega riske inimese tervisele ega keskkonnale,

⁽¹⁾ ELT C 451, 16.12.2014, lk 134.

⁽²⁾ ELT C 415, 20.11.2014, lk 23.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 23. novembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. detsembri 2016. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/81/EÜ *teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta* (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsus nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

ning selleks kutsutakse üles täielikult järgima kehtivaid õhukvaliteeti käsitlevaid liidu õigusakte, kehtestama 2020. aasta järgseid strateegilisi sihtmärke ja meetmeid, tegema suuremaid jõupingutusi valdkondades, kus elanikkond ja ökosüsteemid puutuvad kokku suure hulga õhusaasteainetega, ja suurendama koostoimet õhukvaliteeti käsitlevate õigusaktide ja liidu poliitikaeesmärkide vahel, eelkõige kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse alal.

- (3) Muudetud õhusaaste teemastrateegias on sätestatud uued strateegilised eesmärgid kuni aastani 2030, et liikuda lähemale liidu pikaajalisele eesmärgile.
- (4) Liikmesriigid ja liit on praegu ratifitseerimas 2013. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni programmi Minamata elavhõbedakonventsioon, mille eesmärk on kaitsta inimeste tervist ja keskkonda, vähendades elavhõbedaheidet olemasolevatest ja uutest saasteallikatest, ning konventsioon peaks jõustuma 2017. aastal. Komisjon peaks kõnealuse saasteaine kohta esitatud heitearuandeid regulaarselt läbi vaatama.
- (5) Liikmesriigid ja liit on ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) 1979. aasta piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni (edaspidi „piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioon“) ja mitme selle protokollis osalised, sealhulgas 1999. aasta Göteborgi protokoll hapestumise, eutrofeerumise ja troposfääriosooni vähendamise („Göteborgi protokoll“) kohta, mis vaadati läbi 2012. aastal („muudetud Göteborgi protokoll“).
- (6) 2020. aasta ja edaspidise kohta sätestatakse muudetud Göteborgi protokollis uued heitkoguste vähendamise kohustused, kusjuures kõigi osaliste puhul on väveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan), ammoniaagi ja eriti peenete osakeste osas võetud võrdlusaastaks 2005. aasta; samuti edendatakse sellega musta süsiniku heitkoguste vähendamist ning nõutakse teabe kogumist ja talletamist, mis käsitleb õhusaasteainete kontsentratsiooni ja sadestumise kahjulikku mõju inimese tervisele ja keskkonnale, ning osalemist mõju vähendamisele suunatud programmides piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames.
- (7) Direktiiviga 2001/81/EÜ kehtestatud riiklike heitkoguste piirmäärade kord tuleks seetõttu läbi vaadata, et viia see vastavusse liidu ja liikmesriikide rahvusvaheliste kohustustega. Selleks on käesolevas direktiivis sisalduvad riiklikud heitkoguste vähendamise kohustused aastatel 2020–2029 identsed muudetud Göteborgi protokollis sätestatud kohustustega.
- (8) Liikmesriigid peaksid rakendama käesolevat direktiivi viisil, mis aitab tõhusalt kaasa liidu pikaajalise õhukvaliteedialase eesmärgi saavutamisele, mida toetavad Maaailma Terviseorganisatsiooni suunised ning liidu bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi kaitse eesmärgid, vähendades hapestumise, eutrofeerumise ja osooniga seotud õhusaaste kontsentratsiooni ja sadestumist allapoole kriitilisi saastekoormuseid ja -tasemeid, mis on sätestatud piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonis.
- (9) Käesolev direktiiv peaks aitama kulutõhusalt saavutada ka liidu õigusaktides sätestatud õhukvaliteedialaseid eesmärgi ja leevendada kliimamuutuste mõju, parandades lisaks üldist õhukvaliteeti ja suurendades koostoimet liidu kliima- ja energiapoliitikaga, vältides samas kehtivate liidu õigusaktide dubleerimist.
- (10) Käesolev direktiiv aitab ühtlasi vähendada õhusaastest tulenevaid tervishoiukulusid liidus, parandades liidu kodanike heaolu, ning toetada üleminekut keskkonnasäästlikule majandusele.
- (11) Käesolev direktiiv peaks aitama vähendada järk-järgult õhusaastet, tuginedes vähenemisele, mis tuleneb tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevatest liidu õigusaktidest, mis reguleerivad teatavate ainete heitkoguseid.
- (12) Tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevad liidu õigusaktid peaksid tõhusalt tagama heitkoguste eeldatava vähendamise. Laiemate õhukvaliteedialaste eesmärkide saavutamiseks on ülioluline selgitada välja tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevad liidu õigusaktid, mis ei toimi, ja reageerida neile varases etapis, nagu näitas Euro 6 diiselautode tegelikus liikluses ja katsetamisel tekkiva lämmastikoksiidide heite suur lahknevus.
- (13) Liikmesriigid peaksid täitma käesolevas direktiivis sätestatud heitkoguste vähendamise kohustusi aastatel 2020–2029 ja alates 2030. aastast. Et tagada märgatavad edusammud 2030. aastaks seatud kohustuste täitmisel, peaksid liikmesriigid määrama 2025. aastal kindlaks soovituslikud heitetasemed, mis oleksid tehniliselt teostatavad ja millega ei kaasneks ebaproportsionaalselt suuri kulusid, ning püüdma neid tasemeid saavutada. Kui 2025. aastaks ei suudeta heitkoguseid vastavalt kindlaksmääratud vähendamiskavale vähendada, peaksid liikmesriigid käesoleva direktiivi alusel koostatavates järgmistes aruannetes selgitama kõrvalekaldumise põhjuseid ja meetmeid liikmesriigi tagasipöördumiseks oma kava juurde.

- (14) Käesolevas direktiivis 2030. aastaks ja edaspidiseks seatud riiklikud heitkoguste vähendamise kohustused põhinevad liikmesriigi hinnangulisel vähendamise potentsiaalil, nagu on märgitud õhusaaste teemastrateegia 2015. aasta jaanuari aruandes nr 16, riiklike prognooside ja õhusaaste teemastrateegia aruandes nr 16 esitatud prognooside vaheliste erinevuste tehnilisel analüüsil ning poliitilisel eesmärgil säilitada üldine tervisemõju vähendamine 2030. aastaks (võrreldes 2005. aastaga) võimalikult sarnaselt komisjoni ettepanekuga võtta vastu käesolev direktiiv. Läbipaistvuse suurendamiseks peaks komisjon avaldama õhusaaste teemastrateegia aruande nr 16 aluseks võetud eeldused.
- (15) Riiklike heitkoguste vähendamise kohustuste täitmise hindamisel tuleks võtta aluseks metodoloogiaküsimuses valitsenud olukord kohustuse kehtestamise ajal.
- (16) Aruandlusnõuded ja heitkoguste vähendamise kohustused peaksid põhinema riigisisel energiatarbimisel ja müüdüd kütusel. Samas võivad piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni alusel mõned liikmesriigid kasutada kohustuse täitmise hindamise alusena riigi koguheitet, mis on arvutatud maanteetranspordi sektoris kasutatud kütuse põhjal. See võimalus tuleks käesolevas direktiivis säilitada, et tagada sidusus rahvusvahelise ja liidu õiguse vahel.
- (17) Selleks, et kõrvaldada teatav ebakindlus, mis paratamatult kaasneb riiklike heitkoguste vähendamise kohustuste kehtestamisega, sisaldab muudetud Göteborgi protokoll paindlikkusmeetmeid, mis tuleks integreerida käesolevasse direktiivi. Eelkõige kehtestatakse muudetud Göteborgi protokolliga mehhanism, millega kohandatakse riiklike heiteinventuure ja arvutatakse keskmine iga-aastane riiklik heitkogus maksimaalselt kolme aasta põhjal, kui on täidetud teatud tingimused. Lisaks sellele tuleks käesoleva direktiiviga ette näha paindlikkusmeede juhuks, kui käesolevas direktiivis kehtestatakse vähendamiskohustus, mis on suurem õhusaaste teemastrateegia aruandes nr 16 kindlaks määratud kulutõhusast vähendamisest, ja selleks, et abistada liikmesriike ootamatute ja erandlike sündmuste korral, mis on seotud energia tootmise või tarnimisega, eeldusel et eritingimused on täidetud. Komisjon peaks jälgima kõnealuste paindlikkusmeetmete kasutamist, võttes arvesse piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni alusel välja töötatud juhiseid. Kohandamise taotluste hindamisel loetakse, et aastateks 2020–2029 seatud heitkoguste vähendamise kohustused kehtestati 4. mail 2012, mil Göteborgi protokoll läbi vaadati.
- (18) Liikmesriik peaks koostama, võtma vastu ja viima ellu riikliku õhusaaste kontrolli programmi, et täita oma heitkoguste vähendamise kohustusi ning aidata tõhusalt kaasa õhukvaliteedialaste eesmärkide saavutamisele. Selleks peaksid liikmesriigid võtma arvesse vajadust vähendada heitkoguseid, eelkõige lämmastikoksiidide ja tahkete peenosakeste heitkoguseid piirkondades ja linnastutes, kus on ülemäärane õhusaasteainete kontsentratsioon ja/või piirkondades ja linnastutes, mis suurendavad märkimisväärselt õhusaastet muudes piirkondades ja linnastutes, sealhulgas naaberriikides. Riiklike õhusaaste kontrolli programmidega tuleks sel eesmärgil aidata edukalt rakendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/50/EÜ⁽¹⁾ artikli 23 alusel koostatud õhukvaliteedi kavasad.
- (19) Selleks et vähendada inimtekkelistest allikatest pärit heitkoguseid, peaksid riiklikud õhusaaste kontrolli programmid hõlmama meetmeid, mis oleksid kohaldatavad kõigile asjaomastele sektoritele, kaasa arvatud põllumajandus, energia, tööstus, maanteetransport, siseveetransport, kodumajapidamiste küte ning väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate ja lahustite kasutamine. Liikmesriikidel peaks siiski olema õigus otsustada, milliseid meetmeid võtta, et täita direktiivis sätestatud heitkoguste vähendamise kohustusi.
- (20) Riiklike õhusaaste kontrolli programmide koostamisel peaksid liikmesriigid võtma arvesse parimaid tavasid muu hulgas käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate, haavatavate elanikkonnarühmade jaoks kõige kahjulikumate saasteainete käsitlemisel.
- (21) Põllumajandus annab olulise panuse õhku väljutatavate ammoniaagi ja eriti peenete osakeste heitkogustesse. Selleks et vähendada kõnealuseid heitkoguseid, peaksid riiklikud õhusaaste kontrolli programmid sisaldama põllumajandussektori suhtes kohaldatavaid meetmeid. Need meetmed peaksid olema kulutõhusad ja põhinema konkreetsetel teabel ning andmetel, võttes arvesse teaduse arengut ja liikmesriikide varasemaid meetmeid. Ühine põllumajanduspoliitika pakub liikmesriikidele võimalust panustada õhukvaliteeti erimeetmete abil. Tulevane hindamine annab parema ettekujutuse nende meetmete mõjust.
- (22) Õhukvaliteedi paranemine tuleks saavutada proportsionaalsete meetmetega. Kui liikmesriigid võtavad riiklikesse õhusaaste kontrolli programmidesse lisatavaid põllumajandussektori suhtes kohaldatavaid meetmeid, peaksid nad tagama, et meetmete mõju väikestele põllumajandusettevõtjatele võetakse täielikult arvesse, et piirata võimalikke täiendavaid kulusid nii palju kui võimalik.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, 11.6.2008, lk 1).

- (23) Kui teatavad riiklike õhusaaste kontrolli programmide raames võetavad meetmed, mille eesmärk on ennetada heitkoguseid põllumajandussektoris, on abikõlblikud rahalise toetuse saamiseks – eelkõige meetmed, mida võtavad põllumajandusettevõtjad ja mis nõuavad põllumajandustavade olulist muutmist või märkimisväärseid investeeringuid – peaks komisjon lihtsustama juurdepääsu rahalisele toetusele ja muule olemasolevale liidu rahastamisele.
- (24) Heitkoguste vähendamiseks peaksid liikmesriigid kaaluma investeeringute ümbersuunamise toetamist puhtale ja tõhusale tehnoloogiale. Innovatsioon võib aidata parandada jätkusuutlikkust ja lahendada probleeme nende tekkekohas, parandades valdkonnapõhist reageerimist õhukvaliteedialastele probleemidele.
- (25) Riiklike õhusaaste kontrolli programme, sealhulgas poliitika ja meetmete kindlaksmääramise aluseks olevat analüüsi, tuleks korrapäraselt ajakohastada.
- (26) Selleks et koostada piisaval teabel põhinevaid riiklike õhusaaste kontrolli programme ja teha neis olulisi muudatusi, peaksid liikmesriigid programmide ja muudatuste osas konsulteerima üldsuse ja pädevate asutustega kõikidel tasanditel siis, kui kõik poliitika ja meetmete valikuvariandid on veel lahtised. Liikmesriigid peaksid juhul, kui nende programmi elluviimine võib mõjutada õhukvaliteeti teises liikmesriigis või kolmandas riigis, algatama piiriüleseid konsultatsioone vastavalt nõuetele, mis on sätestatud liidu ja rahvusvahelises õiguses, sealhulgas UNECE piiriülese keskkonnamõju hindamise konventsioonis (1991. aasta Espoo konventsioon) ja selle keskkonnamõju strateegilise hindamise 2003. aasta protokollis.
- (27) Käesoleva direktiivi eesmärk on muu hulgas kaitsta inimese tervist. Nagu Euroopa Kohus on paljudel juhtudel märkinud, oleks Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise lepingu) artikli 288 kolmanda lõiguga direktiivile omistatud siduvusega vastuolus täielikult välistada huvitatud isikute võimalus tugineda direktiiviga kehtestatud kohustusele. See seisukoht kehtib iseäranis direktiivi suhtes, mille eesmärk on saada välisõhu saaste kontrolli alla ja seda vähendada ning mis on seega suunatud inimese tervise kaitsmisele.
- (28) Liikmesriigid peaksid koostama ja esitama riiklikud heiteinventuurid ja -prognoosid ning samuti informatiivsed inventuuriaruanded kõikide käesoleva direktiiviga hõlmatud õhusaasteainete kohta, mis peaks võimaldama liidul täita oma aruandluskohustusi vastavalt piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonile ja selle protokollidele.
- (29) Üldise sidususe säilitamiseks kogu liidus peaksid liikmesriigid tagama, et nende poolt komisjonile esitatavad andmed riiklike heiteinventuuride ja -prognooside ning samuti informatiivsete inventuuriaruannete kohta on täielikult kooskõlas piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni alusel esitatavate andmetega.
- (30) Selleks et hinnata, kas käesolevas direktiivis sätestatud riiklike heitkoguste vähendamise kohustusi on tõhusalt täidetud, peaksid liikmesriigid jälgima ka õhusaaste mõju maismaa- ja veeökosüsteemidele ning nimetatud mõju kohta aru andma. Kulutõhusa lähenemisviisi tagamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada käesolevas direktiivis osutatud valikulisi seirenäitajaid ning nad peaksid kooskõlastama oma tegevust seonduvate direktiivide kohaste seireprogrammidega ja asjakohasel juhul piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooniga.
- (31) Tuleks luua Euroopa puhta õhu foorum, mis ühendab kõiki huvigruppe, sealhulgas liikmesriikide kõikide tasandite pädevaid asutusi, et vahetada kogemusi ja häid tavasid, eelkõige anda panus juhiste koostamiseks ja hõlbustada õhukvaliteedi parandamisega seotud liidu õigusaktide ja poliitikavaldkondade kooskõlastatud rakendamist.
- (32) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/4/EÜ⁽¹⁾ peaksid liikmesriigid tagama teabe aktiivse ja süstemaatilise levitamise elektrooniliste vahendite abil.
- (33) On vaja muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/35/EÜ,⁽²⁾ et tagada selle direktiivi vastavus 1998. aasta keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise 1998. aasta Århusi konventsioonile („Århusi konventsioon“).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 41, 14.2.2003, lk 26).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiiv 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ning muudetakse nõukogu direktiive 85/337/EMÜ ja 96/61/EÜ seoses üldsuse kaasamisega ning õiguskaitsse kättesaadavusega (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

- (34) Selleks et võtta arvesse tehnika arengut ja rahvusvahelisi arengusuundi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu õigusakte, millega muudetakse I lisa, III lisa 2. osa ning IV lisa, et kohandada neid piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames toimuva arenguga, ja V lisa, et kohandada seda tehnika ja teaduse arenguga ja piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames toimuva arenguga. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (35) Selleks et tagada ühetaolised tingimused paindlikkusmeetmete rakendamiseks ja riiklike õhusaaste kontrolli programmide elluviimiseks, tuleks komisjonile anda rakendamisolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (36) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riiklike õigusaktide rikkumise korral, ja tagama nende rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (37) Pidades silmas direktiivis 2001/81/EÜ tehtavate muudatuste laadi ja ulatust, tuleks kõnealune direktiiv asendada, et suurendada õiguskindlust, selgust, läbipaistvust ja õigusaktide lihtsustamist. Järjepidevuse tagamiseks õhukvaliteedi parandamisel peaksid liikmesriigid järgima direktiivis 2001/81/EÜ sätestatud heitkoguste riiklikke ülemmäärasid kuni 2020. aastani, mil hakatakse kohaldama käesolevas direktiivis sätestatud uusi riiklikke heitkoguste vähendamise kohustusi.
- (38) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tagada inimese tervise ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda õhusaaste piiriülese olemuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (39) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁽³⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärgid ja reguleerimise

1. Et liikuda edasi õhukvaliteedi taseme saavutamise suunas, mis ei põhjustaks olulist negatiivset mõju ega riske inimese tervisele ega keskkonnale, kehtestatakse käesolevas direktiivis liikmesriikidele heitkoguste vähendamise kohustused vääveldioksiidi (SO₂), lämmastikoksiidide (NO_x), lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan), ammoniaagi (NH₃) ja eriti peenete osakeste (PM_{2,5}) inimtekkelise atmosfääriheite puhul ning nõutakse riiklike õhusaaste kontrolli programmide koostamist, vastuvõtmist ja elluviimist ning kõnealuste ja muude I lisa osutatud saasteainete heitkoguste ja nende mõju seiret ning nendest aruandmist.

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

2. Käesolev direktiiv aitab ühtlasi:
 - a) saavutada liidu õigusaktides sätestatud õhukvaliteedialaseid eesmärke ning teha edusamme liidu pikaajalise eesmärgi suunas saavutada õhukvaliteedi tase, mis on kooskõlas Maailma Terviseorganisatsiooni õhukvaliteedi suunistega;
 - b) saavutada liidu bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi eesmärke kooskõlas seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammiga;
 - c) parandada koostoimet liidu õhukvaliteedipoliitika ja muude asjaomaste liidu poliitikate, eelkõige kliima- ja energiapoliitika vahel.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liikmesriikide territooriumil, nende majandusvööndites ja heitkoguste kontrolli piirkondades aset leidvate, kõikidest allikatest pärit ning I lisas osutatud saasteainete heitkoguste suhtes.
2. Käesolev direktiiv ei hõlma heitkoguseid Kanaari saartel, Prantsusmaa ülemeredepartemangudes, Madeiral ja Assooridel.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „heide“ – aine väljutamine punkt- või hajusallikast atmosfääri;
- 2) „inimtekkelised heitkogused“ – inimtegevusega seotud saasteainete õhkuväljutamine;
- 3) „osooni eellased“ – lämmastikoksiidid, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan, metaan ja süsinikmonooksiid;
- 4) „õhukvaliteedialased eesmärgid“ – õhu kvaliteedi piirtasemed, sihtväärtused ja kohustuslikult saavutatavad saastatuse taseme määrad, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2008/50/EÜ ja 2004/107/EÜ ⁽¹⁾;
- 5) „vääveldioksiid“ või „SO₂“ – kõik väävliühendid väljendatuna vääveldioksiidina, sealhulgas vääveltrioksiid (SO₃), väävelhape (H₂SO₄) ja taandatud väävliühendid, nagu vesiniksulfiid (H₂S), merkaptaanid ja dimetiülsulfiidid;
- 6) „lämmastikoksiidid“ või „NO_x“ – lämmastikoksiid ja lämmastikdioksiid, väljendatuna lämmastikdioksiidina;
- 7) „lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan“ – kõik orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan, mis võivad päikesevalguse toimel lämmastikoksiididega reageerides tekitada fotokeemilisi oksüdante;
- 8) „eriti peened osakesed“ või „PM_{2,5}“ – osakesed, mille aerodünaamiline diameeter on 2,5 mikromeetrit (µm) või väiksem;
- 9) „must süsinik“ – süsinikku sisaldavad tahked osakesed, mis absorbeerivad valgust;
- 10) „riiklik heitkoguste vähendamise kohustus“ – liikmesriigi kohustus vähendada aine heitkogust; sellega määratakse kindlaks minimaalne heitkoguste vähenemine, mis tuleb saavutada tähtjaks seatud kalendriaasta jooksul, väljendatuna protsendina võrdlusaasta (2005) jooksul väljutatavast koguheitest;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/107/EÜ arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütüsilistide aromaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus (ELT L 23, 26.1.2005, lk 3).

- 11) „maandumis- ja starditsükkel“ – tsükkel, mis hõlmab ruleerimist, starti, tõusu, maandumislähenemist, maandumist ja muud õhusõiduki liikumist, mis leiab aset madalamal kui 3 000 jalga;
- 12) „rahvusvaheline mereliiklus“ – kõikide lippude all sõitvate veesõidukite, välja arvatud kalapüügilaevad, sõidud merel ja rannikuvetes, mis väljuvad ühe riigi territooriumilt ja saavad teise riigi territooriumile;
- 13) „saastekontrolli vöönd“ – mereala, mis asub kuni 200 meremiili kaugusel territoriaalmere mõõtmise aluseks olevatest lähtejoontest ning mille liikmesriik kehtestab laevade põhjustatud reostuse ennetamiseks, vähendamiseks ja kontrolliks kooskõlas kohaldatavate rahvusvaheliste eeskirjade ja standarditega;
- 14) „tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevad liidu õigusaktid“ – liidu õigusaktid, mille eesmärk on vähendada käesoleva direktiiviga hõlmatud õhusaasteainete heitkoguseid, võttes leevendusmeetmeid tekkekohas.

Artikkel 4

Riiklikud heitkoguste vähendamise kohustused

1. Liikmesriigid piiravad vähemalt oma aastaseid vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan), ammoniaagi ja eriti peenete osakeste inimtekkelisi heitkoguseid vastavalt riiklikele heitkoguste vähendamise kohustustele, mida kohaldatakse aastatel 2020–2029 ja alates 2030. aastast ning mis on sätestatud II lisas.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, mille eesmärk on piirata 2025. aastaks kehtestatud inimtekkelisi vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan), ammoniaagi ja eriti peenete osakeste heitkoguseid. Heitkoguste soovituslik tase määratakse kindlaks lineaarses vähendamiskavas, milles võetakse arvesse 2020. aastaks seatud heitkoguste vähendamise kohustustes määratud heitetasemeid ja 2030. aastaks seatud heitkoguste vähendamise kohustustes määratud heitetasemeid.

Liikmesriigid võivad järgida mittelineaarset vähendamiskava, kui see on majanduslikult või tehniliselt tõhusam, ning tingimusel, et alates 2025. aastast läheneb see järk-järgult lineaarsele vähendamiskavale ja et see ei mõjuta ühtegi 2030. aastaks võetud heitkoguse vähendamise kohustust. Liikmesriigid sätestavad mittelineaarset vähendamiskava ja põhjused selle järgimiseks riiklikes õhusaaste kontrolli programmides, mis tuleb komisjonile esitada vastavalt artikli 10 lõikele 1.

Kui 2025. aastaks ei suudeta heitkoguseid vastavalt kindlaksmääratud vähendamiskavale vähendada, selgitavad liikmesriigid kõrvalekaldumise põhjuseid ja meetmeid liikmesriigi tagasipöördumiseks oma kava juurde järgmistes informatiivsetes inventuuriaruannetes, mille nad komisjonile artikli 10 lõike 2 kohaselt esitavad.

3. Lõigete 1 ja 2 täitmisel ei võeta arvesse järgmisi heitkoguseid:

- a) õhusõidukite heitkogused, välja arvatud maandumis- ja starditsükli heitkogused;
- b) heitkogused, mis pärinevad riigisisest mereliiklusest, mis toimub artikli 2 lõikes 2 osutatud territooriumidele ja territooriumidelt;
- c) rahvusvahelisest mereliiklusest pärit heitkogused;
- d) lämmastikoksiidide ja lenduvate orgaaniliste ühendite, välja arvatud metaan, heitkogused, mis tulenevad piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni kategooriates 3B (sõnnikukäitlus) ja 3D (mullaharimine) ette nähtud 2014. aasta aruandlusnomenklatuuri alla kuuluvatest tegevustest.

Artikkel 5

Paindlikkusmeetmed

1. Liikmesriigid võivad kohandada vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan), ammoniaagi ja eriti peenete osakeste iga-aastaseid riiklike heiteinventuure kooskõlas IV lisa 4. osaga, kui vastavalt teadusandmetele ajakohastatud täiustatud heiteinventuuride meetodite kohaldamise tõttu jääksid nende riiklikud heitkoguste vähendamise kohustused täitmata.

Et teha kindlaks, kas IV lisa 4. osas sätestatud asjakohased tingimused on täidetud, loetakse, et heitkoguste vähendamise kohustused aastateks 2020–2029 kehtestati 4. mail 2012.

Alates 2025. aastast kohaldatakse kohanduste suhtes järgmisi lisatingimusi eeldatust märkimisväärselt erinevate heitekoefitsientide või konkreetsetest allikakategooriatest pärinevate heitkoguste määramiseks kasutatud märkimisväärselt erinevate meetodite korral võrreldes tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevate liidu õigusaktide normi või standardi rakendamise tulemustega vastavalt IV lisa 4. osa punkti 1 alapunkti d alapunktidele ii ja iii:

- a) pärast seda, kui asjaomane liikmesriik on arvesse võtnud tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevate liidu õigusaktide tõhususe järelevalvet käsitlevate riiklike järelevalve- ja jõustamisprogrammide tulemusi, tõendab ta, et märkimisväärselt erinevad heitekoefitsiendid ei ole tingitud nimetatud õigusaktide riigisisest rakendamisest ega jõustamisest;
- b) asjaomane liikmesriik on teavitanud heitekoefitsientide märkimisväärselt erinevustest komisjoni, kes vastavalt artikli 11 lõikele 2 uurib, kas on vaja võtta edasisi meetmeid.

2. Kui liikmesriik ei suuda teatud aastal erakordselt külma talve või erakordselt kuiva suve tõttu oma heitkoguste vähendamise kohustusi täita, võib ta täita neid kohustusi seeläbi, et arvutab välja keskmised iga-aastased riiklikud heitkogused kõnealuse aasta, sellele eelneva ja sellele järgneva aasta põhjal, tingimusel et kõnealune keskmine ei ole suurem kõnealuse liikmesriigi vähendamiskohustusest tulenevast iga-aastasest riiklikust heitkogusest.

3. Kui liikmesriik, kelle jaoks on II lisa sätestatud üks või mitu rangemat vähendamiskohustust võrreldes õhusaaste teemastrateegia 16. aruandes kindlaks määratud kulutõhusa vähendamisega ei suuda teatud aastal vaatamata kõigi kulutõhusate meetmete rakendamisele vastavat heitkoguste vähendamise kohustust täita, loetakse liikmesriiki kõnealust heitkoguste vähendamise kohustust täitvaks maksimaalselt viieks aastaks tingimusel, et iga sellise aasta eest kompenseerib ta kohustuste täitmata jätmise mõne muu II lisa osutatud saasteaine heitkoguste samaväärse vähendamisega.

4. Liikmesriiki loetakse artikli 4 kohaseid kohustusi täitvaks maksimaalselt kolmeks aastaks, kui tema heitkoguste vähendamise kohustused asjaomaste saasteainete puhul jäävad täitmata elektri- ja/või soojusenergia varustus- või tootmissüsteemi ootamatu või erakorralise katkestuse või võimsuse vähenemise tõttu, mida ei olnud võimalik ette näha, ning eeldusel, et täidetud on järgmised tingimused:

- a) asjaomane liikmesriik on tõendatud, et kohustuste täitmiseks on tehtud kõik mõistlikud jõupingutused, sealhulgas on rakendatud uusi meetmeid ja poliitikasuundi, ning jõupingutuste tegemist jätkatakse, et kohustuste täitmata jätmise periood jääks võimalikult lühikeseks, ja
- b) asjaomane liikmesriik on tõendatud, et täiendavate meetmete ja poliitikasuundade rakendamisega lisaks punktis a osutatud meetmetele ja poliitikasuundadele kaasneksid ebaproportsionaalselt suured kulud, see ohustaks oluliselt riigi energiapuudulikkust või kujutaks endast märkimisväärt energiaravustusest jäämise ohtu suurele osale elanikkonnast.

5. Liikmesriigid, kes kavatsevad kohaldada lõiget 1, 2, 3 või 4, teavitavad sellest komisjoni asjaomase aruandeaasta 15. veebruariks. Teavitus peab kajastama asjaomaseid saasteaineid ja sektoreid ning kui see on teada, riiklikele heiteinventuuridele avalduva mõju suurust.

6. Komisjon, keda abistab Euroopa Keskkonnaamet, vaatab läbi ja hindab, kas paindlikkusmeetmete kasutamine konkreetsel aastal vastab asjakohastele käesoleva artikli lõikes 1 ja IV lisa 4. osas sätestatud tingimustele või käesoleva artikli lõikes 2, 3 või 4 sätestatud tingimustele, kui need kohalduvad.

Kui komisjon on seisukohal, et paindlikkusmeetme kasutamine ei ole kooskõlas asjakohaste tingimustega, mis on sätestatud käesoleva artikli lõikes 1 ja IV lisa 4. osas või käesoleva artikli lõikes 2, 3 või 4, teeb ta üheksa kuu jooksul alates artikli 8 lõikes 4 osutatud asjakohase aruande kättesaamise päevast otsuse, milles teavitatakse asjaomast liikmesriiki sellest, et kõnealuse paindlikkusmeetme kasutamist ei kiideta heaks, ning tuuakse ära keeldumise põhjused. Kui komisjon ei ole esitanud vastuväidet üheksa kuu jooksul alates päevast, mil ta sai kätte artikli 8 lõikes 4 osutatud asjaomase aruande, loeb liikmesriik paindlikkusmeetme kasutamise selle aasta jaoks kehtivaks ning heaks kiidetuks.

7. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad selle kohta, kuidas kasutada käesoleva artikli lõigetes 1, 2, 3 ja 4 osutatud paindlikkusmeetmeid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 17 osutatud kontrollimenetlusega.

8. Komisjon võtab oma volituste rakendamisel lõigete 6 ja 7 kohaselt arvesse piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni alusel välja töötatud asjakohaseid juhenddokumente.

Artikkel 6

Riiklikud õhusaaste kontrolli programmid

1. Liikmesriik koostab, võtab vastu ja viib riikliku õhusaaste kontrolli programmi ellu kooskõlas III lisa 1. osaga, et piirata vastavalt artiklile 4 oma aastaseid inimtekkelisi heitkoguseid ja aidata saavutada käesoleva direktiivi eesmärges vastavalt artikli 1 lõikele 1.

2. Lõikes 1 osutatud programmi koostamisel, vastuvõtmisel ja elluviimisel teevad liikmesriigid järgmist:

- a) hindavad, mil määral on tõenäoline, et riigisiseseid heiteallikad mõjutavad õhu kvaliteeti nende territooriumil ja naaberliikmesriikides, kasutades asjakohasel juhul andmeid ja meetodeid, mis on välja töötatud Euroopa seire- ja hindamisprogrammi (EMEP) raames vastavalt õhusaasteainete piiriülese kauglevi seire ja hindamise Euroopa koostööprogrammi pikaajalist rahastamist käsitlevale piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni protokollile;
- b) võtavad arvesse vajadust vähendada õhusaasteainete heitkoguseid, et täita õhukvaliteedialaseid eesmärges oma territooriumil ja kui see on asjakohane, naaberliikmesriikides;
- c) meetmete võtmisel eriti peenete osakeste heite koguste vähendamise riiklike kohustuste täitmiseks peavad esmatahtsaks musta süsiniku heitkoguste vähendamise meetmeid;
- d) tagavad kooskõla muude asjakohaste kavade ja programmidega, mis on kehtestatud liikmesriigi või liidu õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt.

Et täita asjakohaseid riiklikke heitkoguste vähendamise kohustusi, lisavad liikmesriigid oma riiklikku õhusaaste kontrolli programmi heitkoguste vähendamise meetmed, mis on sätestatud kohustuslike meetmetena III lisa 2. osas, ja võivad kõnealustesse programmidesse lisada heitkoguste vähendamise meetmeid, mis on III lisa 2. osas sätestatud valikuliste meetmetena, või võrdväärse leevendava mõjuga meetmeid.

3. Liikmesriigid ajakohastavad riiklikku õhusaaste kontrolli programmi vähemalt iga nelja aasta tagant.

4. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, ajakohastatakse riiklikus õhusaaste kontrolli programmis sisalduvaid heitkoguste vähendamise poliitikasuundi ja meetmeid 18 kuu jooksul viimase riikliku heiteinventuuri või riikliku heiteprognoosi esitamisest, kui vastavalt esitatud andmetele ei ole täidetud artiklis 4 sätestatud kohustused või on oht, et neid ei täideta.

5. Vastavalt direktiivile 2003/35/EÜ konsulteerivad liikmesriigid oma riikliku õhusaaste kontrolli programmi projekti ja kõigi oluliste muudatuste üle enne nende lõplikku valmimist üldsuse ja pädevate asutustega, keda õhusaaste kontrolli programmi elluviimine neile eriomaste keskkonnaülesannete tõttu õhusaaste, õhukvaliteedi ja juhtimise alal kõigil tasanditel tõenäoliselt puudutab.

6. Kui see on asjakohane, viiakse läbi piiriülesed konsultatsioonid.

7. Komisjonil on abistav roll riiklike õhusaaste kontrolli programmide väljatöötamisel ja elluviimisel, sealjuures heade tavade vahetamise abil, kui see on asjakohane.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesoleva direktiivi III lisa 2. osa kohandamiseks piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames toimuva arenguga, sealhulgas tehnika arenguga.

9. Komisjon võib kehtestada riiklike õhusaaste kontrolli programmide väljatöötamise ja elluviimise juhiseid.
10. Samuti kehtestab komisjon rakendusaktidega riiklike õhusaaste kontrolli programmide vormi. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 17 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 7

Rahaline toetus

Komisjon püüab lihtsustada juurdepääsu olemasolevatele liidu rahastamisvahenditele vastavalt kõnealuseid vahendeid reguleerivatele õigusnormidele, et toetada käesoleva direktiivi eesmärkide täitmiseks võetavaid meetmeid.

Liidu rahastamisvahendid hõlmavad praegu ja tulevikus kasutada olevaid rahalisi vahendeid, sealhulgas järgmist:

- a) teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm;
- b) Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid, sealhulgas asjaomane rahastamine ühise põllumajanduspoliitika raames;
- c) keskkonna- ja kliimameetmete rahastamisvahendid, näiteks programm LIFE.

Komisjon kaalub võimalust luua ühtne kontaktpunkt, kus kõik isikud ja asutused saavad hõlpsasti kontrollida liidu rahastamisvahendite kättesaadavust ja taotlusmenetlusi projektide puhul, mis tegelevad õhusaaste küsimustega.

Artikkel 8

Riiklikud heiteinventuurid, heiteprognosid ja informatiivsed inventuuriaruanded

1. Liikmesriigid koostavad vastavalt I lisa tabelis A sätestatud nõuetele I lisa tabelis A sätestatud saasteainete kohta riiklikud heiteinventuurid ja ajakohastavad neid kord aastas.

Liikmesriigid võivad vastavalt I lisa tabelis B sätestatud nõuetele koostada I lisa tabelis B sätestatud saasteainete kohta riiklikud heiteinventuurid ja ajakohastada neid kord aastas.

2. Liikmesriigid koostavad vastavalt I lisa tabelis C sätestatud nõuetele I lisa tabelis C esitatud saasteainete kohta ruumilist jaotatust kajastavad riiklikud heiteinventuurid ja suuri paikseid heiteallikaid kajastavad inventuurid ning ajakohastavad neid iga nelja aasta järel ja riiklikud heiteprognosid, mida liikmesriigid ajakohastavad iga kahe aasta järel.

3. Liikmesriigid koostavad vastavalt I lisa tabelis D sätestatud nõuetele informatiivsed inventuuriaruanded, mis lisatakse lõigetes 1 ja 2 osutatud riiklikele heiteinventuuridele ja -prognosidele.

4. Liikmesriigid, kes kasutavad artikli 5 kohast paindlikkusmeetet, peavad asjaomase aasta informatiivsesse inventuuriaruandesse lisama teabe, mis tõendab, et paindlikkusmeetme kasutamine vastab artikli 5 lõikes 1 ja IV lisa 4. osas sätestatud tingimustele, või kui see kohaldub, artikli 5 lõikes 2, 3 või 4 sätestatud asjaomastele tingimustele.

5. Liikmesriigid koostavad ja ajakohastavad riiklike heiteinventuure (sealhulgas kohandatud riiklike heiteinventuure, kui see on asjakohane), riiklike heiteprognose, ruumilist jaotust kajastavaid heiteinventuure, suuri paikseid heiteallikaid kajastavaid inventuure ja neile lisatud informatiivseid inventuuriaruandeid vastavalt IV lisale.

6. Komisjon, keda abistab Euroopa Keskkonnaamet, koostab kõikide I lisa osutatud saasteainete kohta igal aastal kogu liitu hõlmavad heiteinventuurid ja informatiivsed inventuuriaruanded ning iga kahe aasta tagant ka kogu liitu hõlmavad -prognoosid ning iga nelja aasta tagant ruumilist jaotust kajastavad heiteinventuurid ning suuri paikseid heiteallikaid kajastavad inventuurid, ja ajakohastab neid, lähtudes käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teabest.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesolevat direktiivi I lisa ja IV lisa kohandamiseks piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames toimuva arenguga, sealhulgas tehnika ja teaduse arenguga.

Artikkel 9

Õhusaaste mõju seire

1. Liikmesriigid tagavad, et seiratakse õhusaaste negatiivset mõju ökosüsteemidele, tuginedes seirealade võrgustikule, mis on ökosüsteemi liigi (mageveeökosüsteemid, looduslikud ja poollooduslikud elupaigad ning metsa ökosüsteemid) esinduslik valim, kasutades kulutõhusat ja riskipõhist lähenemisviisi.

Selleks kooskõlastavad liikmesriigid oma tegevust teiste seireprogrammidega, mis on loodud vastavalt liidu õigusaktidele, sealhulgas direktiivile 2008/50/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2000/60/EÜ⁽¹⁾ ja nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ,⁽²⁾ ja kui see on asjakohane, piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonile, ning kui see on asjakohane, kasutavad kõnealuste seireprogrammide alusel kogutud andmeid.

Käesoleva artikli nõuete täitmiseks võivad liikmesriigid kasutada V lisa loetletud valikulisi seirenäitajaid.

2. V lisa loetletud teabe kogumisel ja esitamisel võidakse kasutada meetodeid, mis on ette nähtud piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooniga ja selle rahvusvaheliste koostööprogrammide käsiraamatutega.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta käesolevat direktiivi V lisa kohandamiseks tehnika ja teaduse arenguga ning piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames toimuva arenguga.

Artikkel 10

Liikmesriikide aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma esimese riikliku õhusaaste kontrolli programmi hiljemalt 1. aprilliks 2019.

Kui riiklikku õhusaaste kontrolli programmi ajakohastatakse artikli 6 lõike 4 kohaselt, esitab asjaomane liikmesriik ajakohastatud programmi komisjonile kahe kuu jooksul.

Komisjon vaatab riiklikud õhusaaste kontrolli programmid ja nende ajakohastused läbi, lähtudes artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 6 sätestatud nõuetest.

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile ja Euroopa Keskkonnaametile I lisa sätestatud andmete esitamise päevaks oma riiklikud heiteinventuurid ja heiteprognoosid, ruumilist jaotust kajastavad riiklikud heiteinventuurid, suuri paikseid heiteallikaid kajastavad inventuurid ja informatiivsed inventuuriaruanded, millele on osutatud artikli 8 lõigetes 1, 2 ja 3, ning kui see on asjakohane, artikli 8 lõikes 4.

Esitatu peab olema kooskõlas piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni sekretariaadile esitatavate andmetega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

3. Komisjon, keda abistab Euroopa Keskkonnaamet, vaatab asjaomaste liikmesriikidega konsulteerides riiklike heiteinventuuride andmed läbi esimesel aruandeaastal ja seejärel korrapäraselt. Kõnealune läbivaatamine hõlmab järgmist:

- a) esitatud teabe läbipaistvuse, täpsuse, kooskõlalise, võrreldavuse ja täielikkuse kontrollimine;
- b) kontrollid selliste juhtumite kindlakstegemiseks, kus inventuurid on koostatud viisil, mis ei ole kooskõlas rahvusvahelise õiguse, eelkõige piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni nõuetega;
- c) asjakohasel juhul eelnevast tulenevate vajalike tehniliste paranduste väljaarvutamine, konsulteerides asjaomase liikmesriigiga.

Kui asjaomane liikmesriik ja komisjon ei jõua kokkuleppele tehniliste paranduste vajalikkuse või sisu osas vastavalt punktile c, võtab komisjon vastu otsuse, millega näeb ette tehnilised parandused, mida asjaomane liikmesriik peab tegema.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Keskkonnaametile artiklis 9 osutatud järgmise teabe:

- a) seirealade asukoht ja seal õhusaaste mõju seireks kasutatavad näitajad hiljemalt 1. juuliks 2018 ning seejärel iga nelja aasta tagant ning
- b) artiklis 9 osutatud seireandmed hiljemalt 1. juuliks 2019 ning seejärel iga nelja aasta tagant.

Artikkel 11

Komisjoni aruanded

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 1. aprilliks 2020 ja edaspidi iga nelja aasta järel aruande käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammude kohta, sealhulgas hinnangu oma panuse kohta artiklis 1 osutatud eesmärkide saavutamisel, sealhulgas:

- a) edusammud järgmiste eesmärkide saavutamisel:
 - i) artiklis 4 osutatud soovituslikud heitetasemed ja heitkoguste vähendamise kohustused ning juhul, kui neid ei ole saavutatud, selle põhjused;
 - ii) välisõhu kvaliteedi tasemed kooskõlas Maailma Terviseorganisatsiooni avaldatud õhukvaliteedi suunistega;
 - iii) liidu bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi eesmärgid kooskõlas seitsmenda keskkonnavalase tegevusprogrammiga;
- b) punktis a osutatud eesmärkide saavutamiseks liidu ja liikmesriigi tasandil nõutavate täiendavate meetmete kindlakstegemine;
- c) liidu rahastamisvahendite kasutuselevõtt, et toetada käesoleva direktiivi eesmärkide täitmiseks võetud meetmeid;
- d) komisjoni poolt riiklike õhusaaste kontrolli programmide ja nende ajakohastuste suhtes läbi viidud hindamise tulemused vastavalt artikli 10 lõike 1 kolmandale lõigule;
- e) käesoleva direktiivi tervise- ja keskkonnamõju ning sotsiaal-majandusliku mõju hinnang.

2. Kui aruanne osutab sellele, et artiklis 4 osutatud soovituslike heitetasemete mittesaavutamine ja heitkoguste vähendamise kohustuse täitmata jätmine võib tuleneda ebatõhusast tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevast liidu õigusaktist, sealhulgas selle rakendamisest liikmesriigi tasandil, uurib komisjon asjakohasel juhul, kas on vaja võtta edasisi meetmeid, arvestades ka rakendamise mõju sektoritele. Kui see on asjakohane, esitab komisjon seadusandlikud ettepanekud, sealhulgas uute tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevate õigusaktide kohta, et tagada käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmine.

*Artikkel 12***Euroopa puhta õhu foorum**

Komisjon loob Euroopa puhta õhu foorumi, et anda panus juhiste koostamiseks ja hõlbustada õhukvaliteedi parandamisega seotud liidu õigusaktide ja poliitikavaldkondade kooskõlastatud rakendamist ja tuua korrapäraste ajavahemike järel kokku kõik huvigrupid, sealhulgas liikmesriikide kõikide tasandite pädevad asutused, komisjon, tööstus, kodanikuühiskond ja teadusringkonnad. Euroopa puhta õhu foorumis vahetatakse kogemusi ja häid tavasid, sealhulgas kodumajapidamiste küttest ja maanteedranspordist pärit heitkoguste vähendamise vallas, et saada riiklike õhusaaste kontrolli programmide koostamise ja elluviimise jaoks vajalikku teavet ning et koostamist ja elluviimist tõhustada.

*Artikkel 13***Läbivaatamine**

1. Komisjon vaatab artikli 11 lõikes 1 osutatud aruannete põhjal käesoleva direktiivi läbi hiljemalt 31. detsembriks 2025, et teha edusamme artikli 1 lõikes 2 osutatud eesmärkide saavutamisel, eelkõige võttes arvesse teaduse ja tehnika arengut ning liidu kliima- ja energiapoliitika elluviimist.

Kui see on asjakohane, esitab komisjon seadusandlikud ettepanekud heitkoguste vähendamise kohustuste kohta 2030. aastale järgneva perioodiks.

2. Ammoniaagi puhul hindab komisjon läbivaatamisel eelkõige järgmist:

- a) uusimad teaduslikud tõendid;
- b) ajakohastatud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni juhenddokument aastast 2014 põllumajandusest pärineva ammoniaagi heitkoguste ennetamise ja vähendamise kohta („ammoniaagijuhend“), ⁽¹⁾ ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni heade põllumajandustavade raamjuhend ⁽²⁾ ammoniaagi heitkoguste vähendamiseks, mis vaadati viimati läbi 2014. aastal;
- c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/75/EL ⁽³⁾ artikli 3 punktis 10 määratletud parima võimaliku tehnika ajakohastamised;
- d) ühise põllumajanduspoliitika raames võetavad põllumajanduse keskkonnameetmed.

3. Komisjon hindab riikliku elavhõbedaheite aruannete põhjal heite mõju artikli 1 lõikes 2 seatud eesmärkide saavutamisele ja kaalub meetmeid heite vähendamiseks ja kui see on asjakohane, esitab seadusandliku ettepaneku.

*Artikkel 14***Juurdepäas teabele**

1. Liikmesriigid tagavad kooskõlas direktiiviga 2003/4/EÜ, et üldsusele edastatakse avalikkusele kättesaadaval veebisaidil aktiivselt ja korrapäraselt järgmist teavet:

- a) riiklikud õhusaaste kontrolli programmid ja nende ajakohastused;
- b) riiklikud heiteinventuurid (sealhulgas kohaldataval juhul kohandatud riiklikud heiteinventuurid), riiklikud heiteprognoosid, informatiivsed inventuuriaruanded, täiendavad aruanded ja lisateave, mis on komisjonile esitatud vastavalt artiklile 10.

⁽¹⁾ Otsus 2012/11, ECE/EB.AIR/113, *Addendum* 1.

⁽²⁾ Otsus ECE/EB.AIR/127, punkt 36e.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

2. Komisjon tagab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1367/2006,⁽¹⁾ et üldsusele edastatakse avalikkusele kättesaadaval veebisaidil aktiivselt ja korrapäraselt kogu liitu hõlmavad heiteinventuurid ja -prognoosid ning informatiivsed inventuuriaruanded.
3. Komisjon avaldab oma veebisaidil:
 - a) liikmesriigi riikliku heitkoguste vähendamise potentsiaali kindlaksmääramisel aluseks võetud eeldused, mida kasutati õhusaaste teemastrateegia aruande nr 16 koostamisel;
 - b) tekkekohapõhist õhusaaste kontrolli käsitlevate asjakohaste liidu õigusaktide loetelu ning
 - c) artikli 10 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud hindamise tulemused.

Artikkel 15

Koostöö kolmandate riikidega ja kooskõlastamine rahvusvahelistes organisatsioonides

Selleks et panna tugevam alus heitkoguste vähendamise hõlbustamisele, jätkavad liit ja asjakohasel juhul liikmesriigid, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 218 kohaldamist, kahepoolset ja mitmepoolset koostööd kolmandate riikidega ning kooskõlastamist asjaomastes rahvusvahelistes organisatsioonides, nagu ÜRO Keskkonnaprogramm (UNEP), UNECE, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO), Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) ja Rahvusvaheline Tsiivilennunduse Organisatsioon (ICAO), sealhulgas tehnilise ja teadusliku uurimis- ja arendustegevuse alase teabevahetuse kaudu.

Artikkel 16

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 6 lõikes 8, artikli 8 lõikes 7 ja artikli 9 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 31. detsembrist 2016. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 6 lõikes 8, artikli 8 lõikes 7 ja artikli 9 lõikes 3 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal päeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega⁽²⁾.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 6 lõike 8, artikli 8 lõike 7 ja artikli 9 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, 25.9.2006, lk 13).

⁽²⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

*Artikkel 17***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab direktiivi 2008/50/EÜ artikli 29 alusel loodud välisõhu kvaliteedi komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

*Artikkel 18***Karistused**

Liikmesriigid kehtestavad karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud riigisiseste sätete rikkumise eest, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste õigusnormide rakendamine. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

*Artikkel 19***Direktiivi 2003/35/EÜ muutmine**

Direktiivi 2003/35/EÜ I lisasse lisatakse järgmine punkt:

- „g) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/2284 (mis käsitleb teatavate õhusaasteainete riiklike heitkoguste vähendamist, millega muudetakse direktiivi 2003/35/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/81/EÜ) (*) artikli 6 lõige 1.

(*) ELT L 344, 17.12.2016, lk 1.“

*Artikkel 20***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. juuliks 2018.

Erandina lõike 1 esimeses lõigus sätestatust jõustavad liikmesriigid artikli 10 lõike 2 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 15. veebruariks 2017.

Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud peamiste siseriiklike meetmete teksti.

*Artikkel 21***Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted**

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/81/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2018.

Erandina esimesest lõigust:

- a) kohaldatakse direktiivi 2001/81/EÜ artikleid 1 ja 4 ning I lisa kuni 31. detsembrini 2019;
- b) tunnistatakse direktiivi 2001/81/EÜ artiklid 7 ja 8 ning III lisa kehtetuks 31. detsembril 2016.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VI lisa vastavustabelile.

2. Kuni 31. detsembrini 2019 võivad liikmesriigid kohaldada direktiivi 2001/81/EÜ artikli 4 ja I lisa kohaste ülemmäärade suhtes käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1.

*Artikkel 22***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub 31. detsembril 2016.

*Artikkel 23***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 14. detsember 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

I LISA

ÕHKU VÄLJUTATAVATE SAASTEAINETE SEIRE JA ARUANLUS

Tabel A

Iga-aastaste heitearuannete esitamise nõuded, millele on osutatud artikli 8 lõike 1 esimeses lõigus

Element	Saasteained	Ajavahemik	Andmete esitamise päev
Riigi koguheidete aruandlusnomenklatuuri ⁽¹⁾ allikakategooriate kaupa ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , CO, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan — raskmetallid (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POPid ⁽⁴⁾ (PAHid ⁽⁵⁾) koguhulk, benzo(a)pireen, benzo(b)fluoranteen, benzo(k)fluoranteen, indeno(1,2,3-cd)pireen, dioksiidid/furaanid, PCBd ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾	Kord aastas, alates 1990. aastast kuni aruandeaastani miinus 2 (X – 2)	15. veebruar ⁽⁹⁾
Riigi koguheidete aruandlusnomenklatuuri allikakategooriate kaupa ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ ja must süsinik (kui andmed olemas)	Kord aastas, alates 2000. aastast kuni aruandeaastani miinus 2 (X – 2)	15. veebruar ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonis sätestatud aruandlusnomenklatuur (*NFR – Nomenclature for reporting*).

⁽²⁾ Looduslikest heitkogustest tuleb teatada vastavalt piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonis ja EMEP/EEA õhusaasteainete heiteinventuuri juhendis sätestatud meetoditele. Neid ei hõlmata riigi koguheidetes ja neist tuleb teatada eraldi.

⁽³⁾ Cd (kaadmium), Hg (elavhõbe), Pb (plii).

⁽⁴⁾ POPid (*persistent organic pollutants*) – püsivad orgaanilised saasteained.

⁽⁵⁾ PAHid (polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud).

⁽⁶⁾ PCBd (polüklooritud bifeniüülid).

⁽⁷⁾ HCBd (heksaklorobenseen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀“ – osakesed, mille aerodünaamiline diameeter on 10 mikromeetrit (µm) või väiksem.

⁽⁹⁾ Kui andmetes on vigu, tuleb need uuesti esitada hiljemalt nelja nädala jooksul ning tehtud muudatusi üksikasjalikult selgitada.

Tabel B

Iga-aastaste heitearuannete esitamise nõuded, millele on osutatud artikli 8 lõike 1 teises lõigus

Element	Saasteained	Ajavahemik	Andmete esitamise päev
Riigi koguheidete aruandlusnomenklatuuri allikakategooriate kaupa ⁽¹⁾	— Raskmetallid (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ning nende ühendid) ⁽²⁾ — TSP ⁽³⁾	Kord aastas, alates 1990. aastast (TSP puhul 2000. aastast) kuni aruandeaastani miinus 2 (X – 2)	15. veebruar

⁽¹⁾ Looduslikest heitkogustest tuleb teatada vastavalt piiriülese õhusaaste kauglevi konventsioonis ja EMEP/EEA õhusaasteainete heiteinventuuri juhendis sätestatud meetoditele. Neid ei hõlmata riigi koguheidetes ja neist tuleb teatada eraldi.

⁽²⁾ As (arsen), Cr (kroom), Cu (vask), Ni (nikkel), Se (seleen), Zn (tsink).

⁽³⁾ TSP (*total suspended particles*) – hõljuvosakeste koguhulk.

Tabel C

Nõuded heiteandmete ja -prognooside esitamisele, millele on osutatud artikli 8 lõikes 2

Element	Saasteained	Ajavahemik/sihtaasta	Andmete esitamise päev
Rasteriseeritud andmed riigi heitkoguste kohta allikakategooriate kaupa	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5}, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan — raskmetallid (Cd, Hg, Pb) — POPid (PAHide koguhulk, HCB, PCBd, dioksiinid/furaanid) — must süsinik (kui andmed on olemas) 	Iga nelja aasta järel, aruandeaasta miinus 2 (X – 2) alates 2017. aastast	1. mai ⁽¹⁾
Suured paiksed heiteallikad allikakategooriate kaupa	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5}, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan — raskmetallid (Cd, Hg, Pb) — POPid (PAHide koguhulk, HCB, PCBd, dioksiinid/furaanid) — must süsinik (kui andmed on olemas) 	Iga nelja aasta järel, aruandeaasta miinus 2 (X – 2) alates 2017. aastast	1. mai ⁽¹⁾
Prognoositud heitkogused aruandluse koondnomenklatuuri põhjal	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , PM _{2,5} , kui andmed on olemas, must süsinik, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan	Iga kahe aasta järel, hõlmates prognoosi kaasatud aastad 2020, 2025, 2030 ja võimaluse korral 2040 ja 2050 alates 2017. aastast	15. märts

⁽¹⁾ Kui andmetes on vigu, tuleb need uuesti esitada nelja nädala jooksul ning tehtud muudatusi üksikasjalikult selgitada.

Tabel D

Artikli 8 lõikes 3 osutatud iga-aastase informatiivse inventuuriaruande esitamise nõuded

Element	Saasteained	Ajavahemik/sihtaasta	Andmete esitamise päev
Informatiivne inventuuriaruanne	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀, lenduvad orgaanilised ühendid, välja arvatud metaan — raskmetallid (Cd, Hg, Pb) ja must süsinik — POPid (PAHide koguhulk, benso(a)püreen, benso(b)fluoranteen, benso(k)fluoranteen, indeno(1,2,3-cd)püreen, dioksiinid/furaanid, PCBd, HCB) — Kui andmed on olemas, raskmetallid (As, Cr, Cu, Ni, Se ja Zn ning nende ühendid) ja TSP 	Kõik aastad (nagu näidatud tabelites A, B ja C)	15. märts

II LISA

RIIKLIKUD HEITKOGUSTE VÄHENDAMISE KOHUSTUSED

Tabel A

Vääveldioksiidi (SO₂), lämmastikoksiidide (NO_x) ja lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan) heitkoguste vähendamise kohustused. Vähendamiskohustuse osas on võrdlusaastaks 2005 ning maanteetranspordi osas kehtivad heitkogused, mis on arvatatud müüdüd kütuse alusel (*).

Liikmesriik	SO ₂ vähendamine võrreldes 2005. aastaga			NO _x vähendamine võrreldes 2005. aastaga			Lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan) vähendamine võrreldes 2005. aastaga		
	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029		Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029		Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029		Mis tahes aastal alates 2030. aastast
Belgia	43 %		66 %	41 %		59 %	21 %		35 %
Bulgaaria	78 %		88 %	41 %		58 %	21 %		42 %
Tšehhi Vabariik	45 %		66 %	35 %		64 %	18 %		50 %
Taani	35 %		59 %	56 %		68 %	35 %		37 %
Saksamaa	21 %		58 %	39 %		65 %	13 %		28 %
Eesti	32 %		68 %	18 %		30 %	10 %		28 %
Kreeka	74 %		88 %	31 %		55 %	54 %		62 %
Hispaania	67 %		88 %	41 %		62 %	22 %		39 %
Prantsusmaa	55 %		77 %	50 %		69 %	43 %		52 %
Horvaatia	55 %		83 %	31 %		57 %	34 %		48 %
Iirimaa	65 %		85 %	49 %		69 %	25 %		32 %
Itaalia	35 %		71 %	40 %		65 %	35 %		46 %
Küpros	83 %		93 %	44 %		55 %	45 %		50 %
Läti	8 %		46 %	32 %		34 %	27 %		38 %
Leedu	55 %		60 %	48 %		51 %	32 %		47 %
Luksemburg	34 %		50 %	43 %		83 %	29 %		42 %
Ungari	46 %		73 %	34 %		66 %	30 %		58 %
Malta	77 %		95 %	42 %		79 %	23 %		27 %
Madalmaad	28 %		53 %	45 %		61 %	8 %		15 %
Austria	26 %		41 %	37 %		69 %	21 %		36 %
Poola	59 %		70 %	30 %		39 %	25 %		26 %

Liikmesriik	SO ₂ vähendamine võrreldes 2005. aastaga		NO _x vähendamine võrreldes 2005. aastaga		Lenduvate orgaaniliste ühendite (välja arvatud metaan) vähendamine võrreldes 2005. aastaga		
	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029	Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029	Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029	Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal alates 2030. aastast
Portugal	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %	
Rumeenia	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %	
Sloveenia	63 %	92 %	39 %	65 %	23 %	53 %	
Slovakkia	57 %	82 %	36 %	50 %	18 %	32 %	
Soome	30 %	34 %	35 %	47 %	35 %	48 %	
Rootsi	22 %	22 %	36 %	66 %	25 %	36 %	
Ühendkuningriik	59 %	88 %	55 %	73 %	32 %	39 %	
EL 28	59 %	79 %	42 %	63 %	28 %	40 %	

(*) Liikmesriigid, kellel on võimalus kasutada piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni täitmisel alusena riigi koguheidet, mis on arvatud kasutatud kütuse põhjal, võivad säilitada selle võimaluse, et tagada sidusus rahvusvahelise ja liidu õiguse vahel.

Tabel B

Heitkoguste vähendamise kohustused ammoniaagi (NH₃) ja eriti peenete osakeste (PM_{2,5}) puhul. Vähendamiskohustuse osas on võrdlusaastaks 2005 ning maanteetranspordi osas kehtivad heitkogused, mis on arvatud müüdnud kütuse alusel (*).

Liikmesriik	NH ₃ vähendamine võrreldes 2005. aastaga		PM _{2,5} vähendamine võrreldes 2005. aastaga	
	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029	Mis tahes aastal alates 2030. aastast	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029	Mis tahes aastal alates 2030. aastast
Belgia	2 %	13 %	20 %	39 %
Bulgaaria	3 %	12 %	20 %	41 %
Tšehhi Vabariik	7 %	22 %	17 %	60 %
Taani	24 %	24 %	33 %	55 %
Saksamaa	5 %	29 %	26 %	43 %
Eesti	1 %	1 %	15 %	41 %
Kreeka	7 %	10 %	35 %	50 %
Hispaania	3 %	16 %	15 %	50 %
Prantsusmaa	4 %	13 %	27 %	57 %
Horvaatia	1 %	25 %	18 %	55 %
Iirimaa	1 %	5 %	18 %	41 %
Itaalia	5 %	16 %	10 %	40 %
Küpros	10 %	20 %	46 %	70 %
Läti	1 %	1 %	16 %	43 %

Liikmesriik	NH ₃ vähendamine võrreldes 2005. aastaga		PM _{2,5} vähendamine võrreldes 2005. aastaga		
	Mis tahes aastal ajavahemikul 2020–2029		Mis tahes aastal alates 2030. aastast		Mis tahes aastal alates 2030. aastast
Leedu	10 %		10 %		36 %
Luksemburg	1 %		22 %		40 %
Ungari	10 %		32 %		55 %
Malta	4 %		24 %		50 %
Madalmaad	13 %		21 %		45 %
Austria	1 %		12 %		46 %
Poola	1 %		17 %		58 %
Portugal	7 %		15 %		53 %
Rumeenia	13 %		25 %		58 %
Sloveenia	1 %		15 %		60 %
Slovakkia	15 %		30 %		49 %
Soome	20 %		20 %		34 %
Rootsi	15 %		17 %		19 %
Ühendkuningriik	8 %		16 %		46 %
EL 28	6 %		19 %		49 %

(*) Liikmesriigid, kellel on võimalus kasutada piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni täitmisel alusena riigi koguheidet, mis on arvatud kasutatud kütuse põhjal, võivad säilitada selle võimaluse, et tagada sidusus rahvusvahelise ja liidu õiguse vahel.

III LISA

ARTIKLITES 6 JA 10 OSUTATUD RIIKLIKE ÕHUSAASTE KONTROLI PROGRAMMIDE SISU

1. OSA

Riiklike õhusaaste kontrolli programmide minimaalne sisu

1. Artiklites 6 ja 10 osutatud esmased riiklikud õhusaaste kontrolli programmid peavad sisaldama vähemalt järgmist:
 - a) riiklik õhukvaliteedi- ja saastealase poliitika raamistik, mille põhjal programm on välja töötatud, sealhulgas:
 - i) poliitilised prioriteedid ning nende seos muudes asjakohastes poliitikavaldkondades, sealhulgas kliimamuutuste valdkonnas ning vajaduse korral põllumajanduse, tööstuse ja transpordi valdkondades, seatud prioriteetidega;
 - ii) riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele asutustele seatud ülesanded;
 - iii) praeguste tegevuspõhimõtete ja meetmete abil saavutatud edu heitkoguste vähendamisel ja õhukvaliteedi parandamisel ning riiklike ja liidu kohustuste täitmise tase;
 - iv) kavandatud täiendavad arengusuunad, mis ei eelda juba vastu võetud tegevuspõhimõtete ja meetmete muutmist;
 - b) poliitikasuunad, mida kaalutakse ajavahemikuks 2020–2029 ning alates 2030. aastast seatud heitkoguste vähendamise kohustuste täitmiseks ja 2025. aastaks määratud heitkoguste vahetaseme saavutamiseks ning õhukvaliteedi edasiseks parandamiseks, samuti nende analüüs koos analüüsimeetodiga; võimaluse korral heitkoguste vähendamise, õhukvaliteedi- ja keskkonnapoliitika ja -meetmete üksik- või koosmõju ja sellega seotud määramatus;
 - c) vastuvõtmiseks välja valitud meetmed ja poliitikasuunad, sealhulgas nende vastuvõtmise, elluviimise ja läbivaatamise ajakava ning vastutavad pädevad asutused;
 - d) kui see on asjakohane, siis selgitus põhjuste kohta, miks ei ole 2025. aastaks seatud soovituslikke heitetasemeid võimalik saavutada ilma meetmeteta, mis eeldavad ebaproportsionaalselt suuri kulutusi;
 - e) kui see on asjakohane, aruanne artiklis 5 sätestatud paindlikkusmeetmete kasutamise kohta ja selle tagajärgedest keskkonnale;
 - f) hinnang selle kohta, kuidas valitud tegevuspõhimõtted ja meetmed tagavad kooskõla muudes asjaomastes poliitika-valdkondades kehtestatud kavade ja programmidega.
2. Artiklites 6 ja 10 osutatud esmase riikliku õhusaaste kontrolli programmi ajakohastamine peab hõlmama vähemalt järgmist:
 - a) hinnang programmi elluviimisel ning heitkoguste ja kontsentratsiooni vähendamisel tehtud edusammudele;
 - b) kõik olulised muudatused poliitikaraamistikus, hindamistes, programmis ja selle rakendamise ajakavas.

2. OSA

Artikli 6 lõike 2 teises lõigus osutatud heitkoguste vähendamise meetmed

Liikmesriigid võtavad arvesse ammoniaagijuhendit ning kasutavad parimat võimalikku tehnikat kooskõlas direktiiviga 2010/75/EL.

A. Ammoniaagi heitkoguste kontrollimise meetmed

1. Liikmesriigid kehtestavad ammoniaagi heitkoguste kontrollimiseks hea põllumajandustava riikliku soovitusliku juhendi, mille puhul võetakse arvesse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni 2014. aasta hea põllumajandustava raamjuhendit ammoniaagi heitkoguste vähendamiseks ja mis hõlmab vähemalt järgmist:
 - a) lämmastiku käitlemine, arvestades kogu lämmastikuringet;

- b) kariloomade söötmise strateegiad;
 - c) vähesaastavad sõnnikulaotustehnikad;
 - d) vähesaastavad sõnnikuladustamistehnikad;
 - e) vähesaastavad loomapidamise süsteemid;
 - f) mineraalväetiste kasutamisest tekkinud ammoniaagi heitkoguste piiramise võimalused.
2. Liikmesriigid võivad kehtestada riikliku lämmastikubilansi, et jälgida põllumajanduses muutusi reaktsioonivõimelise lämmastiku (sh ammoniaak, lämmastikoksiid, ammoonium, nitraadid ja nitritid) üldkaos, võttes aluseks ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni juhenddokumendis ⁽¹⁾ lämmastikubilansi kohta sätestatud põhimõtted.
3. Liikmesriigid keelavad ammooniumkarbonaatväetiste kasutamise ja võivad vähendada anorgaanilistest väetistest pärineva ammoniaagi heitkoguseid, kasutades järgmisi meetodeid:
- a) urea-põhiste väetiste asendamine ammooniumnitraadil põhinevate väetistega;
 - b) kui urea-põhiste väetiste kasutamist jätkatakse, siis selliste meetodite kasutamine, mille puhul on tõestatud, et ammoniaagi heitkogused vähenevad vähemalt 30 % võrreldes olukorraga, kus kasutatakse ammoniaagijuhendis osutatud standardmeetodit;
 - c) anorgaaniliste väetiste orgaaniliste väetistega asendamise edendamine ning kui jätkatakse anorgaaniliste väetiste kasutamist, nende laotamine vastavalt väetatava põllukultuuri või rohumaa eeldatavale lämmastiku- ja fosforivajadusele, võttes arvesse ka mulla olemasolevat toitainesisaldust ja muudest väetistest pärinevaid toitaineid.
4. Liikmesriigid võivad vähendada loomasõnnikust pärinevaid ammoniaagi heitkoguseid, kasutades järgmisi meetodeid:
- a) vähendatakse heitkoguseid, mis tulenevad vedel- ja tahesõnniku laotamisest põllu- ja rohumaaadele, kasutades meetodeid, millega vähendatakse heitkoguseid ammoniaagijuhendis osutatuga võrreldes vähemalt 30 %, täites järgmisi tingimusi:
 - i) üksnes tahe- ja vedelsõnniku laotamine vastavalt väetatava põllukultuuri või rohumaa eeldatavale lämmastiku- ja fosforivajadusele, võttes arvesse ka mulla olemasolevat toitainesisaldust ja muudest väetistest pärinevaid toitaineid;
 - ii) tahe- ja vedelsõnnikut ei laotata, kui väetatav maa on veega küllastunud, üleujutatud, külmunud või lumega kaetud;
 - iii) vedelsõnnikut laotatakse rohumaaale, kasutades lohisvoolikut, lohiskinga, madalat või sügavat injektsiooni;
 - iv) põllumaale laotatud tahe- ja vedelsõnnik viiakse mulda nelja tunni jooksul pärast laotamist;
 - b) vähendatakse väljaspool loomapidamishooneid asuvate sõnnikuhoidlate heitkoguseid, kasutades järgmisi meetodeid:
 - i) alates 1. jaanuarist 2022 ehitatavates vedelsõnnikuhoidlates kasutatakse hoisusüsteeme või -meetodeid, mille puhul on tõestatud, et ammoniaagi heitkoguseid vähendatakse ammoniaagijuhendis kirjeldatud standardmeetodiga võrreldes vähemalt 60 % võrra ja olemasolevate vedelsõnnikuhoidlate puhul vähemalt 40 % võrra;
 - ii) kaetakse tahesõnniku hoidlad;
 - iii) tagatakse, et põllumajandusettevõtete sõnnikuhoidlate mahutavus on piisav, et laotada sõnnikut ainult põllukultuuride kasvuks sobivatel ajavahemikel;
 - c) vähendatakse loomapidamishoonetest pärinevaid heitkoguseid, kasutades süsteeme, mille puhul on tõestatud, et ammoniaagi heitkoguseid vähendatakse ammoniaagijuhendis kirjeldatud standardmeetodiga võrreldes vähemalt 20 % võrra;
 - d) vähendatakse sõnnikust pärinevaid heitkoguseid, kasutades vähese proteiinisaldusega sööda strateegiaid, mille puhul on tõestatud, et ammoniaagi heitkoguseid vähendatakse ammoniaagijuhendis kirjeldatud standardmeetodiga võrreldes vähemalt 10 % võrra.

⁽¹⁾ Otsus 2012/10, ECE/EB.AIR/113, Addendum 1.

B. Heitkoguste vähendamise meetmed tahkete peenosakeste ja musta süsiniku heitkoguste kontrollimiseks

1. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013⁽¹⁾ II lisa kohaldamist, milles reguleeritakse nõuetele vastavust, võivad liikmesriigid keelata põllumajandussaagi jäätmete ja metsandusjäätmete põletamise avamaal.

Liikmesriigid jälgivad ja tagavad, et kõik esimeses lõigus nimetatud keelud on kohaldatud vastavalt antud lõigu nõuetele. Keelust tehtavad erandid piirduvad kontrollimatute metsatulekahjude vältimise ennetusprogrammidega, kahjurite tõrjega või bioloogilise mitmekesisuse kaitsega.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada riikliku hea põllumajandustava soovitusliku juhendi saagijäätmete nõuetekohaseks käitlemiseks, tuginedes järgmistele meetoditele:

- a) mulla struktuuri parandamine saagijäätmete lisamise abil;
- b) täiustatud meetodid saagijäätmete lisamiseks;
- c) saagijäätmete alternatiivne kasutamine;
- d) mulla toitainesisalduse ja struktuuri parandamine optimaalseks taimekasvuks vajaliku sõnniku lisamisega, vältides nii sõnniku (laudasõnnik, põhuallapanu) põletamist.

C. Väikestele põllumajandusettevõtetele avalduva mõju ennetamine

Liikmesriigid tagavad, et punktides A ja B sätestatud meetmete võtmisel võetakse täielikult arvesse mõju väikestele ja mikropõllumajandusettevõtetele.

Näiteks võivad liikmesriigid väikesed ja mikropõllumajandusettevõtted kõnealustest meetmetest vabastada, kui see on võimalik ja asjakohane, pidades silmas kohaldatavaid vähendamiskohustusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

IV LISA

ARTIKLITES 5 JA 8 OSUTATUD RIIKLIKE HEITEINVENTUURIDE JA -PROGNOOSIDE, INFORMATIIVSETE INVENTUURIARUANNETE JA KOHANDATUD RIIKLIKE HEITEINVENTUURIDE KOOSTAMISE JA AJAKOHASTAMISE MEETODID

Liikmesriigid koostavad I lisa osutatud riiklikud heiteinventuurid, asjakohasel juhul kohandatud riiklikud heiteinventuurid, riiklikud heiteprognoosid, ruumilist jaotust kajastavad heiteinventuurid, suuri paikseid heiteallikaid kajastavad inventuurid ja informatiivsed inventuuriaruanded, kasutades piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni osaliste vastu võetud meetodeid (EMEPi aruandlussuunised), ning neil palutakse kasutada selles osutatud EMEP/EEA õhusaasteainete heiteinventuuri juhendit (EMEP/EEA juhend). Lisaks valmistavad nad nimetatud suuniste alusel ette täiendava teabe, eelkõige tegevusandmed, mida on vaja riiklike heiteinventuuride ja -prognooside hindamiseks.

EMEPi aruandlussuunistele toetumine ei piira käesolevas lisa kindlaks määratud täiendavat korda ega I lisa esitatud nõudeid aruandlusnomenklatuuri, ajavahemike ja andmete esitamise päevade kohta.

1. OSA

Iga-aastased riiklikud heiteinventuurid

1. Riiklikud heiteinventuurid peavad olema läbipaistvad, järjepidevad, võrreldavad, täielikud ja täpsed.
2. Kindlaksmääratud põhikategooriate alla kuuluvaid heitkoguseid arvutatakse vastavalt EMEP/EEA juhendis määratletud meetoditele ning eesmärk on, et kasutatakse teise või kõrgema (üksikasjalikuma) tasandi meetodeid.

Liikmesriigid võivad riiklike heiteinventuuride koostamiseks kasutada muid teaduslikult põhjendatud ja sobivaid meetodeid, kui nende abil saab anda täpsemaid hinnanguid kui EMEP/EEA juhendis sätestatud meetodite abil.

3. Transpordist tingitud heitkoguste puhul arvutavad ja teatavad liikmesriigid heitkogused kooskõlas Eurostatile esitatud riiklike energiabilanssidega.
4. Maanteetranspordist tingitud heitkogused arvutatakse ja teatatakse asjaomases liikmesriigis müüdü kütusekoguse⁽¹⁾ alusel. Lisaks võivad liikmesriigid teatada maanteetranspordist tingitud heitkogustest liikmesriigis kasutatud kütuse või sõidetud kilomeetrite alusel.
5. Liikmesriigid esitavad oma aastased heitkogused piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni aruandlusnomenklatuuri aruandevormis kindlaks määratud ühikutes.

2. OSA

Riiklikud heiteprognoosid

1. Riiklikud heiteprognoosid peavad olema läbipaistvad, järjepidevad, võrreldavad, täielikud ja täpsed ning esitatav teave peab sisaldama vähemalt järgmist:
 - a) prognoosides sisalduvate vastuvõetud ja kavandatud tegevuspõhimõtete ja meetmete selge määratlus;
 - b) prognooside jaoks tehtud tundlikkusanalüüsi tulemused, kui see on asjakohane;
 - c) meetodite, mudelite, aluseks võetud eelduste ning peamiste sisend- ja väljundparameetrite kirjeldus.
2. Heiteprognoosid arvutatakse ja nende andmed koondatakse asjaomaste sektorite kaupa. Liikmesriigid esitavad iga saasteaine kohta „meetmetega“ (vastuvõetud meetmed) prognoosi ja kui see on asjakohane, „lisameetmetega“ (kavandatud meetmed) prognoosi vastavalt EMEP/EEA juhenddokumendis kehtestatud juhistele.

⁽¹⁾ Liikmesriigid, kellel on võimalus kasutada piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni täitmisel alusena riigi koguheidet, mis on arvutatud kasutatud kütuse põhjal, võivad säilitada selle võimaluse, et tagada sidusus rahvusvahelise ja liidu õiguse vahel.

3. Riiklikud heiteprognosid peavad olema kooskõlas iga-aastase riikliku heiteinventuuriga aasta $x - 3$ kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 525/2013 ⁽¹⁾ alusel esitatud prognoosidega.

3. OSA

Informatiivne inventuuriaruanne

Informatiivsed inventuuriaruanded koostatakse vastavalt EMEPi aruandlussuunistele ja esitatakse suunistes kindlaks määratud inventuuriaruandevormil. Inventuuriaruanne peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

- a) konkreetsete meetodite, eelduste, heitekoefitsientide ja tegevusandmete kirjeldus, nendega seotud viited ja teabeallikad ning nende valimise põhjendus;
- b) riigi peamiste heiteallikakategooriate kirjeldus;
- c) teave mõõtemääramatuse, kvaliteedi tagamise ja kontrolli kohta;
- d) inventuuri koostamise institutsionaalse korra kirjeldus;
- e) ümberarvutused ja kavandatavad parandusmeetmed;
- f) vajaduse korral teave artikli 5 lõigetes 1, 2, 3 ja 4 sätestatud paindlikkusmehhanismide kasutamise kohta;
- g) vajaduse korral teave artikli 4 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud vähendamiskavast kõrvalekaldumise põhjuste ning samuti kavale taaslähendamise meetmete kohta;
- h) kommenteeritud kokkuvõte.

4. OSA

Riiklike heiteinventuuride kohandamine

1. Liikmesriik, kes kavatses oma riiklikku heiteinventuuri vastavalt artikli 5 lõikele 1 kohandada, esitab komisjonile koos oma ettepanekuga vähemalt järgmised tõendavad dokumendid:
 - a) tõendid selle kohta, et riiklikku heitekoguste vähendamise kohustust ei täideta;
 - b) tõendid selle kohta, mil määral heiteinventuuride kohandamine täitmata osa vähendab ja aitab täita asjaomase riikliku heitekoguste vähendamise kohustust;
 - c) hinnang selle kohta, kas ja millal asjaomast riiklikku heitekoguste vähendamise kohustust eeldatavalt täidetakse, võttes aluseks kohandusteta riiklikud heiteprognosid;
 - d) tõendid selle kohta, et kohandamine vastab ühele või mitmele järgmisest kolmest tingimusest. Vajaduse korral võib osutada asjaomastele varasematele kohandustele:
 - i) uute heiteallikakategooriate puhul:
 - tõendid selle kohta, et uus heiteallikakategooria on tunnustatud teaduskirjanduses ja/või EMEP/EEA juhendis;
 - tõendid selle kohta, et selline allikakategooria ei olnud kantud asjakohasesse varasemasse riiklikku heiteinventuuri ajal, mil heitekoguste vähendamise kohustus kehtestati;
 - tõendid selle kohta, et uuest allikakategooriast pärinevad heitekogused on üheks põhjuseks, miks liikmesriik ei suuda täita oma heitekoguste vähendamise kohustusi, koos sellisele järeltulele jõudmiseks kasutatud meetodite, andmete ja heitekoefitsientide üksikasjaliku kirjeldusega;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhooonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

- ii) konkreetsetest allikakategoriatest pärinevate heitkoguste määramiseks kasutatud märkimisväärselt erinevate heitekoefitsientide puhul:
 - algsete heitekoefitsientide kirjeldus, sealhulgas nende teaduslike põhjenduste üksikasjalik kirjeldus, mille alusel heitekoefitsient tuletati;
 - tõendid selle kohta, et heitkoguste vähendamise kindlaksmääramiseks kasutati ajal, kui vähendamiskohustused kehtestati, algseid heitekoefitsiente;
 - ajakohastatud heitekoefitsientide kirjeldus, sealhulgas üksikasjalik teave teaduslike põhjenduste kohta, mille alusel heitekoefitsient tuletati;
 - algsete ja ajakohastatud heitekoefitsientide põhjal koostatud heitehinnangute võrdlus, mis tõendab, et muudatus heitekoefitsientides on üheks põhjuseks, miks liikmesriik ei suuda oma vähendamiskohustusi täita;
 - põhjendus, mille alusel otsustati, kas heitekoefitsientide muudatused on märkimisväärsed;
 - iii) konkreetsetest allikakategoriatest pärinevate heitkoguste määramiseks kasutatud märkimisväärselt erinevate meetodite puhul:
 - kasutatud algsete meetodite kirjeldus, sealhulgas üksikasjalik teave teaduslike põhjenduste kohta, mille alusel heitekoefitsient tuletati;
 - tõendid selle kohta, et heitkoguste vähendamise kindlaksmääramiseks kasutati ajal, kui vähendamiskohustused kehtestati, algseid meetodeid;
 - ajakohastatud meetodite kirjeldus, sealhulgas nende teaduslike põhjenduste või viidete üksikasjalik kirjeldus, mille alusel meetodid on saadud;
 - koostatud heiteprognooside võrdlus, kasutades algseid ja ajakohastatud meetodeid, tõendamaks, et muudatus meetodites on üheks põhjuseks, miks liikmesriik ei suuda oma vähendamiskohustusi täita;
 - põhjendus, mille alusel otsustati, kas meetodite muudatused on märkimisväärsed.
2. Liikmesriigid võivad sarnastel eeltingimustel põhinevate kohandamismenetluste puhul esitada sama tõendava teabe, tingimusel et iga liikmesriik esitab nõutavad riigispetsiifilised üksikandmed, mis on sätestatud lõikes 1.
3. Liikmesriigid teevad kohandatud heitkoguste kohta ümberarvutused, et tagada võimalikult suure ulatuses vastavus ajavahemikele igal aastal, mil kohandusi kohaldatakse.
-

V LISA

ARTIKLIS 9 OSUTATUD VALIKULISED NÄITAJAD ÕHUSAASTE MÕJU SEIREKS

- a) Magevee ökosüsteemide puhul: bioloogilise kahju ulatus, sealhulgas tundlike liikide (mikrofüüdid, makrofüüdid ja ränivetikad) puhul, ning kalavarude või selgrootute kadu:

põhinäitaja happe neutraliseerimise võime ning lisanäitajad happesus (pH), lahustunud sulfaat (SO_4), nitraat (NO_3) ja lahustunud orgaaniline süsinik:

proovivõtu sagedus: kord aastas (järvede sügise veeringluse ajal) kuni kord kuus (vooluveekogud);

- b) maismaaökosüsteemide puhul: mulla happesuse, mulla toitainekao, lämmastikuseisundi ja tasakaalu ning bioloogilise mitmekesisuse vähenemise hindamine:

- i) põhinäitaja mulla happesus: aluseliste katioonide omastatavad fraktsioonid (küllastusaste) ja omastatav alumiinium mullas:

proovivõtu sagedus: kord kümne aasta jooksul;

lisanäitajad: pH, sulfaat, nitraat, aluselised katioonid ja alumiiniumi kontsentratsioon mullalahuses:

proovivõtu sagedus: kord aastas (vajaduse korral);

- ii) põhinäitaja nitraatide leostumine ($\text{NO}_{3,\text{leach}}$):

proovivõtu sagedus: igal aastal;

- iii) põhinäitaja süsiniku ja lämmastiku suhe (C/N) ning lisanäitaja lämmastiku koguhulk mullas (N_{tot}):

proovivõtu sagedus: kord kümne aasta jooksul;

- iv) põhinäitaja lehestiku toitainetasakaal (N/P, N/K, N/Mg):

proovivõtu sagedus: kord nelja aasta jooksul;

- c) maismaaökosüsteemide puhul: taimekasvule ja bioloogilisele mitmekesisusele avalduvate osoonikahjustuste hindamine:

- i) põhinäitaja taimekasvule ja lehestikule avalduv kahju ning lisanäitaja süsinikuvoog (C_{flux}):

proovivõtu sagedus: igal aastal;

- ii) põhinäitaja voopõhiste kriitiliste tasemete ületamise määr:

proovivõtu sagedus: kasvuperioodil kord aastas.

VI LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 2001/81/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 esimene lõik ja teise lõigu punktid c, d, e	Artikkel 2
Artikli 3 punkt e	Artikli 3 punkt 1
—	Artikli 3 punktid 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 ja 13
Artikli 3 punkt i	Artikli 3 punkt 6
Artikli 3 punkt k	Artikli 3 punkt 7
Artikli 3 punkt h	Artikli 3 punkt 10
Artikli 3 punkt g	Artikli 3 punkt 11
Artikkel 4	Artikli 4 lõiked 1 ja 2
Artikli 2 teise lõigu punktid a, b	Artikli 4 lõige 3
—	Artikkel 5
Artikli 6 lõige 1	Artikli 6 lõige 1
Artikli 6 lõige 2	Artikli 6 lõiked 2 ja 5–10
Artikli 6 lõige 3	Artikli 6 lõiked 3 ja 4
—	Artikkel 7
Artikli 7 lõige 1	Artikli 8 lõike 1 esimene lõik
—	Artikli 8 lõike 1 teine lõik ja lõiked 2–4
Artikli 7 lõige 2	Artikli 8 lõige 5
Artikli 7 lõige 3	Artikli 8 lõige 6
Artikli 7 lõige 4	Artikli 8 lõige 7
—	Artikkel 9
Artikli 8 lõige 2	Artikli 10 lõige 1
Artikli 8 lõige 1	Artikli 10 lõige 2
—	Artikli 10 lõiked 3 ja 4
Artikkel 9	Artikkel 11
—	Artikkel 12
Artikkel 10	Artikkel 13
Artikli 6 lõige 4	Artikli 14 lõige 1
Artikli 7 lõige 3 ja artikli 8 lõige 3	Artikli 14 lõiked 2 ja 3
Artikkel 11	Artikkel 15
Artikli 13 lõige 3	Artikkel 16
Artikli 13 lõiked 1 ja 2	Artikkel 17

Direktiiv 2001/81/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 14	Artikkel 18
—	Artikkel 19
Artikkel 15	Artikkel 20
—	Artikkel 21
Artikkel 16	Artikkel 22
Artikkel 17	Artikkel 23
Artikli 8 lõige 1 ja III lisa	I lisa
I lisa	II lisa
—	III, V ja VI lisa
III lisa	IV lisa

Komisjoni avaldus metaaniheite läbivaatamise kohta

Komisjon leiab, et õhukvaliteedi seisukohalt on eriti oluline jätkata liikmesriikides metaaniheite koguste üle järelevalve teostamist, et vähendada osooni kontsentratsiooni ELis ja aidata kaasa metaaniheite vähendamisele rahvusvahelisel tasandil.

Komisjon kinnitab, et ta kavatseb teatatud siseriiklike heitkoguste alusel hinnata metaaniheite mõju õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade direktiivi artikli 1 lõikes 2 sätestatud eesmärkide saavutamisele ja kaalub meetmete võtmist sellise heite vähendamiseks ning vajaduse korral esitada selleks seadusandlik ettepanek. Oma hinnangus võtab komisjon arvesse mitut käimasolevat uuringut selles valdkonnas, mis peaks lõpetatama 2017. aastal, ning selle valdkonna rahvusvahelisi arengusuundi.

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/2285,

12. detsember 2016,

millega kehtestatakse 2017. ja 2018. aastaks liidu kalalaevadele püügivõimalused teatavate süvamere kalavarude osas ja muudetakse määrust (EL) 2016/72

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Aluslepingu artikli 43 lõike 3 kohaselt võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed kalapüügi-võimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ kohaselt tuleb kaitsemeetmete vastuvõtmisel võtta arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruandeid.
- (3) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad nendega funktsionaalselt seotud tingimused. Kalapüügivõimalused tuleks jaotada liikmesriikide vahel nii, et kõikidele liikmesriikidele oleks tagatud kõikide kalavarude ja kalastustegevuse suhteline stabiilsus, ning võttes asjakohaselt arvesse määruses (EL) nr 1380/2013 kehtestatud ühise kalanduspoliitika eesmärke.
- (4) Nõukogu määruse (EÜ) nr 2347/2002 ⁽²⁾ artikli 2 punktis a määratletud süvamere liikide püügi võimaluste üle otsustatakse iga kahe aasta järel.
- (5) Lubatud kogupüük tuleks kehtestada kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte ning tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise, pidades silmas ka arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega, eelkõige asjaomaste nõuandekomisjonidega toimunud konsultatsioonide käigus.
- (6) Kalapüügivõimalused peaksid olema kooskõlas rahvusvaheliste kokkulepete ja põhimõtetega, nagu 1995. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kokkulepe, milles käsitletakse piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist, ⁽³⁾ ning üksikasjalikud majandamisepõhimõtted, mis on esitatud ÜRO Toidu- ja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351, 28.12.2002, lk 6).

⁽³⁾ Kokkulepe 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist (EÜT L 189, 3.7.1998, lk 16).

Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvaheliste suunistes, mille kohaselt peaks reguleeriv asutus olema eriti ettevaatlik eelkõige siis, kui teave on ebaselge, ebausaldusväärne või ebapiisav. Piisava teadusliku teabe puudumist ei tohiks kasutada põhjusena kaitse- või majandamismeetmete edasilükkamiseks või võtmata jätmiseks.

- (7) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (edaspidi „ICES“) ja STECFi viimastest teaduslikest nõuannetest ilmneb, et enamikku süvamerealiike ei püüta ikka veel säästvalt ning kõnealuste kalavarude jätkusuutlikkuse tagamiseks tuleks nende püüki vähendada senikaua, kuni kalavarud hakkavad jälle suurenema.
- (8) ICESi ja nõuandeid silmas pidades on asjakohane kehtestada besuugo kogupüük loodepiirkonna vetes ainult kaaspüügi suhtes.
- (9) Oluline besuugo püük toimub Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) ja Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) asjaomastes püügipiirkondades, mis piirnevad ICESi IX alapiirkonnaga. Arvestades, et ICESi andmed nende lähialade kohta ei ole täielikud, peab kogupüügi kohaldamisala piirduma ICESi IX alapiirkonnaga. Siiski peaks tulevasi majandamisotsuseid ette valmistades kehtestama sätted kõnealuste lähialade aruandluse kohta.
- (10) ICESi nõuande kohaselt ei tohiks oranži karekala püüda kuni 2020. aastani. Varem oli oranži karekala suhtes lubatud kogupüük kehtestatud (alates 2010. aastast oli lubatud kogupüük nulltasemel). On asjakohane keelustada seda liiki püüda, pardal hoida, ümber laadida või lossida, sest selle liigi varu on märgatavalt vähenenud ega taastu. ICES märgib, et alates 2010. aastast ei ole liit tegelenud oranži karekala sihtpüügiga Atlandi ookeani kirdeosas.
- (11) ICESi edastatud nõuannete kohaselt näitab piiratud pardajälgimine, et põhja-pikksaba osakaal registreeritud kalju-tõmppeakala saagi hulgas on alla 1 %. Pardajälgimist arvesse võttes soovib ICES, et põhja-pikksaba sihtpüüki ei peaks toimuma ning kaaspüük tuleks kalju-tõmppeakala TACist maha arvestada, et minimeerida liikide valesti registreerimise võimalusi. ICES märkis, et ametlikult lossitud kalju-tõmppeakala ja põhja-pikksaba suhtelise proportsiooni ning põhja-pikksaba praeguse esinemiskoha piirkondades vaadeldud püügi ja teaduslike ülevaadete vahel on märkimisväärne, rohkem kui suurusjärgu võrra (st üle kümne korra) suurem erinevus. Selle liigi kohta on teavet väga piiratud ning mõningaid registreeritud lossimisandmeid käsitleb ICES kui liikide kohta valeandmete esitamist. Seetõttu ei ole võimalik saada täpseid ajaloolisi andmeid põhja-pikksaba saagi kohta. Seetõttu peaks põhja pikksaba kaaspüük vastavalt teaduslikele nõuannetele piirduma 1 %ga iga liikmesriigi põhja pikksaba kvoodist ning see tuleks kvoodist maha arvestada.
- (12) ICES soovib, et süvamerehaide sihtpüük peaks olema nulltasemel. ICES märgib samuti, et hetkel kehtiv püügipiirang viib süvamerehaide kaaspüügi kohta valeandmete esitamiseni. Eelkõige kaasneb süsisaba harrastusliku süvameresihtpüügiga õngejada abil vältimatult süvamerehaide kaaspüük, mille korral püütud isendid heidetakse surnult merre tagasi. Nende asjaolude valguses ning selleks et koguda süvamerehaide kohta teaduslikke andmeid, tuleks 2017.–2018. aastaks katseliselt kehtestada piiratud kaaspüügikvoot, lubades süsisaba harrastusliku süvameresihtpüügi vältimatu kaaspüügina püütud süvamerehaide saaki piiratud koguses lossida. Õngejada tunnustatakse sellise kalapüügi puhul selektiivse kalapüügivahendina. Asjaomased liikmesriigid peaksid välja töötama süsisaba püügi piirkondlikud majandamismeetmed ja kehtestama konkreetsed meetmed süvamerehaide kohta andmete kogumiseks, et tagada varude põhjalik järelevalve. Süvamerehaidele liidu kaaspüügikvoodi kehtestamine ICESi V, VI, VII, VIII ja IX alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes; ICESi X alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes; CECAFi 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 piirkonna liidu vetes ei piira suhtelise stabiilsuse põhimõtte kohaldamist kõnealuste piirkondade süvamerehaide püügitegevuse suhtes.
- (13) Kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁽¹⁾ tuleks kindlaks määrata varud, mille suhtes kohaldatakse kõnealuses määruses osutatud eri meetmeid. Ennetuslikku lubatud kogupüüki tuleks kohaldada kalavarude suhtes, mille püügi võimaluste kohta ei ole teaduslikult põhjendatud hinnangut eelkõige selle aasta puhul, mille jaoks tuleb lubatud kogupüük kehtestada; muudel juhtudel tuleks kohaldada analüütilist lubatud kogupüüki. ICESi ja STECFi nõuandeid silmas pidades tuleks nende süvamere kalavarude suhtes, mille kohta puudub teaduslik hinnang püügi võimaluste kohta, kohaldada ennetuslikku lubatud kogupüüki.

(¹) Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜTL 115, 9.5.1996, lk 3).

- (14) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 lõikega 1 esitas Portugal 15. septembril 2016 komisjonile taotluse suurendada anšoovise 2016. aasta kogupüüki ICESi IX ja X alapiirkondades ning CECAF 34.1.1 liidu vetes 15 000 tonnini. ICES kinnitas oma 21. oktoobri 2016. aasta soovitusel kõnealuse anšoovisevaru head seisundit ning asjaolu, et 15 000 tonni suurust püüki 2016. aastal võib pidada jätkusuutlikuks. Seepärast tuleks nõukogu määrust (EL) 2016/72⁽¹⁾ vastavalt muuta.
- (15) Määruses (EL) 2016/72 sätestatud anšoovise püügivõimalusi IX ja X alapiirkondades ning CECAF 34.1.1 liidu vetes kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016. Käesolevas määruses sätestatud muutmissete tuleks seega samuti kohaldada alates samast kuupäevast. Selline tagasiulatuv kohaldamine ei mõjuta õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid, kuna asjaomaseid kalapüügivõimalusi suurendati võrreldes määruses (EL) 2016/72 kehtestatud võimalustega.
- (16) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2017. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse 2017. ja 2018. aastaks liidu kalalaevadele võimalused teatavate süvamereliikide kalavarude püügiks liidu vetes ja teatavates väljaspool liitu asuvates vetes, kus on vaja püüki piirata.

Artikkel 2

Mõisted

- Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - „liidu kalalaev“ – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
 - „liidu veed“ – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a aluslepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;
 - „lubatud kogupüük (TAC)“ – igast kalavarust aastas püüda ja lossida lubatud kogus;
 - „kvoot“ – liidule või liikmesriigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
 - „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse või jurisdiktsiooni alla.
- Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:
 - ICESi (Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009⁽²⁾ III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
 - CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee) püügipiirkonnad – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2009⁽³⁾ II lisas kindlaks määratud geograafilised alad.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. jaanuari 2016. aasta määrus (EL) 2016/72, millega määratakse 2016. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu, ning millega muudetakse määrust (EL) 2015/104 (ELT L 22, 28.1.2016, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

Artikkel 3

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

Liidu vetes või teatavates väljaspool liitu asuvates vetes liidu kalalaevade püütavate süvamereleikide lubatud kogupüük ja sellise lubatud kogupüügi jaotus liikmesriikide vahel ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud lisas.

Artikkel 4

Kalapüügivõimaluste jaotamise erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimalused jaotatakse liikmesriikide vahel nii, et need ei piira:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohaseid kalapüügivõimaluste vahetamisi;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 ⁽¹⁾ artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;
 - c) määruse (EÜ) nr 1006/2008 ⁽²⁾ artikli 10 lõike 4 kohaseid kalapüügivõimaluste ümberjaotamisi;
 - d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 kohast lubatud lisakoguste lossimist;
 - e) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 kohast koguste peatamist;
 - f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105 ja 107 kohast mahaarvamist.
2. Määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki, kui käesoleva määruse lisaga ei ole ette nähtud teisiti.

Artikkel 5

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Kalavarusid, mille suhtes on kehtestatud lubatud kogupüük, võib pardal hoida või lossida ainult juhul, kui saagi on püüdnud sellise liikmesriigi lipu all sõitvad kalalaevad, millel on kvoot, ning kõnealune kvoot ei ole ammendatud.

Artikkel 6

Keelustamine

Liidu kalalaevadel keelatakse püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida oranži karekala (*Hoplostethus atlanticus*) ICESi I, II, III, IV, V, VI; VII; VIII, IX, X, XII ja XIV alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes, ning pardal hoida, ümber laadida või lossida oranži karekala, mis on püütud kõnealuses piirkonnas.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

Artikkel 7

Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed püütud koguste lossimise kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse lisas esitatud kalavarukode.

Artikkel 8

Määruse (EL) 2016/72 muutmine

Määruse (EL) 2016/72 IA lisas asendatakse ICESi IX ja X alapiirkondades ning CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411) liidu vetes püügivõimaluste tabeli anšoovist käsitlev kanne järgmisega:

Liik:	anšoovis <i>Engraulis encrasicolus</i>	Püügiipiir- kond:	IX ja X; CECAFi 34.1.1 liidu veed (ANE/9/3411)
Hispaania	7 174		
Portugal	7 826		
Liit	15 000		
Lubatud kogupüük (TAC)	15 000		Ennetuslik TAC

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017. Artiklit 8 kohaldatakse siiski alates 1. jaanuarist 2016.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 12. detsember 2016

Nõukogu nimel
eesistuja
G. MATEČNÁ

LISA

Viited püügipiirkondadele on viited ICESi püügipiirkondadele, kui ei ole ette nähtud teisiti.

1. OSA

Liikide ja liigirühmade määratlus

1. Käesoleva lisa 2. osas esitatud loetelus on kalavarud esitatud liikide ladinakeelsete nimetuste tähestikulises järjekorras. Süvamerehaid esitatakse kõnealuse loetelu alguses. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmises vastavustabelis esitatud tavanimetusi ja ladinakeelseid nimetusi:

Tavanimetus	Kolmetäheline kood	Teaduslik nimetus
Süsisaba	BSF	<i>Alphanopus carbo</i>
Limapead	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Kalju-tõmppeakala	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Põhja-pikksaba	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Besuugo	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Lima-niituimluts	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. Käesolevas määruses tähendab „süvamerehaid“ järgmisi liike:

Tavanimetus	Kolmetäheline kood	Teaduslik nimetus
Musthaid	API	<i>Apristurus</i> spp.
Mantelhai	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Kare ogahai	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Portugali süvahai	CYO	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Pikk-koon-süvahai	CYP	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Must koletishai	CFB	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Luits-nokkhai	DCA	<i>Deania calcea</i>
Šokolaadhai	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Suur tumehai	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Harilik tumehai	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Hiir-saaghai	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Kammhai	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Puriuim-sigahai	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Lühikoon-hammashai	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Atlandi polaarhai	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

2. OSA

Iga-aastased kalapüügivõimalused (eluskaalu tonnides)

Liik:	süvamerehaid		Püügipiirkond:	V, VI, VII, VIII ja IX püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (DWS/56789-)
Aasta	2017	2018		
Liit	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Ennetuslik TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3

⁽¹⁾ Ainult süsisaba õngejadaga sihtpüügi kaaspüügi puhul. Sihtpüük ei ole lubatud.

Liik:	süvamerehaid		Püügipiirkond:	X püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (DWS/10-)
Aasta	2017	2018		
Portugal	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Liit	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Ennetuslik TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3

⁽¹⁾ Ainult süsisaba õngejadaga sihtpüügi kaaspüügi puhul. Sihtpüük ei ole lubatud.

Liik:	süvamerehaid, <i>Deania histricosa</i> ja <i>Deania profundorum</i>		Püügipiirkond:	XII püügipiirkonna rahvusvahelised veed (DWS/12INT-)
Aasta	2017	2018		
Iirimaa	0	0		
Hispaania	0	0		
Prantsusmaa	0	0		
Ühendkuningriik	0	0		
Liit	0	0		
Lubatud kogupüük (TAC)	0	0		Ennetuslik TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3

Liik:	süvamerehaid		Püügipiirkond:	CECAFi 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 piirkonna liidu veed (DWS/F3412C)
Aasta	2017	2018		
Liit	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Ennetuslik TAC Ei kohaldata määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3

⁽¹⁾ Ainult süsisaba õngejadaga sihtpüügi kaaspüügi puhul. Sihtpüük ei ole lubatud.

Liik:	süsisaba <i>Alphanopus carbo</i>		Püügipiirkond:	I, II, III ja IV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (BSF/1234-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	3	3		
Prantsusmaa	3	3		
Ühendkuningriik	3	3		
Liit	9	9		
Lubatud kogupüük (TAC)	9	9		Ennetuslik TAC

Liik:	süsisaba <i>Alphanopus carbo</i>		Püügipiirkond:	V, VI, VII ja XII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (BSF/56712-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	34	30		
Eesti	17	15		
Iirimaa	84	74		
Hispaania	168	148		
Prantsusmaa	2 362	2 078		
Läti	110	97		
Leedu	1	1		
Poola	1	1		
Ühendkuningriik	168	148		
Muud	9 ⁽¹⁾	8 ⁽¹⁾		
Liit	2 954	2 600		
Lubatud kogupüük (TAC)	2 954	2 600		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Üksnes kaaspüük. Sihtpüük selle kvoodi all ei ole lubatud.

Liik:	süsisaba <i>Alphanopus carbo</i>	Püügipiirkond:	VIII, IX ja X püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (BSF/8910-)
Aasta	2017	2018	
Hispaania	10	9	
Prantsusmaa	26	23	
Portugal	3 294	2 965	
Liit	3 330	2 997	
Lubatud kogupüük (TAC)	3 330	2 997	Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)
Liik:	süsisaba <i>Alphanopus carbo</i>	Püügipiirkond:	CECAFi 34.1.2 piirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (BSF/C3412-)
Aasta	2017	2018	
Portugal	2 488	2 189	
Liit	2 488	2 189	
Lubatud kogupüük (TAC)	2 488	2 189	Ennetuslik TAC
Liik:	limapead <i>Beryx spp.</i>	Püügipiirkond:	III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (ALF/3X14-)
Aasta	2017	2018	
Iirimaa	9	9	
Hispaania	63	63	
Prantsusmaa	17	17	
Portugal	182	182	
Ühendkuningriik	9	9	
Liit	280	280	
Lubatud kogupüük (TAC)	280	280	Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

Liik:	Kalju-tõmppeakala <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Püügipiirkond:	I, II ja IV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (RNG/124-)
Aasta	2017	2018		
Taani	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Saksamaa	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Prantsusmaa	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾		
Ühendkuningriik	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Liit	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Ennetuslik TAC

⁽¹⁾ Põhja-pikksaba sihtpüük ei ole lubatud. Põhja-pikksaba (RHG/124-) kaaspüük arvestatakse kvoodist maha. See ei tohi ületada 1 % kvoodist.

Liik:	Kalju-tõmppeakala <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Püügipiirkond:	III püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (RNG/03-)
Aasta	2017	2018		
Taani	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Saksamaa	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Rootsi	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Liit	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		Ennetuslik TAC

⁽¹⁾ Kalju-tõmppeakala sihtpüüki ei toimu ICESi IIIa püügipiirkonnas.

⁽²⁾ Põhja-pikksaba sihtpüük ei ole lubatud. Põhja-pikksaba (RHG/03-) kaaspüük arvestatakse kvoodist maha. See ei tohi ületada 1 % kvoodist.

Liik:	Kalju-tõmppeakala <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Püügipiirkond:	Vb, VI ja VII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (RNG/5B67-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Eesti	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Iirimaa	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Hispaania	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Prantsusmaa	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Leedu	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Poola	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ühendkuningriik	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Muud	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Liit	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Kuni 10 % igast kvoodist võib püüda VIII, IX, X, XII ja XIV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes. (RNG/*8X14-) – kalju-tõmppeakala; (RHG/8X14-) – põhja-pikksaba kaaspüük).

⁽²⁾ Põhja-pikksaba sihtpüük ei ole lubatud. Põhja-pikksaba (RHG/5B67-) kaaspüük arvestatakse kvoodist maha. See ei tohi ületada 1 % kvoodist.

⁽³⁾ Üksnes kaaspüük. Üksnes kaaspüük. Sihtpüük ei ole lubatud.

Liik:	Kalju-tõmppeakala <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Püügipiirkond:	VIII, IX, X, XII ja XIV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (RNG/8X14-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Iirimaa	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Hispaania	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Prantsusmaa	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Läti	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Leedu	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Poola	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ühendkuningriik	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Liit	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Kuni 10 % igast kvoodist võib püüda Vb, VI ja VII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes. (RNG/*5B67-) – kalju-tõmppeakala; (RHG/5B67 – põhja-pikksaba kaaspüük).

⁽²⁾ Põhja-pikksaba sihtpüük ei ole lubatud. Põhja-pikksaba (RHG/8X14-) kaaspüük arvestatakse kvoodist maha. See ei tohi ületada 1 % kvoodist.

Liik:	besuugo <i>Pagellus bogaraveo</i>		Püügipiirkond:	VI, VII ja VIII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (SBR/678-)
Aasta	2017	2018		
Iirimaa	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Hispaania	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾		
Prantsusmaa	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾		
Ühendkuningriik	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾		
Muud	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Liit	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Üksnes kaaspüük. Sihtpüük selle kvoodi all ei ole lubatud.

Liik:	besuugo <i>Pagellus bogaraveo</i>		Püügipiirkond:	IX ⁽¹⁾ püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelises vetes; (SBR/09-)
Aasta	2017	2018		
Hispaania	137 ⁽²⁾	130 ⁽²⁾		
Portugal	37 ⁽²⁾	35 ⁽²⁾		
Liit	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Püügist GFCMi püügipiirkonnas 37.1.1 tuleb siiski teatada (SBR/F3711). Püügist GFCMi püügipiirkonnas 34.1.11 tuleb siiski teatada (SBR/F34111).

⁽²⁾ Kuni 8 % kvoodist võib püüda VI, VII ja VIII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes (SBR/*678-).

Liik:	besuugo <i>Pagellus bogaraveo</i>		Püügipiirkond:	X püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (SBR/10-)
Aasta	2017	2018		
Hispaania	5	5		
Portugal	507	507		
Ühendkuningriik	5	5		
Liit	517	517		
Lubatud kogupüük (TAC)	517	517		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

Liik:	lima-niituimluts <i>Phycis blennoides</i>		Püügipiirkond:	I, II, III ja IV püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (GFB/1234-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	9	8		
Prantsusmaa	9	8		
Ühendkuningriik	15	13		
Liit	33	29		
Lubatud kogupüük (TAC)	33	29		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

Liik:	lima-niituimluts <i>Phycis blennoides</i>		Püügipiirkond:	V, VI ja VII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (GFB/567-)
Aasta	2017	2018		
Saksamaa	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Iirimaa	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾		
Hispaania	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾		
Prantsusmaa	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾		
Ühendkuningriik	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾		
Liit	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Kuni 8 % kvoodist võib püüda VIII ja IX püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes (GFB/*89-).

Liik:	lima-niituimluts <i>Phycis blennoides</i>		Püügipiirkond:	VIII ja IX püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (GFB/89-)
Aasta	2017	2018		
Hispaania	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾		
Prantsusmaa	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾		
Portugal	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Liit	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		
Lubatud kogupüük (TAC)	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

⁽¹⁾ Kuni 8 % kvoodist võib püüda V, VI ja VII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes (GFB/*567-).

Liik:	lima-niituihluts <i>Phycis blennoides</i>	Püügipiirkond:	X ja XII püügipiirkonna liidu ja rahvusvahelised veed (GFB/1012-)
Aasta	2017	2018	
Prantsusmaa	9	8	
Portugal	40	36	
Ühendkuningriik	9	8	
Liit	58	52	
Lubatud kogupüük (TAC)	58	52	Analüütiline lubatud kogupüük (TAC)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2286,**15. detsember 2016,**

milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mõistliku kasutamise poliitika rakendamist, jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6d lõiget 1,

olles konsulteerinud Elektroonilise Side Euroopa Reguleerivate Asutuste Ühendatud Ametiga (BEREC)

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 ei tohiks rändlusteenuse osutajad nõuda rändluskliendilt üheski liikmesriigis mõistliku kasutamise põhimõttel tehtud või vastu võetud reguleeritud rändluskõnede, ühegi saadetud reguleeritud rändlussõnumi (SMS) ega ühegi kasutatud reguleeritud andmesideteenuse, kaasa arvatud rändlusmultimeediasõnumi (MMS) eest ühtegi riigisisesele jaehinnale lisanduvat tasu. Seda nõuet hakatakse kohaldama alates 15. juunist 2017 eeldusel, et selleks kuupäevaks on hakatud kohaldama nimetatud määruse artikli 19 lõikes 2 osutatud ettepaneku alusel vastuvõetavat õigusakti rändluse hulgiturgude kohta.
- (2) Määruses (EL) nr 531/2012 on sätestatud, et konkreetsetes ja erandlikes tingimustes võib rändlusteenuse osutaja taotleda riigi reguleerivalt asutuselt luba nõuda oma rändlusklientidelt lisatasu. Igale sellisele loataotlusele tuleb lisada kogu vajalik teave, näitamaks et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude puudumise korral ei suuda teenuseosutaja katta jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste pakkumise kulusid, mis kahjustab seega riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust.
- (3) Selleks, et tagada rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise ärahoidmiseks rakendatava poliitika (edaspidi „mõistliku kasutamise poliitika“) ja lisatasude lubade järjekindel kohaldamine kogu liidus, on vaja sätestada üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad sellise mõistliku poliitika kohaldamist ja jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust.
- (4) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt on mõistliku kasutamise poliitika eesmärk takistada kliente kasutamast kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid lubamatul või anomaalsel viisil, kasutades selliseid teenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine, näiteks kasutades neid teenuseid alaliselt. Rakendusmeetmetega tuleks tagada, et rändlusteenuste osutajad ei kasutaks rändluse mõistliku kasutamise poliitika kohaldamise võimalust muudel eesmärkidel, mis kahjustaksid rändluskliente, kes tegelevad mis tahes vormis perioodilise reisimisega.
- (5) Liidus jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise tulemusel kehtivad liidu piires välismaal ja koduriigis (riigis, kus klient on sõlminud mobiilsideteenuse lepingu) mobiilsideteenuste kasutamise suhtes ühesugused tariifitingimused. Määruse (EL) nr 531/2012 eesmärk on kõrvaldada lahknevused riigisisestest hindade

⁽¹⁾ ETL L 172, 30.6.2012, lk 10.

ja liidu piires perioodilise reisimise korral kohaldatavate rändlushindade vahel, et rändluse puhul kehtiksid samasugused hinnad kui koduriigis. Siiski ei ole määruuse eeskirjade mõte võimaldada kõikjal liidus alalist rändlust, st olukorda, kus kõrgemate riigisiseste mobiilside hindadega liikmesriigis ostab klient teenuseid nendes liikmesriikides asutatud operaatoritelt, kus mobiilside riigisisest hinnad on madalamad ja kus see klient ei ole alaline elanik ning kus tal puuduvad muud püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, eesmärgiga kasutada esimesena nimetatud liikmesriigis alaliselt rändlusteenust.

- (6) Kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste alaline kasutamine muul eesmärgil kui perioodiline reisimine moonutaks tõenäoliselt konkurentsi, avaldaks survet riigisiseste hindade tõusuks omamaistel turgudel ja ohustaks investeerimisstiimuleid nii riigisisestel kui ka külastatavatel turgudel. Külastataval turul peaksid külastatava võrgu operaatorid otseselt konkureerima riigisiseste teenuseosutajatega teistes liikmesriikides, kus hinnad, kulud ning regulatiivsed ja konkurentsitingimused võivad olla hoopis teistsugused, ja selliste rändluse hulgitasandi tingimuste alusel, mis on seatud kulupõhiselt ainsa eesmärgiga lihtsustada perioodilist rändlust. Kodumaise operaatori jaoks võib riigisiseste tariifide alaline kasutamine rändlemise ajal viia selleni, et külastatavad operaatorid keelduvad rändluse hulgitasandi teenuste osutamisest või piiravad seda või et kodumaised operaatorid hakkavad osutama teenuseid piiratud mahus või kehtestatakse kõrgemad riigisisest hinnad, mis mõjutab kodumaise operaatori suutlikkust osutada oma kodumaistele tavaklientidele teenuseid kodu- ja välismaal.
- (7) Rakenduseeskirjad tuleb kehtestada selgete ja üldiselt kohaldatavate põhimõtete alusel, mis on suutelised hõlmama rändlus klientide perioodilise reisimise eri vorme, tagamaks et mõistliku kasutamise poliitika ei takista sellistel klientidel täiel määral kasutada riigisiseste hindadega rändlusteenust. Selleks, et rändlusteenuse osutaja saaks kohaldada mõistliku kasutamise poliitikat, tuleks tavaliselt pidada klienti perioodiliselt liidu piires välismaal reisivaks, kui see klient elab alaliselt rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või tal on selle liikmesriigiga püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, ning ta tarbib jaemüügitasandil osutatavat reguleeritud rändlusteenust mõnes teises liikmesriigis.
- (8) Määruses (EL) nr 531/2012 on sätestatud, et mõistliku kasutamise poliitika peab võimaldama rändlusteenuse osutaja klientidel tarbida teatavas mahus jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisisese jaehinnaga, mis on kooskõlas nende vastavate riigisiseste tariifikavadega.
- (9) Käesolev määrus ei tohiks piirata võimalust, et rändlusteenuse osutajad saavad pakkuda ja rändlus klientid teadlikult valida alternatiivse rändlustariifi vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõikele 3, mis võib sisaldada lepingulisi kasutustingimusi, mis ei kuulu kõnealuse määruse kohaselt kehtestatud mõistliku kasutamise poliitika alla.
- (10) Tagamaks, et jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid ei kasutataks anomaalsel või lubamatul viisil, mis ei ole seotud perioodilise reisimisega väljaspool klienti alalise elukohta liikmesriiki või liikmesriiki, millega klientil on püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, võib rändlusteenuse osutajatel olla vaja kindlaks teha oma rändlus klientide alaline elukoht või selliste püsivate sidemete olemasolu. Võttes arvesse asjaomastes liikmesriikides tavaks olevaid töendamiseviise ja lubamatu või anomaalse kasutamise tunnetatavat riskitaset, peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalik määrata kindlaks esitatavad elukohta töendavad asjakohased tõendid kusjuures riigi reguleeriv asutus jälgib dokumenteerimise üldkoormust ja selle asjakohasust riiklikus kontekstis. Üksikkasutajate puhul võivad sellised tõendid hõlmata klienti avaldust, klienti elukohaliikmesriiki kinnitava kehtiva dokumendi esitamist, klienti täpset posti- või arveaadressi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis osutatavate muude teenuste puhul, kolmanda taseme haridus asutuse kinnitust täisajaga kursustel osalemise kohta, kannet valijate kohalikus registris või kohalike maksude/peamaksude tasumist. Äriklientide puhul võivad sellisteks tõenditeks olla dokumendid, mis tõendavad äriühingu asutamise- või tegevuskohta, selle peamise majandustegevuse teostamise tegelikku asukohta või peamist kohta, kus vastava SIM-kaardi kasutajana kindlaks tehtud töötajad täidavad oma tööülesandeid. Püsivad sidemed liikmesriigiga, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut riigi territooriumil, võivad tekkida täistööajaga ja kestvast töösuhtest (sealhulgas piirialatöötajate puhul), füüsilisest isikust ettevõtja samalaadset füüsilist kohalolekut eeldavast kestvast lepingulisest suhtest, täiemahulistel korduvatel õppekursustel osalemisest või muudes olukordades, näiteks lähetatud töötajate või pensionäride puhul, kui need hõlmavad samalaadset tasemel territoriaalset kohalolu.

- (11) Pärast konkreetse lepingu sõlmimist peaksid rändlusteenuse osutajad nõudma alalise elukoha tõendit või tõendit muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, üksnes olukorras, kus arvete esitamise eesmärgil kogutavad andmed näivad viitavat lubamatule või anomaalsele kasutamisele, mis ei ole seotud perioodilise reisimisega. Nimetatud tõendid peavad hõlmama üksnes seda, mis on rangelt vajalik ja proportsionaalne, et kinnitada kliendi seotust rändlusteenuse osutaja liikmesriigiga. Kui selleks puuduvad põhjused, ei tohiks klientidelt nõuda dokumentaalseid tõendeid, mis kinnitavad mõistliku kasutamise poliitika järgimist. Eelkõige ei tohiks nõuda selliste dokumentide korduvat esitamist, mis ei ole seotud lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosuse riskipõhise hindamisega.
- (12) Selleks, et võimaldada klientidel tarbida teatavat mahtu jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisese jaehinnaga, mis on kooskõlas nende vastavate riigiseste tariifikavadega, ei tohiks rändlusteenuse osutaja üldiselt kehtestada rändluskliendile kättesaadavate mobiilsideteenuste mahu suhtes riigisestest piirmäärast erinevat piirmäära, kui see klient reisib perioodiliselt liidus. Kõnealused riigisese piirmäärad peaksid seoses tariifikava riigisese kasutamise hõlmama kohaldatavat mõistliku kasutamise poliitikat.
- (13) Teatavate riigiseste tariifikavade kohaselt, mida edaspidi nimetatakse piiramatu mahuga andmepakettideks, võib andmeside tarbimine olla piiramatu või andmemahtu võidakse pakkuda madala kaudse riigisese ühikuhinnaga võrreldes määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga. Kui sellistel piiramatu mahuga andmepakettidel ei ole erandliku mahuga seotud konkreetseid kaitsemeetmeid, on tõenäosus, et selliste tariifikavade puhul hakatakse korraldama organiseeritud edasimüüki isikutele, kes ei ela rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, palju suurem kui muude tariifikavade puhul. Lisaks võib piiramatu mahuga andmepakettide anomaalne või lubamatu kasutus rändluse ajal tuua kaasa selliste tariifikavade kadumise siseturgudel või rändluse piiramise selliste tariifikavade puhul, kahjustades riigiseseid kasutajaid, mis oleks vastuolus määruse (EL) nr 531/2012 eesmärgiga. Selline oht on palju väiksem häälkõne- ja SMS-teenuste puhul, sest selliste teenuste suhtes kehtivad suuremad füüsilised või ajalised piirangud ning nende tegelik kasutus on olnud viimastel aastatel stabiilne või vähenenud. See ei piira operaatorite õigust võtta meetmeid seoses petturlikust tegevusest tulenevate väga ebatüüpiliste käitumismudelitega häälkõne- ja SMS-rändlusteenuste puhul. Ehkki piiramatu mahuga andmepakettide puhul on kohaldatava riigisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu kasutamise suurenemine ohu tõttu vaja kehtestada täiendavad kaitsemeetmed, peaks perioodiliselt liidu piires reisival kodumaisel kliendil olema siiski võimalik tarbida selliseid teenuseid jaetasandi mahus, võrdeliselt kahekordse mahuga, mida saab osta andmesiderändluse hulgihinna ülempiiril rahasumma eest, mis võrdub riigisese tariifikava mobiilsideteenuste üldise riigisese jaehinnaga (käibemaksuta) kogu kõnealuse arveldusperioodi eest. See kujutab endast mahtu, mis on kooskõlas kõnealuse riigisese tariifikavaga, kuna see kohandub kõnealuse tariifikava riigisesele jaehinnale ning sestap võib seda kohaldada piiramatu mahuga andmepakettide puhul ning ka kombineeritult muude mobiilside jaeteenustega. Mahu korrumine kahega peegeldab piisavalt asjaolu, et operaatorid lepivad sageli kokku hulgiüügitasandi andmeside rändlushindades, mis jäävad alla kohaldatava ülempiiri, ning sageli ei kasuta kliendid ära kogu neile tariifikavaga pakutavat andmesidemahtu. Sellega seoses tagatakse klientide puhul läbipaistvus määruse (EL) nr 531/2012 nõuete täitmisega, mille kohaselt teavitab rändlusteenuse osutaja rändlusklienti, kui reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatav mõistliku kasutamise maht on ära tarvitatud. Kõnealuses teates osutatakse ka lisatasule, mida kohaldatakse reguleeritud andmeside-rändlusteenuste täiendava tarbimise suhtes rändluskliendi poolt.
- (14) Vähendamaks ohtu, et ettemaksuga lepinguid, mis ei hõlma pikaajalist kohustust, kasutatakse üksnes alaliseks rändluseks, peaks rändlusteenuse osutajal olema alternatiiv õigusele nõuda elukoha tõendit või tõendit selliste muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja liikmesriigi territooriumil, nimelt peaks ta saama ettemaksuga lepingu puhul piirata kohaldatava riigisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste kasutamist mahuga, mida saab osta andmesiderändluse hulgihinna ülempiiril ülejäänud rahasumma eest (käibemaksuta), mis on rändluse tarbimise hetkel kõnealuse ettemaksuga lepingu puhul kättesaadav.
- (15) Rändlusteenuse pakkujal peaks olema võimalik võtta meetmeid, et avastada ja ennetada kehtiva riigisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatut või anomaalset kasutamist muudel eesmärkidel kui perioodiline reisimine. Samas tuleks rändluskliente kaitsta meetmete eest, mis võivad mis tahes moel kahjustada nende võimalust kasutada liidu piires perioodiliselt välismaal reisisides jaemüügitasandi

reguleeritud rändlusteenuseid riigisiseste hindade eest. Riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise avastamiseks ja ennetamiseks kohaldatavad meetmed peaksid olema lihtsad ja läbipaistvad, vähendama rändlusklientide halduskoormust ning ka ülemääraseid ja tarbetuid hoiatusteateid. Kooskõlas elukohanõude või selliste muude püsivate sidemete nõudega, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja riigis, peaksid lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosust kinnitavad näitajad põhinema andmeliikluse mudelitega seotud objektiivsetel näitajatel, mis osutavad mis osutavad sellele, et klient viibib valdavalt rändlusteenuse osutaja riigis või kasutab riigisiseseid mobiilsideteenuseid valdavalt riigi sees. Määratluse kohaselt tuleb sellised objektiivsed näitajad teha kindlaks teatava ajavahemiku alusel. Selline ajavahemik peab olema piisavalt pikk, vähemalt neli kuud, et võimaldada rändlusklentidel tarbida jaemüügitasandil osutatavaid rändlusteenuseid riigisiseste hindade eest, tegeledes samas liidus perioodilise reisimisega ettenähtavas vormis. Tahtmatu rändlusolukorra juhtumid piirialadel ei tohiks negatiivselt mõjutada näitajaid, mis osutavad kohalolekule rändlusteenuse osutaja riigis. Sellega seoses tuleks arvesse võtta nii tahmatult rändlusteenust kasutavate inimeste kui ka piirialatöötajate olukorda, arvestades, et objektiivsete näitajate kohaldamise eesmärgil loetakse riigisisese kohaloleku päevaks see, kui rändlusteenuse osutaja võrku logitakse sisse mis tahes ajal asjaomasel päeval. Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peavad rändlusteenuse osutajad esitama ka piisavalt teavet, et anda klientidele võimalus tahtmatu rändlusteenuse kasutamise aktiivseks vältimiseks. Viibimine väljaspool liitu ja seal teenuste tarbimine ei tohiks avaldada negatiivset mõju rändluskliendi võimalustele kasutada riigisiseste hindadega rändlusteenuseid liidu sees, sest seda ei saa pidada märgiks riskist, et klient kasutab kohaldatava riigisisese jaehinnaga rändlust rändlusteenuse pakkuja liikmesriigis muul otstarbel kui perioodiliselt liidu piires reisides. Sellega seoses tuleks objektiivsete näitajate kohaldamist silmas pidades lugeda sellist viibimist ja tarbimist koduriigis toimunuks. Rändlusteenuse osutaja võib tugineda ka muudele tõenditele riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatust või anomaalsest kasutamisest, näiteks see, et lepingut kasutatakse rändlusteenuse osutaja liikmesriigis väga harva ning kasutamine on valdavalt seotud rändlusega, või sama klient kasutab rändluse ajal mitut lepingut üksteise järel.

- (16) Vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 sätetele, millega tagatakse rändlusteenuste kasutamise puhul läbipaistvus, ja kooskõlas elektroonilise side sektori lepinguid käsitlevate õigusnormidega tuleks kliente selgelt teavitada mõistliku kasutamise poliitikat käsitlevatest lepingutingimustest enne seda, kui neid hakatakse kohaldama. Rändlusteenuse osutaja peaks teavitama riigi reguleerivat asutust mõistliku kasutamise poliitikast, mida ta käesoleva määruse kohaselt kohaldab.
- (17) Liiklus- ja asukohaandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ sätteid. Eelkõige artikkel 6 võimaldab rändlusteenuse osutajal töödelda liiklusandmeid, mis on vajalikud abonentide arvete ja sidumistasude jaoks. Rändlusteenuse osutaja poolt riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise avastamiseks ja ennetamiseks kohaldatavad meetmed ei tohiks viia isiku tuvastamist võimaldavate kliendiandmete, sealhulgas liiklus- ja asukohaandmete säilitamise ja automaatse töötlemiseni, mis ei ole seotud eesmärgiga avastada ja takistada lubamatut või anomaalset kasutamist või on seda eesmärki silmas pidades ebaoproportsionaalne.
- (18) Eelkõige peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalik avastada ja tõkestada seda, et kolmandad isikud kasutavad hulgi- või jaemüügi tasandil lepingutingimusi rikkudes ära riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamise põhimõttega seotud hinnaarbitraaži majandusliku eelise saamiseks, müües teenust klientidele, kelle alaline elukoht ei ole rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või kellel puuduvad selle liikmesriigiga püsivad sidemed. Kui operaator teeb objektiivsete ja põhjendatud tõendite alusel kindlaks sellise süstemaatilise lubamatu tegevuse, peaks ettevõtja teatama riigi reguleerivale asutusele tõenditest, mis näitavad süstemaatilist lubamatut tegevust, ja meetmetest, mis on võetud, et tagada vastavus kõigile lepingutingimustele hiljemalt siis, kui meede võetakse.
- (19) Erijuhtudel, kui operaatoril on konkreetse rändluskliendi käitumismudeli kohta põhjendatud tõendeid, mille alusel on tõenäoline, et kehtiva riigisisese hinna eest kasutatakse jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid lubamatult või anomaalselt muudel eesmärkidel kui perioodiline reisimine, olenemata sellest, et klient on esitanud dokumentaalse tõendi elukoha või muude püsivate sidemete kohta, peaks ta kliendile esitama esmalt hoiatusteate rändlusteenuste lisatasude kehtestamise riskist. Objektiivsed kriteeriumid, mis saaks kasutada lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosust kinnitavate näitajatena, tuleks eelnevalt lepingus üksikasjalikult sõnastada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (ELT L 201, 31.7.2002, lk 37).

- (20) Rändlusteenuse osutaja võimalus kohaldada lisatasusid ei piira proportsionaalseid meetmeid, mida võib võtta siseriikliku õiguse kohaselt kooskõlas liidu õigusega, kui klient on aktiivselt esitanud vaeteavet, et tagada vastavus kõikidele lepingu tingimustele.
- (21) Rändlusteenuse osutajad, kes kohaldavad mõistliku kasutamise poliitikat, peaks kehtestama läbipaistvad, lihtsad ja tõhusad menetlused, et lahendada klientide kaebusi, mis on seotud kõnealuse poliitikaga. Määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohaselt peaks rändlus klientidel igal juhul olema juurdepääs pädevale vaidluste kohtuvälise lahendamise organile, kes menetleb vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾ artiklile 34, nagu seda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/136/EÜ,⁽²⁾ õiglaselt ja kiiresti kliendi ja rändlusteenuse osutaja vahelisi lahendamata vaidlusi, mis tekivad mõistliku kasutamise poliitika kohaldamisel.
- (22) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peavad riikide reguleerivad asutused rangelt jälgima ja kontrollima mõistliku kasutamise poliitika kohaldamist, tagamaks et mõistliku kasutamise poliitika kohaldamine riigisiseste teenuseosutajate poolt ei kahjusta riigisiseste hindadega rändlusteenuse kättesaadavust klientidele. Kui riigi reguleeriv asutus leiab, et rändlusteenuse määruuses sätestatud kohustusi on rikutud, on riiklikul asutusel õigus nõuda sellise rikkumise viivitamatut lõpetamist.
- (23) Käesolev määrus ei tohiks piirata õigusi ja kohustusi, mis tulenevad liidu õigusest või siseriiklikust õigusest kooskõlas liidu õigusega. See hõlmab eelkõige lõppkasutajate õigust kasutada mobiilse elektroonilise side võrke ja teenuseid kõigis liikmesriikides, sõltumata nende kodakondsusest või elukohast liidus; riiklike eeskirju, millega nõutakse isikut tõendavat dokumenti või muud tõendavat dokumenti, et osta SIM-kaart või muul viisil kasutada selliseid võrke või teenuseid; kõiki riiklike meetmeid, mis puudutavad teenuse või ettemakstud krediidisumma järjepidevust asjaomase numbri või SIM-kaardiga ning elektroonilise side teenuste osutajate õigust kohaldada riigisisese õiguse alusel asjakohaseid pettevastaseid meetmeid.
- (24) Kuna tarbimismudelid muutuvad aasta lõikes, tuleks loataotlusi, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasude kehtestamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, hinnata vähemalt 12 kuu liiklusandmete põhjal. Selleks et arutada liikluse mahtu kogu aasta jooksul, peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalus näidata liiklusprognoose. Prognoosid peaksid põhinema tegelikel andmetel, nagu näiteks rändluse tegeliku kasutuse andmed, tegeliku riigisisese kasutuse ekstrapoleerimine rändluse kasutamisele, riigisiseste hindadega rändlusteenuse tariifikavasid kasutavate rändlus klientide märkimisväärse alamhulga tegeliku rändluskasutuse ekstrapoleerimine kõikidele rändlus klientidele, kelle suhtes kehtib riigisisese hinnaga rändluse põhimõte vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6a. Erinevate taotlejate jätkusuutlikkuse erandi taotlusi läbi vaadates peaksid riikide reguleerivad asutused tagama, et taotlejate poolt prognoositud mahtude tuletamiseks kasutatud eeldused on järjekindlad, olles võtnud nõuetekohaselt arvesse olulisi erinevusi kaubanduslikus positsioonis ja kliendibaasides.
- (25) Kõik andmed kulude ja tulude kohta, mis on lisatud rändlusteenuse osutaja esitatud loataotlusele rändlusteenuste lisatasude kehtestamiseks vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikele 2, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, peaksid põhinema finantskontodel, mida võib kohandada liiklusmahu prognoosidega. Kõrvalekalded finantskontodel põhinevast kulude prognoosist peaks olema lubatud ainult siis, kui tõendatakse, et finantskohustused on võetud juba taotluse esitamise ajal.
- (26) Tuleks ette näha ühtlustatud meetodika jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude ja tulude kindlakstelemiseks, et tagada rändlusteenuse osutaja poolt riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt esitatud lisatasude kohaldamise loataotluste ühtne hindamine.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/136/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset elektroonilise side sektoris, ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (ELT L 337, 18.12.2009, lk 11).

- (27) Jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisega kaasneb kaks üldist kulukategooriat: kulud, mis tulenevad hulгимüügitasandi rändlusjuurdepääsu õiguste ostmisest külastatavatel võrkudel tasakaalustamata liikluse puhul, ja muud rändlusest tulenevad kulud. Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 kaetakse kulud, mis tulenevad hulгимüügitasandi rändlusjuurdepääsu õiguste ostmisest külastatavatel võrkudel tasakaalustamata liikluse puhul, tegelikest rändlusteenuse hulgitasudest, mida kohaldatakse rändlusteenuse osutaja väljuva rändlusliikluse mahu suhtes, mis ületab sissetuleva rändlusliikluse mahtu. Rändlusteenuse osutajate puhul, kes ostavad hulгимüügitasandi juurdepääsuõigused riigisiselt teiselt rändlusteenuse osutajalt (nt virtuaalsete mobiilsidevõrkude operaatorid), võib rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu kulu olla esimestele suurem kui teistele, kui riigisisene vastuvõttev võrguoperaator nõuab riigisiselt hulгимüügitasandi juurdepääsuõiguseid ostvalt rändlusteenuse osutajalt kõrgemat rändlusteenuste juurdepääsu hulgihinda kui on tagatud külastatavate võrkude operaatorite poolt neile endile ja/või seonduvate teenuste osutamiseks. Nii suur rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu kulu võib suurendada tõenäosust, et rändlusteenuse osutajad, kes ostavad hulгимüügitasandi juurdepääsuõiguseid riigisiselt, taotlevad luba rändluse lisatasu kohaldamiseks. Riigi reguleerivad asutused peaksid kõnealuseid taotlusi läbi vaadates seda tegurit vajalikul määral arvestama.
- (28) Reguleeritud jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamisega seotud muud rändlusspetsiifilised kulud on rändlusteenuste osutamisel liidu sees ja kolmandates riikides ühised ning mõned on ühised ka rändlusteenuste jae- ja hulгимüügi tasandi puhul. Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuse osutaja poolt esitatud lisatasude kohaldamise loataotluse puhul tuleks need ühised kulud omistada jaemüügitasandil liidu piires osutatavatele rändlusteenustele ning nende kulude puhul, mis on ühised rändlusteenuste jae- ja hulгимüügi tasandi puhul tuleks seda teha vastavalt sissetuleva ja väljuva rändluse tulude üldisele suhtele.
- (29) Jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude hulka võib arvutada ka osa üldise mobiilside jaeteenuste osutamise ühistest ja üldkuludest, tingimusel et sellisel arvutamisel on lähtutud suhtest, mida kasutati kõigi teiste mobiilside jaeteenuste osutamisest saadavate tulude omistamiseks sellistele teenustele.
- (30) Jaemüügitasandil osutatavatel reguleeritud rändlusteenustelt saadud tulude kindlakstegemisel tuleks lisatasu kohaldamise loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks, võtta täielikult arvesse kõiki jaemüügi tulusid, mis on otsusevõtmise teel saadud külastatud liikmesriigis mobiilside jaeteenuste osutamise eest, nagu näiteks tulud rändlusliiklusest, mille maht ületab mõistliku kasutamise poliitika raames ettenähtud mahu, või muudest reguleeritud rändlusteenustest, samuti muudest ühikutasudest või muudest maksetest, mis tulenevad mobiilside jaeteenuste kasutamisest külastatud liikmesriigis.
- (31) Kuna jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuseid osutatakse kohaldatavate riigisiseste tingimuste alusel, tuleks neid vaadelda teenustena, mille tulu pärineb osaliselt mobiilside omamaiste jaeteenuste osutamise perioodilistest püsisasudest. Seepärast tuleks neid arvesse võtta, kui lisatasu kohaldamise loataotlust, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, hinnatakse käesolevas määruses sätestatud meetodika kohaselt. Selleks tuleks iga mobiilside jaeteenuse tulude omistamisel vastavatele teenustele võtta aluseks erinevate mobiilside teenuste liiklust peegeldav suhe, mis on kaalutud hulгимüügitasandi keskmiste ühikupõhiste rändlustasude suhtega.
- (32) Selleks, et operaatori riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust ohustatuks pidada, peaks jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaal, mis saadakse jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste tulude mahaarvamisel vastavatest tuludest, olema negatiivne vähemalt sellises ulatuses, mis kätkeb endas märkimisväärse mõju ohtu riigisiseste hindade arengule. Eelkõige tuleb pidada sellist ohtu tekitavaks olukorraks seda, kui jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste netomarginaal peaks moodustama vähemalt märkimisväärse osa muude mobiilside teenuste osutamisest saadavast intressi-, maksu- ja amortisatsioonieelsest kasumist.
- (33) Isegi kui jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste netomarginaal moodustab märkimisväärse osa muude mobiilside teenuste osutamise üldmarginaalist, võivad konkreetset tingimused, nagu omamaisel turul valitsev konkurents või taotleja konkreetset omadused, ikkagi välistada riigisisese hinna arengutele avalduva märkimisväärse riski.

- (34) Lisatasu kohaldamise loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riikliku hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, peaks rändlusteenuse osutaja hindama kahjusid, mis tekivad riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamisest, ja seda, millist vastavat lisatasude kohaldamise korda on nende korvamiseks vaja rakendada, võttes arvesse kohaldatavaid maksimaalseid hulgihindu.
- (35) Riigi reguleerivatel asutustel peaks olema võimalik anda rändluse lisatasu kohaldamise luba esimesel päeval, mil hakatakse kohaldama rändlusteenuste lisatasude kaotamist vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012. Sel eesmärgil võib enne kõnealust kuupäeva kavandada lisatasu kohaldamist kaaluva rändlusteenuse osutaja ja riigi reguleeriva asutuse vahelisi teabevahetusi ning ka teabe ja asjaomaste dokumentide esitamist.
- (36) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peab riigi reguleeriv asutus andma rändluse lisatasu kohaldamise loa 12 kuuks. Kõnealuse loa uuendamiseks peab rändlusteenuse osutaja määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt infot ajakohastama ning esitama selle riigi reguleerivale asutusele iga 12 kuu järel.
- (37) Arvestades riikide reguleerivate asutuste kohustust rangelt jälgida mõistliku kasutamise poliitika ja jaemüügi-tasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse meetmete kohaldamist, samuti kohustust anda igal aastal komisjonile aru oluliste sätete kohaldamise kohta, tuleks käesolevas määruses sätestada miinimumteave, mida nad peavad koguma ja mille nad peavad edastama komisjonile, et tal oleks võimalik jälgida selle kohaldamist.
- (38) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peab komisjon käesoleva rakendusakti regulaarselt läbi vaatama, pidades silmas turu arenguid.
- (39) Sidekomitee ei ole oma arvamust esitanud.
- (40) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Sellele vastavalt tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtete, eeskätt õigusega era- ja pereelu puutumatusel, õigusega isikuandmete kaitsele, sõnavabadusega ja ettevõtlusvabadusega. Igasugusel isikuandmete töötlemisel käesoleva määruse alusel tuleb austada põhiõigusi, sealhulgas õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning õigust isikuandmete kaitsele vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitele 7 ja 8, ning see peab olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/58/EÜ, nagu seda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2006/24/EÜ ⁽²⁾ ja 2009/136/EÜ, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679 ⁽³⁾. Eelkõige peavad teenuseosutajad tagama, et igasugune käesoleva määruse alusel toimuv isikuandmete töötlemine peab olema vajalik ja proportsionaalne asjakohase eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, et tagada mõistliku kasutamise poliitika järjepidev rakendamine, mida rändlusteenuse osutajad võivad kohaldada selliste jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste tarbimise suhtes, mida osutatakse kohaldatava riigisisese jaehinna eest vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6b.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ (ELT L 105, 13.4.2006, lk 54).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 95/46/EÜ (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

2. Samuti sätestatakse määruses üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad:
 - a) rändlusteenuste osutajate loataotlusi, mille nad esitavad määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus;
 - b) riikide reguleerivate asutuste kohaldatavat metoodikat, mille abil hinnatakse, kas rändlusteenuse osutaja on teinud kindlaks, et ta ei suuda katta reguleeritud rändlusteenuse osutamise kulusid ning selle tagajärjel satub ohtu tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 531/2012 mõisteid.
2. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „püsivad sidemed liikmesriigiga“ – kohalolek liikmesriigi territooriumil, mis tuleneb täistööajaga ja kestvast töösuhtest (sealhulgas piirialatöötajate puhul), füüsilisest isikust ettevõtja samalaadset füüsilist kohalolekut eeldavast kestvast lepingulisest suhtest, korduvatel täiskoormusega õppekursustel osalemisest või muudes olukordades, näiteks lähetatud töötajate või pensionäride puhul, kui need hõlmavad samalaadset tasemel territoriaalset kohalolu;
 - b) „mobiilside jaateenused“ – üldkasutatavad mobiilsideteenused, mida osutatakse lõppkasutajatele, sealhulgas kõne-, SMS- ja andmesideteenused;
 - c) „piiramatu mahuga andmepakett“ – tariifikava ühe või mitme mobiilside jaateenuse osutamiseks, mis ei piira perioodilise püsitasuga hõlmatud mobiilandmeside jaateenuste mahtu või mille puhul on mobiilandmeside jaateenuste riigisisene ühikuhind, mis saadakse kogu arveldusperioodi mobiilsideteenuste üldise riigisisese jaehinna (käibemaksuta) jagamisel riigisisest kättesaadavate mobiilandmeside jaateenuste kogumahuga, väiksem kui määruse (EL) nr 531/2012 artiklis osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalne hulgihind;
 - d) „ettemaksuga tariifikava“ – tariifikava, mille puhul osutatakse mobiilside jaateenuseid ühikupõhiselt kliendi poolt enne tarbimist teenuseosutajale kättesaadavaks tehtud krediidi mahaarvamise ja mildest klient võib krediidi ammendumisel või kehtivuse lõppemisel taganeda trahvi maksmata;
 - e) „külastatav liikmesriik“ – liikmesriik, mis ei ole rändluskliendi riigisiseste teenuste osutaja liikmesriik;
 - f) „mobiilsideteenuste marginaal“ – muude mobiilside teenuste kui liidu piires jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste müügist saadud intressi-, maksu- ja amortisatsioonieelne kasum, mis ei hõlma seega jaemüügitasandi rändlusteenuste kulusid ja tulusid;
 - g) „kontsern“ – emaettevõtja ja kõik selle tütarettvõtjad, kes on määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ tähenduses tema kontrolli all.

II JAGU

MÕISTLIKU KASUTAMISE POLIITIKA

Artikkel 3

Aluspõhimõte

1. Rändlusteenuse osutaja osutab jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuseid riigisisese hinnaga oma rändlus klientidele, kes on rändlusteenuse osutaja liikmesriigi alalised elanikud või kellel on selle liikmesriigiga püsivad sidemed, mis eeldavad sealset sagedast või märkimisväärset kohalolekut, kui nad reisivad perioodiliselt liidu piires.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 24, 29.1.2004, lk 1).

2. Reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise ärahoidmise eesmärgil rändlusteenuse osutaja poolt kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika suhtes kehtivad artiklites 4 ja 5 sätestatud tingimused ja see poliitika tagab, et kõigil sellistel rändlusklientidel on perioodiliselt liidu piires reisides juurdepääs riigisisese hinnaga jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenustele samadel tingimustel kui nende teenuste tarbimisel koduriigis.

Artikkel 4

Mõistlik kasutamine

1. Mõistliku kasutamise poliitika eesmärgil võib rändlusteenuse osutaja nõuda oma rändlusklientidelt tõendite esitamist alalise elukoha kohta rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või püsivate sidemete kohta selle liikmesriigiga, mis tähendavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil.

2. Ilma et see piiraks ühtegi kohaldatavat riigisisest mahupiirangut, on rändluskliendil piiramatu mahuga andmepaketi puhul võimalik liidus perioodiliselt reisides tarbida andmeside rändlusteenuste mahtu riigisisese jaehinnaga vähemalt kaks korda nii suures mahus, kui saadakse, jagades kõnealuse piiramatu mahuga andmepaketi kogu arveldusperioodi üldise riigisisese jaehinna (käibemaksuta) määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga.

Kui mobiilside jaeteenuseid müüakse kombineeritult muude teenuste või lõppseadmetega, määratakse andmepaketi üldine riigisisene jaehind artikli 2 lõike 2 punkti c ja käesoleva lõike kohaldamiseks kindlaks, võttes arvesse kombineeritud müügi mobiilside jaeteenuse komponendi eraldi müümisel kohaldatavat hinda, kui see on kättesaadav, või samasuguste omadustega eraldi müüüdavate teenuste hinda.

3. Ettemaksuga tariifikavade puhul võib rändlusteenuse osutaja lõikes 1 osutatud mõistliku kasutamise poliitika nõude alternatiivina piirata riigisisese jaehinnaga andmeside rändlusteenuste tarbimist liidus mahuga, mis on vähemalt sama suur kui maht, mis saadakse, jagades rändluse algushetkeks allesjäänud kättesaadava ja kliendi poolt juba teenuseosutajale makstud krediidi üldsumma (käibemaksuta) määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga.

4. Seoses liiklusandmete töötlemisega vastavalt direktiivi 2002/58/EÜ artiklile 6, et hoida ära kohaldatava riigisisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalne kasutamine, võib rändlusteenuse osutaja kasutada õiglaseid, mõistlikke ja proportsionaalseid kontrollimehhanisme, mis põhinevad objektiivsetel näitajatel, mis on seotud lubamatu või anomaalse kasutamise riskiga, mille puhul ei ole enam tegemist perioodilise reisimisega liidus.

Objektiivsed näitajad võivad hõlmata meetmeid, mida kohaldatakse, et teha kindlaks, kas kliendil on ülekaalus riigisisene või rändlustarbimine või kas ülekaalus on riigisisene kohalolek või kohalolek liidu muudes liikmesriikides.

Tagamaks, et artikli 5 lõike 4 kohaselt ei kohaldata perioodiliselt reisivate rändlusklientide suhtes ülemääraseid ja tarbetuid hoiatusteateid, jälgivad rändlusteenuse osutajad, kes kohaldavad selliseid meetmeid rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riski tuvastamiseks, selliseid kohaloleku ja tarbimise näitajaid kumulatiivselt ning vähemalt nelja kuu jooksul.

Rändlusteenuse osutaja täpsustab rändlusklientidega sõlmitavates lepingutes, millise mobiilside jaeteenuse või milliste mobiilside jaeteenuste tarbimisnäitaja seondub ning mis on vaatlusperioodi minimaalne kestus.

Rändluskliendi ülekaalukat riigisisest tarbimist või ülekaalukat riigisisest kohalolekut kindlaksmääratud vaatlusperioodi jooksul peetakse jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste lubatud ja mitteamomaalse kasutamise tõendiks.

Teise, kolmanda ja viienda lõigu kohaldamisel loetakse riigisisese kohaloleku päevadeks kõik päevad, mil rändlusklient on olnud logitud riigisisesse võrku.

Kohaldatava riigisisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riski muud objektiivsed näitajad võivad hõlmata üksnes järgmist:

- a) peamiselt, kui mitte eranditult rändlemiseks kasutatavat SIM-kaarti ei kasutata pika aja jooksul;
- b) üks ja sama klient sõlmib rändlemise ajal mitu SIM-kaardi teenuslepingut ja kasutab neid üksteise järel.

5. Kui rändlusteenuse osutaja teeb objektiivsete ja põhjendatud tõendite abil kindlaks, et teatav arv SIM-kaarte on organiseeritult müüdnud edasi isikutele, kes tegelikult ei ela selle jaemüügitasandi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, et kasutada kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine, võib rändlusteenuse osutaja võtta kohe proportsionaalsed meetmed, et tagada vastavus kõikidele lepingutingimustele.

6. Käesoleva jao kohaselt tegutsedes peab rändlusteenuse osutaja järgima direktiivide 2002/58/EÜ ja 95/46/EÜ ning nende siseriiklikke rakendusmeetmeid ning määrust (EL) 2016/679.

7. Käesolevat määrust ei kohaldata mõistliku kasutamise poliitika suhtes, mis on määratletud määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõike 3 kohaselt võimaldatud alternatiivsete rändlustariifide lepingutingimustes.

Artikkel 5

Mõistliku kasutamise poliitika läbipaistvus ja järelevalve

1. Kui rändlusteenuse osutaja kohaldab mõistliku kasutamise poliitikat, lisab ta rändlusklieentidega sõlmitud lepingutesse kõik selle poliitikaga seotud tingimused, sealhulgas vastavalt artikli 4 lõikele 4 kohaldatava kontrollimehhanismi. Mõistliku kasutamise poliitika osana kehtestab rändlusteenuse osutaja läbipaistvad, lihtsad ja tõhusad menetlused, et lahendada klientide kaebusi, mis on seotud kõnealuse poliitika kohaldamisega. See ei piira rändlusklieendi õigusi kasutada määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohaselt läbipaistvat, lihtsat, õiglast ja kiiret kohtuvälist vaidluste lahendamise korda, mis on kehtestatud rändlusteenuse osutaja liikmesriigis vastavalt direktiivi 2002/22/EÜ artiklile 34. Selline kaebuste lahendamise mehhanism ja vaidluste lahendamise kord võimaldavad rändlusklieendil vastuseks lõike 3 esimese lõigu kohasele hoiatusteatele tõendada, et ta ei kasuta jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiliseks reisimiseks.

2. Rändlusteenuse osutaja teavitab käesoleva määruse kohaselt kohaldatavast mõistliku kasutamise poliitikast riigi reguleerivat asutust.

3. Kui on olemas objektiivsed ja põhjendatud tõendid, mis artikli 4 lõikes 4 osutatud objektiivsetele näitajatele tuginedes viitavad konkreetse klieendi puhul liidu piires jaemüügitasandil riigisisese jaehinnaga osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riskile, juhivad rändlusteenuse osutaja hoiatusteatega klieendi tähelepanu avastatud käitumismudelile, mis viitab sellisele riskile, enne mis tahes lisatasu kohaldamist vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6e.

Juhul kui selline risk tuleneb nii ülekaaluka riigisisese tarbimise kui ka ülekaaluka riigisisese kohaloleku kriteeriumi mittetäitmisest artikli 4 lõike 4 viiendas lõigus osutatud kindlaksmääratud vaatlusperioodi jooksul, võetakse edaspidi lõikega 1 ettenähtud kaebuse lahendamise või määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohase vaidluste lahendamise korral lisatasu kohaldatavuse küsimuses arvesse muid ohumärke, mis tulenevad sellest, et ülekaalus on klieendi kohalolek või tarbimine väljaspool koduriiki.

Käesolevat lõiget kohaldatakse olenemata sellest, kas rändlusklieent esitab artikli 4 lõike 1 kohase dokumentaalse tõendi elukoha või muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja liikmesriigis.

4. Esitades rändlusklieendile lõike 3 kohase hoiatusteate, teavitab rändlusteenuse osutaja klienti sellest, et kui minimaalselt kahe nädala jooksul ei muutu kasutusmudel, mis osutaks tegelikule riigisisesele tarbimisele või kohalolekule, võidakse pärast sellise hoiatusteate kuupäeva kohaldada määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e kohast lisatasu jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste edaspidise kasutamise suhtes kõnealuse SIM-kaardiga.

5. Rändlusteenuse osutaja lõpetab lisatasu kohaldamise niipea, kui artikli 4 lõikes 4 osutatud objektiivsete näitajate põhjal võib öelda, et kliendi käitumismudel ei viita enam asjaomase jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riskile.

6. Kui rändlusteenuse osutaja teeb kindlaks, et SIM-kaarte on organiseeritult edasi müüdnud isikutele, kes tegelikult ei ela jaemüügitasandi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, et kasutada jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine väljaspool seda liikmesriiki artikli 4 lõike 3 kohaselt, teatab operaator riigi reguleerivale asutusele tõenditest, mis näitavad süstemaatilist lubamatut tegevust, ja meetmetest, mis on võetud, et tagada vastavus kõigile lepingutingimustele, hiljemalt samal ajal, kui selline meede võetakse.

III JAGU

TAOTLUS JA JAEMÜÜGITASANDIL OSUTATAVATE RÄNDLUSTEENUSTE LISATASUDE KAOTAMISE JÄTKUSUUTLIKKUSE HINDAMISE METOODIKA

Artikkel 6

Andmed, mis toetavad rändlusteenuse osutaja poolt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt esitatavat loataotlust rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus

1. Loataotlusi, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasu kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus (edaspidi „taotlus“), hinnatakse taotluse esitanud rändlusteenuse osutaja poolt osutatud jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste üldmahu andmete põhjal vastavalt 12 kuu prognoosile, mis ei alga varem kui 15. juuni 2017. Esimese taotluse puhul hinnatakse kõnealuseid mahuprognose üht või mitut järgmist valikut kasutades:

- a) taotleja poolt enne 15. juunit 2017 jaemüügi tasandi reguleeritud rändluse suhtes kohaldatava jaehinnaga osutatavate jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste tegelik maht;
- b) jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud maht pärast 15. juunit 2017, kui jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud mahtu kõnealusel ajavahemikul hinnatakse taotleja rändlusklientide poolse mobiilsideteenuste tegeliku riigisisese jaetarbimise ja liidu piires välismaal veedetud aja alusel;
- c) jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud maht pärast 15. juunit 2017, kui jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste mahu hindamisel on aluseks jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste mahtude proportsionaalne muutus taotleja tariifikavades, mis kujutavad endast olulist osa kliendibaasist, mille suhtes kehtestas taotleja riigisisel tasandil vähemalt 30 päeva pikkuseks ajavahemikuks jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste hinnad kooskõlas I lisas sätestatud metoodikaga.

Kui taotlust ajakohastatakse kooskõlas määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikega 2, ajakohastatakse reguleeritud rändlusteenuste prognoositud üldmahtu, võttes aluseks riigisiseste mobiilsideteenuste tegeliku keskmise tarbimismudeli ning korrutades selle rändlusklientide teadaoleva arvuga ja eelnenud 12 kuu jooksul nende poolt külastatud liikmesriikides veedetud ajaga.

2. Andmed taotleja kulude ja tulude kohta põhinevad finantskontodel, mis tehakse riigi reguleerivale asutusele kättesaadavaks ja mida võib kohandada, lähtudes mahuhinnangutest vastavalt lõikele 1. Kulude prognoosimisel võetakse kõrvalekaldeid varasematest finantskontodest arvesse ainult siis, kui seda põhjendatakse tõenditega finantskohustuste kohta prognoosiga hõlmatud perioodil.

3. Taotleja esitab kõik vajalikud andmed, mida kasutatakse mobiilsideteenuste marginaali ning reguleeritud rändlusteenuste osutamise üldiste tegelike ja prognoositud kulude ja tulude kindlaksmääramiseks asjakohase ajavahemiku jooksul.

Artikkel 7

Reguleeritud rändlusteenuste osutamise seotud rändlusest tulenevate kulude kindlakstegemine

1. Selleks, et teha kindlaks, et taotleja ei suuda oma kulusid katta ning selle tagajärjel kannatab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, võetakse arvesse vaid järgmisi rändlusest tulenevaid kulusid, kui neid on rändlusteenuste lisatasude kohaldamise loataotluses põhjendatud:

a) kulud rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu ostmiseks;

b) rändlusest tulenevad jaemüügi kulud.

2. Rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu ostmisel tekkinud kulude puhul võetakse arvesse ainult seda summat, mille võrra taotleja kogumaksed teistele selliste teenuste osutajatele liidus peaksid ületama kogusummat, mis tal on saada samade teenuste osutamise eest teistelt rändlusteenuste osutajatelt liidus. Summade puhul, mis rändlusteenuse osutajal on saada hulgimüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise eest, eeldab rändlusteenuse osutaja nende hulgimüügitasandi rändlusteenuste prognoositud mahte, mis on mis kooskõlas artikli 6 lõike 1 kohaselt prognoositud mahtude puhul aluseks võetud eeldustega.

3. Rändlusest tulenevate jaemüügi kulude puhul võetakse arvesse ainult järgmisi kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud:

a) rändluse rakendamise ja haldamise kulud, sealhulgas kõik spetsiaalselt rändluse rakendamiseks ja haldamiseks kasutatavad äriteabesüsteemid ja tarkvara;

b) rändluse arveldusandmete vahendamise ja maksekulud, sealhulgas rändluse arveldusandmete vahendamise ja finantsarvelduse kulud;

c) lepingute läbirääkimise ja sõlmimise kulud, sealhulgas välisõivud ja sisemiste ressursside kasutamine;

d) määruse (EL) nr 531/2012 artiklites 14 ja 15 sätestatud jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise nõuete täitmiseks kantud kulud, võttes arvesse kehtivat mõistliku kasutamise poliitikat, mida rändlusteenuse osutaja kasutab.

4. Lõike 3 punktides a, b ja c viidatud kulusid võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht võrreldes tema rändlusteenuste jaemüügitasandi väljuva ja hulgimüügitasandi sissetuleva liikluse üldmahuga, vastavalt II lisa punktides 1 ja 2 esitatud meetodikale, ning sellest, millise osa moodustab tema jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatud reguleeritud rändlusteenuste liikluse üldmahust, vastavalt II lisa punktides 1 ja 3 esitatud meetodikale.

5. Lõike 3 punktis d viidatud kulusid võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatavate rändlusteenuste liikluse üldmahust, vastavalt II lisa punktides 1 ja 3 esitatud meetodikale.

Artikkel 8

Jaemüügi ühiste ja üldiste kulude omistamine jaemüügitasandil osutatavatele reguleeritud rändlusteenustele

1. Lisaks artikli 7 kohaselt kindlaks tehtud kuludele võib osa jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamise üldistest ühistest ja üldkuludest esitada loataotluses rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks. Arvesse võetakse ainult järgmisi kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud:

a) arve väljastamise ja tasu sissenõudmise kulud, sealhulgas kõik kulud, mis on seotud kliendi arve menetlemise, arvestamise, koostamise ja edastamisega;

b) müügi- ja levitamiskulud, sealhulgas mobiilside jaeteevõrgu müügiks müügiesinduste ja muude turustuskanalite käitamine;

- c) klienditeeninduse kulud, sealhulgas kõikide lõppkasutajale kättesaadavate klienditeenuste käitamise kulud;
- d) ebatähtselt laekuvate nõuete haldamise kulud, sealhulgas kulud, mis on tekkinud seoses klientide tagasimaksmatute võlgade mahakandmise ja ebatähtselt laekuvate nõuete sissenõudmisega;
- e) turustuskulud, kaasa arvatud kõik mobiilsideteenuste reklaamikulud.

2. Lõikes 1 osutatud kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud, võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud rändlusteenuste üldine liiklusmaht kõigi mobiilside jaeteenuste üldisest liiklusmahust, mis arvutatakse saadud suhtarvu kaalutud keskmisena iga mobiilsideteenuse kohta, kusjuures kaalutegurid peegeldavad vastavaid taotleja makstud hulgemüügitasandi rändlushindu, vastavalt II lisa punktides 1 ja 4 esitatud meetodikale.

Artikkel 9

Jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisest saadud tulude kindlakstegemine

1. Selleks, et teha kindlaks, et taotleja ei suuda oma kulusid katta ning selle tagajärjel kannatab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, võetakse arvesse vaid järgmisi tulusid, mis lisatakse rändlusteenuste lisatasude kohaldamise loataotlusse:

- a) tulud, mis tulenevad otseselt külastatud liikmesriigist pärit mobiilside jaeteenuste liiklusest;
- b) osa üldtuludest, mis saadakse perioodilistel püsitasudel põhinevate mobiilside jaeteenuste müügist.

2. Lõike 1 punktis a osutatud tulud hõlmavad järgmist:

- a) jaemüügitasu, mida nõutakse määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e alusel rändlusliikluse eest, mis ületab rändlusteenuse osutaja kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika kohast mahtu;
- b) tulud muude reguleeritud rändlusteenuste osutamisest vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõikele 3;
- c) riigisiseseid jaehinnad, mis tasutakse ühikupõhiselt või mis ületavad mobiilside jaeteenuste osutamise perioodilisi püsitasusid ja mis on tekkinud mobiilside jaeteenuste kasutamisel külastatud liikmesriigis.

3. Kui mobiilside jaeteenuseid müüakse kombineeritud muude teenuste või lõppseadmetega, võetakse lõike 1 punktis b osutatud tulude kindlakstegemisel arvesse ainult mobiilside jaeteenuste müügiiga seotud tulusid. Need tulud tehakse kindlaks kombineeritud müügi iga komponendi eraldi müümisel kohaldatava hinna alusel, kui see on kättesaadav, või samasuguste omadustega eraldi müüdava teenuse hinna alusel.

4. Selleks et teha kindlaks, kui suure osa üldtuludest moodustab mobiilside jaeteenuste müük, mis on seotud jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisega, kohaldatakse II lisa punktides 1 ja 5 esitatud meetodikat.

Artikkel 10

Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikele 2 rändlusteenuse osutaja poolt esitatava rändlusteenuste lisatasu kohaldamise loataotluse hindamine

1. Kui riigi reguleeriv asutus hindab lisatasu kohaldamise loataotlust, mille rändlusteenuse osutaja on esitanud oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, võib ta teha järelduse, et taotleja ei suuda katta oma jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid ning see kahjustab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust, ainult juhul, kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivne netomarginaal moodustab vähemalt 3 % tema mobiilsideteenuste marginaalist.

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste negatiivne netomarginaal on summa, mis jääb järele pärast jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude mahaarvamist selliste teenuste osutamise tuludest, mis on tehtud kindlaks käesoleva määruse kohaselt. Selle kindlakstegemiseks vaatab riigi reguleeriv asutus taotluses esitatud andmed läbi, et tagada vastavus artiklites 7, 8 ja 9 sätestatud kulude ja tulude kindlakstegemise meetodikale.

2. Kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali absoluutväärtus moodustab vähemalt 3 % mobiilsideteenuste marginaalist, keelab riigi reguleeriv asutus sellele vaatamata lisatasu kohaldamise, kui ta teeb kindlaks, et konkreetsete asjaolude tõttu on ebatõenäoline, et riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus saaks kahjustada. Sellised asjaolud hõlmavad olukordi, kus:

- a) taotleja kuulub kontserni ja on tõendeid siirdehindade kohta, mis soosivad kontserni teisi tütaretevõtjaid liidus, elkkõige kontserni sees kohaldatavate rändlusteenuste hulgitasude olulise tasakaalustamatuse tõttu;
- b) konkurentsi olukord on omamaisel turul selline, mis võimaldab väiksemate marginaalidega toime tulla;
- c) mõistliku kasutamise poliitika rangem kohaldamine, mis on artiklitega 3 ja 4 veel kooskõlas, viiks jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali alla 3 %.

3. Erandlike asjaolude korral, kui operaatori mobiilsideteenuste marginaal ja jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaal on negatiivsed, lubab riigi reguleeriv asutus lisatasu kohaldamist reguleeritud rändlusteenuste suhtes.

4. Kui antakse luba kohaldada reguleeritud rändlusteenuste suhtes lisatasu, määratakse riigisisese reguleeriva asutuse lõplikus otsuses kindlaks jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivse marginaali kinnitatud summa, mida võib katta lisatasu kohaldamisega liidus osutatavate rändlusteenuste suhtes. Lisatasu peab olema kooskõlas hindamise aluseks oleva taotluse rändlusliikluse prognoosidega ja see tuleb kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ artiklis 8 sätestatud põhimõtete kohaselt.

IV JAGU

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Järelevalve, mida kohaldatakse mõistliku kasutamise poliitika ja rändlusteenuse osutaja poolt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt oma riikliku hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks esitatud rändluse lisatasude kohaldamise loataotluste suhtes

Selleks et jälgida määruse (EL) nr 531/2012 artiklite 6b ja 6c ning käesoleva määruse järjepidevat kohaldamist ja teavitada komisjoni igal aastal määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d lõike 5 kohastest taotlustest, kogub riigi reguleeriv asutus korrapäraselt teavet, mis käsitleb:

- a) meetmeid, mida nad võtavad, et teostada järelevalvet määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6b ja käesolevas määruses sätestatud üksikasjalike eeskirjade kohaldamise üle;
- b) nende taotluste arvu, mis on rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks aasta jooksul esitatud, heaks kiidetud ja uuendatud vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõigetele 2 ja 4;
- c) jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivsete netomarginaalide suurust oma otsuste puhul lubada rändluse lisatasusid ja lisatasude suhtes kehtivat korda, millest on teatatud loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv) (EÜTL 108, 24.4.2002, lk 33).

*Artikkel 12***Läbivaatamine**

Piiramata võimalust, et käesolev rakendusakt vaadatakse selle rakendamisest saadud esmastele kogemustele ja määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d lõikes 2 nimetatud tegurite olulistele muutustele tuginedes läbi varem, vaatab komisjon käesoleva rakendusakti pärast BERECiga konsulteerimist läbi hiljemalt 2019. aasta juuniks.

*Artikkel 13***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

Reguleeritud rändlusteenuste tegelike mahtude proportsionaalne muutus riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamise (põhimõtte „roam-like-at-home“) raames võrreldes eelneva aasta sama perioodiga:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{maht}_k(t)}{\sum_1^n \text{maht}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

kus

k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside);

n on riigisiseste hindadega rändlusteenuse kohaldamise päevade arv ($n \geq 30$) ja

t on riigisiseste hindadega rändlusteenuse esmakordse kohaldamise aasta.

Seda protsendimäära tuleks kasutada mahu muutuse hindamiseks 12kuulise prognoosiperioodi jooksul, korrutades selle eelmise aasta mahuga.

II LISA

- 1) Mobiilside jaeteenuste kaalutegur
- w_i
- :

$$w_k = \frac{\text{operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside);

„operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind“ tähendab tasakaalustamata ühiku keskmist hinda, mille operaator iga teenuse eest maksis; teenuste ühikud on eurosentides i) minuti kohta (kõneteenuse puhul), ii) SMSi kohta (SMSi puhul) ja MB kohta (andmeside puhul).

- 2) Taotleja jaemüügitasandil osutatud reguleeritud rändlusteenuste ning tema rändlusteenuste jaemüügitasandi väljuva ja hulгимüügitasandi sissetuleva liikluse üldmahu suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv rändlusliiklus}}{(\text{jaetasandi väljuv} + \text{hulgitasandi sissetulev}) \text{ rändlusliiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv rändlusliiklus}_k}{(\text{jaetasandi väljuv} + \text{hulgitasandi sissetulev}) \text{ rändlusliiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

- 3) Taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldise liikluse ning tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatavate rändlusteenuste liikluse üldmahu suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

- 4) Taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud rändlusteenuste üldise liikluse ning kõigi mobiilside jaeteenuste üldise jaemüügitasandi liikluse suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus} + \text{jaetasandi sissemaine liiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k + \text{jaetasandi sissemaine liiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

5) Jaemüügitasandil ELis osutatava rändlusteenuse tulu:

Jaetasandi ELi rändluse tulu = jaetasandi mobiilsideteenuste tulud

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k + \text{jaetasandi sisemaine liiklus}_k} \right)$$

kus

k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2287,**16. detsember 2016,**

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 431/2008, millega avatakse külmutatud veiseliha impordi tariifikvoot ja nähakse ette selle haldamine, ning rakendusmäärust (EL) nr 593/2013, millega avatakse värsked, jahutatud ja külmutatud kõrgekvaliteedilise veiseliha ning külmutatud pühvliliha tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007, (¹) eelkõige selle artikli 187 punkti a,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 431/2008 (²) on avatud CN-koodi 0202 alla kuuluva külmutatud veiseliha ja CN-koodi 0206 29 91 alla kuuluvate toodete impordi tariifikvoot ja ette nähtud selle haldamine.
- (2) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 593/2013 (³) on avatud värsked, jahutatud ja külmutatud kõrgekvaliteedilise veiseliha ning külmutatud pühvliliha tariifikvoodid ja sätestatud nende haldamine.
- (3) Horvaatia Vabariigi ühinemisel laienes ka ELi tolliliit. Sellest tulenevalt on Euroopa Liit Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) eeskirjade alusel kohustatud alustama läbirääkimisi WTO liikmetega, kellel on õigus ühineva liikmesriigiga läbirääkimisi pidada, et leppida kokku võimaliku kompenseeriva kohanduse suuruses.
- (4) Euroopa Liidu ja Uruguay Idavabariigi vahelise kirjavahetuse vormis lepinguga, milles käsitletakse vastavalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) XXIV artikli lõikele 6 ja XXVIII artiklile kontsessioonide muutmist Horvaatia Vabariigi loendis selle riigi Euroopa Liiduga ühinemise käigus ja mis kiideti heaks nõukogu otsusega (EL) 2016/1884, (⁴) on ette nähtud laiendada kahte liidus praegu kehtivat veiseliha tariifikvooti. Kondita veiseliha praegust kvooti tuleks suurendada 76 tonni võrra ja külmutatud veiseliha praegust kvooti 1 875 tonni võrra.
- (5) Kuna Euroopa Liidu ja Uruguay Idavabariigi vahelist lepingut kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017, siis on asjakohane, et käesolevat määrust rakendatakse samuti osutatud kuupäevast alates.
- (6) Seoses tariifikvootide nõuetekohase haldamisega, mis on sätestatud määrusega (EÜ) nr 431/2008, peaks külmutatud veiseliha täiendav kogus olema kättesaadav alates kvoodiperioodist 2017/2018.
- (7) Määrust (EÜ) nr 431/2008 ja rakendusmäärust (EL) nr 593/2013 tuleks vastavalt muuta.
- (8) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee arvamusega,

(¹) ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

(²) Komisjoni 19. mai 2008. aasta määrus (EÜ) nr 431/2008, millega avatakse CN-koodi 0202 alla kuuluva külmutatud veiseliha ja CN-koodi 0206 29 91 alla kuuluvate toodete impordi tariifikvoot ning nähakse ette selle haldamine (ELT L 130, 20.5.2008, lk 3).

(³) Komisjoni 21. juuni 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 593/2013, millega avatakse värsked, jahutatud ja külmutatud kõrgekvaliteedilise veiseliha ning külmutatud pühvliliha tariifikvoodid ja sätestatakse nende haldamine (ELT L 170, 22.6.2013, lk 32).

(⁴) Nõukogu 18. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1884 Euroopa Liidu ja Uruguay Idavabariigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu (milles käsitletakse vastavalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) XXIV artikli lõikele 6 ja XXVIII artiklile kontsessioonide muutmist Horvaatia Vabariigi loendis selle riigi Euroopa Liiduga ühinemise käigus) sõlmimise kohta (ELT L 291, 26.10.2016, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 431/2008 artikli 1 lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

- 1) Esimeses lõigus asendatakse sõnad „53 000 tonni“ sõnadega „54 875 tonni“.
- 2) Lisatakse teine lõik:

„Perioodiks 2016/2017 on imporditariifi kogumaht siiski 53 000 tonni.“

Artikkel 2

Rakendusmäärust (EL) nr 593/2013 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) 66 826 tonni CN-koodide 0201 ja 0202 alla kuuluva värsket, jahutatud või külmutatud kõrgekvaliteedilise veiseliha ning CN-koodide 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluvate toodete puhul.“

- 2) Artikli 2 punkti c esimeses lõigus asendatakse sõnad „6 300 tonni“ sõnadega „6 376 tonni“.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2288,**16. detsember 2016,****millega kiidetakse heaks olemasoleva toimeaine piperonüülbutoksiidi kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrust (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 89 lõike 1 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1062/2014 ⁽²⁾ on kehtestatud loetelu olemasolevatest toimeainetest, mida tuleb hinnata seoses nende võimaliku heakskiitmise ja biotsiidides kasutamiseks. Piperonüülbutoksiid kuulub nimetatud loetelusse.
- (2) Piperonüülbutoksiidi on hinnatud kasutamiseks määruse (EL) nr 528/2012 V lisas kirjeldatud tooteliiki 18 (insektitsiidid, akaritsiidid ja tooted muude lüljalgsete tõrjeks) kuuluvates toodetes.
- (3) Hindavaks pädevaks asutuseks määratud Kreeka esitas 29. mail 2015 hindamisaruande ja oma soovitused.
- (4) Kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1062/2014 artikli 7 lõikega 2 sõnastati 16. juunil 2016 biotsiidikomitees Euroopa Kemikaaliameti arvamus, võttes arvesse toimeainet hinnanud pädeva asutuse järeldusi.
- (5) Kõnealuse arvamuse kohaselt vastavad tooteliiki 18 kuuluvad piperonüülbutoksiidi sisaldavad biotsiidid eeldatavasti määruse (EL) nr 528/2012 artikli 19 lõike 1 punkti b nõuetele, kui on täidetud teatavad selliste biotsiidide kasutamist reguleerivad nõuded ja tingimused.
- (6) Seepärast on asjakohane kiita heaks piperonüülbutoksiidi kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides, kui teatavad nõuded ja tingimused on täidetud.
- (7) Kuna piperonüülbutoksiid vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽³⁾ XIII lisas sätestatud kriteeriumile „väga püsiv“ (vP), tuleb piperonüülbutoksiidiga töödeldud või piperonüülbutoksiidi sisaldavad töödeldud tooted turule laskmisel asjakohaselt märgistada.
- (8) Enne toimeaine heakskiitmist tuleks ette näha mõistlik ajavahemik, et huvitatud isikud saaksid vastavalt vajadusele valmistada uute nõuete täitmiseks.
- (9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise biotsiidikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kiidetakse heaks toimeaine piperonüülbutoksiidi kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides kooskõlas lisas esitatud nõuete ja tingimustega.

⁽¹⁾ ELTL 167, 27.6.2012, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 4. augusti 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1062/2014 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 528/2012 osutatud tööprogrammi kohta, milles käsitletakse kõigi biotsiidides sisalduvate olemasolevate toimeainete süstemaatilist läbivaatamist (ELTL 294, 10.10.2014, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELTL 396, 30.12.2006, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Triviaalnimetus	IUPACi nimetus Identifitseerimisandmed	Toimeaine minimaalne puhtusaste ⁽¹⁾	Heakskiitmise kuupäev	Heakskiidu aegumise kuupäev	Tooteliik	Eritingimused
Piperonüülbutoksiid	IUPACi nimetus: 5-[[2-(2-butoksüetoksü)etoksü]metüül]-6-propüül-1,3-bensodioksool EÜ nr: 200-076-7 CASi nr: 51-03-6	94 massiprotsenti	1. juuli 2018	30. juuni 2028	18	<p>Biotsiididele loa andmisel kohaldatakse järgmisi tingimusi.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Toote hindamisel pööratakse erilist tähelepanu loataotlusega hõlmatud kasutusviisidega seotud kokkupuutele, riskidele ja tõhususele, mida liidu tasandil ei ole toimeaine riskide hindamisel käsitletud. 2) Pidades silmas hinnatud kasutusviiside puhul kindlaks tehtud riske, tuleb toote hindamisel pöörata erilist tähelepanu: <ol style="list-style-type: none"> a) pinnaveele ja setetele toodete puhul, mida kasutatakse udustamiseks sisetingimustes; b) pinnaveele, setetele ja pinnasele toodete puhul, mida kasutatakse udustamiseks välitingimustes. 3) Toodete puhul, millest võib tekkida jääke toidus või söödas, tuleb kontrollida, kas on vaja kehtestada jääkide uued või muudetud piirnormid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 470/2009 ⁽²⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 396/2005, ⁽³⁾ ning võtta asjakohased riskivähendamismeetmed, millega tagatakse, et kohaldatavaid jääkide piirnorme ei ületata. <p>Töödeldud toodete turulelaskmisel kohaldatakse järgmist tingimust.</p> <p>Isik, kes vastutab tolüülfluaniidi sisaldava või piperonüülbutoksiidiga töödeldud toote turulelaskmise eest, tagab, et osutatud töödeldud toote määrgisel oleks esitatud teave, mis on esitatud määruse (EL) nr 528/2012 artikli 58 lõike 3 teises lõigus.</p>

⁽¹⁾ Selles veerus esitatud puhtusaste oli määruse (EL) nr 528/2012 artikli 89 lõike 1 kohaselt hinnatud toimeaine minimaalne puhtusaste. Turule lastud tootes võib olla sama või erineva puhtusastmega toimeaine, kui on tõendatud, et see on tehniliselt samaväärne hinnatud toimeainega.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. veebruari 2005. aasta määrus (EÜ) nr 396/2005 taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta (ELT L 70, 16.3.2005, lk 1).

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2289,**16. detsember 2016,****millega kiidetakse heaks toimeaine epsilon-momfluorotriini kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrust (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 90 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühendkuningriik sai 29. mail 2013 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/8/EÜ ⁽²⁾ artikli 11 lõike 1 kohase taotluse toimeaine epsilon-momfluorotriini lisamiseks nimetatud direktiivi I lissasse selle kasutamiseks toodetes, mis kuuluvad tooteliiki 18 (insektitsiidid, akaritsiidid ja tooted muude lüliljalgsete tõrjeks), mida on kirjeldatud nimetatud direktiivi V lisa ning mis vastab määruse (EL) nr 528/2012 V lisa määratletud tooteliigile 18.
- (2) Ühendkuningriik esitas 6. oktoobril 2015 hindamisaruande koos oma soovitustega vastavalt määruse (EL) nr 528/2012 artikli 90 lõikele 2.
- (3) 16. juunil 2016 sõnastati biotsiidikomitees toimeainet hinnanud pädeva asutuse järeldusi arvesse võttes Euroopa Kemikaaliameti arvamus.
- (4) Kõnealuse arvamuse kohaselt vastavad tooteliiki 18 kuuluvad ning epsilon-momfluorotriini sisaldavad biotsiidid eeldatavasti määruse (EL) nr 528/2012 artikli 19 lõike 1 punkti b nõuetele, kui on täidetud teatavad selliste biotsiidide kasutamist reguleerivad nõuded ja tingimused.
- (5) Seepärast on asjakohane kiita heaks epsilon-momfluorotriini kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides, kui teatavad nõuded ja tingimused on täidetud.
- (6) Enne toimeaine heakskiitmist tuleks ette näha mõistlik ajavahemik, et huvitatud isikud saaksid vastavalt vajadusele valmistada uute nõuete täitmiseks.
- (7) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise biotsiidikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kiidetakse heaks toimeaine epsilon-momfluorotriini kasutamine tooteliiki 18 kuuluvates biotsiidides kooskõlas lisa esitatud nõuete ja tingimustega.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.⁽¹⁾ ELT L 167, 27.6.2012, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Triviaalnimetus	IUPACi nimetus Identifitseerimisandmed	Toimeaine minimaalne puhtusaste ⁽¹⁾	Heakskiidu kuupäev	Heakskiidu aegumise kuupäev	Tooteliik	Eritingimused
epsilon-momfluorotriin	<p>IUPACi nimetus:</p> <p>Kõik isomeerid: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(metoksümetüül)bensüül-(EZ)-(1R,3R;1SR,3SR)-3-(2-tsüanoprop-1-enüül)-2,2-dimetüülsüklopropankarboksülaad</p> <p>RTZ-isomeer: 2,3,5,6-tetrafluoro-4-(metoksümetüül)bensüül (Z)-(1R,3R)-3-(2-tsüanoprop-1-enüül)-2,2-dimetüülsüklopropankarboksülaad</p> <p>EÜ nr: puudub</p> <p>CASi nr:</p> <p>Kõik isomeerid: 609346-29-4</p> <p>RTZ-isomeer: 1065124-65-3</p>	<p>Kõik isomeerid: 93 massiprotsenti</p> <p>RTZ-isomeerid: 82,5 massiprotsenti</p>	1. juuli 2017	30. juuni 2027	18	<p>Biotsiididele loa andmisel kohaldatakse järgmisi tingimusi.</p> <p>1) Toote hindamisel pööratakse erilist tähelepanu loa taotlusega hõlmatud kasutusviisidega seotud kokkupuutele, riskidele ja tõhususele, mida liidu tasandil ei ole toimeaine riskide hindamisel käsitletud.</p> <p>2) Pidades silmas hinnatud kasutusviiside puhul kindlaks tehtud riske, tuleb toote hindamisel pöörata erilist tähelepanu pinnaveele, setetele ja pinnasele selliste toodete puhul, mida kasutatakse i) sisetingimustes ruumidesse pihustamiseks ning ii) välitingimustes pindadele pihustamiseks.</p> <p>3) Toodete puhul, millest võib tekkida jääke toidus või söödas, tuleb kontrollida, kas on vaja kehtestada jääkide uued või muudetud piirnormid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 470/2009⁽²⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 396/2005,⁽³⁾ ning võtta asjakohased riskivähendamismeetmed, millega tagatakse, et kohaldatavaid jääkide piirnorme ei ületata.</p>

⁽¹⁾ Selles veerus esitatud puhtusaste oli määruse (EL) nr 528/2012 artikli 90 lõike 2 kohaselt hinnatud toimeaine minimaalne puhtusaste. Turule lastud tootes võib olla sama või erineva puhtusastmega toimeaine, kui on tõendatud, et see on tehniliselt samaväärne hinnatud toimeainega.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 470/2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. veebruari 2005. aasta määrus (EÜ) nr 396/2005 taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta (ELT L 70, 16.3.2005, lk 1).

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2290,**16. detsember 2016,****millega kiidetakse heaks olemasoleva toimeaine peräädikhappe kasutamine tooteliikidesse 11 ja 12 kuuluvates biotsiidides****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrust (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 89 lõike 1 kolmandat lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 1062/2014 ⁽²⁾ on kehtestatud loetelu olemasolevatest toimeainetest, mida tuleb hinnata seoses nende võimaliku heakskiitmisega biotsiidides kasutamiseks. Peräädikhape kuulub kõnealusesse loetellu.
- (2) Peräädikhapet on hinnatud kasutamiseks määruse (EL) nr 528/2012 V lisas kirjeldatud tooteliikidesse 11 (konservandid vedelikjahutuse ja töötlussüsteemide jaoks) ja 12 (limatõrjevahendid) kuuluvates toodetes.
- (3) Taotlust hindavaks pädevaks asutuseks määratud Soome esitas 3. juulil 2015 hindamisaruande ja soovitused.
- (4) Delegeeritud määruse (EL) nr 1062/2014 artikli 7 lõike 2 kohaselt sõnastas biotsiidikomitee 14. juunil 2016 Euroopa Kemikaaliameti arvamused, milles võeti arvesse hindava pädeva asutuse järeldusi.
- (5) Kõnealuste arvamuste kohaselt vastavad tooteliikidesse 11 ja 12 kuuluvad biotsiidid, mis sisaldavad peräädikhapet, eeldatavasti määruse (EL) nr 528/2012 artikli 19 lõike 1 punkti b kriteeriumidele, kui on täidetud teatavad selle toimeaine kasutamist reguleerivad nõuded ja tingimused.
- (6) Seepärast on asjakohane kiita heaks peräädikhappe kasutamine tooteliikidesse 11 ja 12 kuuluvates biotsiidides, kui teatavad nõuded ja tingimused on täidetud.
- (7) Peräädikhape on vesilahus, mis sisaldab äädikhapet ja vesinikperoksiidi. Kuna peräädikhape sisaldab vesinikperoksiidi, mida saab kasutada lõhkeaine lähteainete tootmisel, ei tohiks peräädikhapet sisaldavate biotsiidide lubadega piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 98/2013 ⁽³⁾ kohaldamist.
- (8) Enne toimeaine heakskiitmist tuleks ette näha mõistlik ajavahemik, et huvitatud isikud saaksid vastavalt vajadusele valmistuda uute nõuete täitmiseks.
- (9) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise biotsiidikomitee arvamusega,

⁽¹⁾ ELT L 167, 27.6.2012, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 4. augusti 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1062/2014 Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 528/2012 osutatud tööprogrammi kohta, milles käsitletakse kõigi biotsiidides sisalduvate olemasolevate toimeainete süstemaatilist läbivaatamist (ELT L 294, 10.10.2014, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2013. aasta määrus (EL) nr 98/2013 lõhkeainete lähteainete turustamise ja kasutamise kohta (ELT L 39, 9.2.2013, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kiidetakse heaks toimeaine peräädikhappe kasutamine tooteliikidesse 11 ja 12 kuuluvates biotsiidides kooskõlas lisas esitatud nõuete ja tingimustega.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekskümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Triviaalnimetus	IUPACi nimetus Identifitseerimisandmed	Toimeaine minimaalne puhtusaste ⁽¹⁾	Heakskiitmise kuupäev	Heakskiidu aegumise kuupäev	Tooteliik	Eritingimused
Peräädikhape	IUPACi nimetus: Peroksüetaanhape EÜ nr: 201-186-8 CASi nr: 79-21-0	Toimeaine kirjelduses on aluseks võetud lähteained vesinikperoksiid ja äädikhape, mida kasutatakse peräädikhappe valmistamisel. Tegemist on peräädikhappe vesilahusega, mis sisaldab äädikhapet ja vesinikperoksiidi.	1. juuli 2018	30. juuni 2028	11	<p>Biotsiididele loa andmisel kohaldatakse järgmisi tingimusi.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Toote hindamisel pööratakse erilist tähelepanu loataotlusega hõlmatud kasutusviisidega seotud kokkupuutele, riskidele ja tõhususele, mida liidu tasandil ei ole toimeaine riskide hindamisel käsitletud. 2) Vesinikperoksiidi sisalduse tõttu väljastatakse biotsiidile luba üksnes juhul, kui kohaldatakse ka määrust (EL) nr 98/2013. 3) Pidades silmas hinnatud kasutusviiside puhul kindlaks tehtud riske, tuleb toote hindamisel pöörata erilist tähelepanu: <ol style="list-style-type: none"> a) tööstuslikele ja kutselistele kasutajatele; b) mereveele otsevooluga jahutussüsteemides kasutatavate toodete puhul; c) pinnaveele ja setetele suurtes avatud ringlusjahutussüsteemides kasutatavate toodete puhul.
					12	<p>Biotsiididele loa andmisel kohaldatakse järgmisi tingimusi.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Toote hindamisel pööratakse erilist tähelepanu loataotlusega hõlmatud kasutusviisidega seotud kokkupuutele, riskidele ja tõhususele, mida liidu tasandil ei ole toimeaine riskide hindamisel käsitletud. 2) Vesinikperoksiidi sisalduse tõttu väljastatakse biotsiidile luba üksnes juhul, kui kohaldatakse ka määrust (EL) nr 98/2013. 3) Pidades silmas hinnatud kasutusviiside puhul kindlaks tehtud riske, tuleb toote hindamisel pöörata erilist tähelepanu tööstuslikele ja kutselistele kasutajatele.

⁽¹⁾ Selles veerus esitatud puhtusaste oli määruse (EL) nr 528/2012 artikli 89 lõike 1 kohaselt hinnatud toimeaine minimaalne puhtusaste. Turule lastud tootes võib olla sama või erineva puhtusastmega toimeaine, kui on tõendatud, et see on tehniliselt samaväärne hinnatud toimeainega.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2291,**16. detsember 2016,****millega kiidetakse heaks toimeaine L(+)-piimhappe kasutamine tooteliiki 1 kuuluvates biotsiidides****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrust (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 90 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Saksamaa sai 29. augustil 2013 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/8/EÜ ⁽²⁾ artikli 11 lõike 1 kohase taotluse toimeaine L(+)-piimhappe lisamiseks nimetatud direktiivi I lissasse selle kasutamiseks toodetes, mis kuuluvad tooteliiki 1 (inimeste hügieen), mida on kirjeldatud nimetatud direktiivi V lissas ning mis vastavad määruse (EL) nr 528/2012 V lissas määratletud tooteliigile 1.
- (2) Saksamaa esitas 5. veebruaril 2015 hindamisaruande koos oma soovustega vastavalt määruse (EL) nr 528/2012 artikli 90 lõikele 2.
- (3) 10. detsembril 2015 sõnastati biotsiidikomitees toimeainet hinnanud pädeva asutuse järeldusi arvesse võttes Euroopa Kemikaaliameti arvamus.
- (4) Kõnealuse arvamuse kohaselt vastavad tooteliiki 1 kuuluvad biotsiidid, mis sisaldavad L(+)-piimhapat, eeldatavasti määruse (EL) nr 528/2012 artikli 19 lõike 1 punkti b kriteeriumidele, kui on täidetud teatavad selle toimeaine kasutamist reguleerivad nõuded ja tingimused.
- (5) Seepärast on asjakohane kiita heaks L(+)-piimhappe kasutamine tooteliiki 1 kuuluvates biotsiidides, kui teatavad nõuded ja tingimused on täidetud.
- (6) Enne toimeaine heakskiitmist tuleks ette näha mõistlik ajavahemik, et huvitatud isikud saaksid vastavalt vajadusele valmistada uute nõuete täitmiseks.
- (7) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise biotsiidide komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kiidetakse heaks toimeaine L(+)-piimhappe kasutamine tooteliiki 1 kuuluvates biotsiidides kooskõlas lissas esitatud nõuete ja tingimustega.

⁽¹⁾ ELT L 167, 27.6.2012, lk 1.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/8/EÜ, mis käsitleb biotsiidide turuleviimist (EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

Triviaalnimetus	IUPACi nimetus Identifitseerimisandmed	Toimeaine minimaalne puhtusaste (!)	Heakskiitmise kuupäev	Heakskiidu aegumise kuupäev	Tooteliik	Eritingimused
L(+)-piimhape	IUPACi nimetus: (S)-2-hüdroksüpropanhape EÜ nr: 201-196-2 CASi nr: 79-33-4	95,5 massiprotsenti	1. juuli 2017	30. juuni 2027	1	Biotsiididele loa andmisel kohaldatakse järgmisi tingimusi. 1) Toote hindamisel pööratakse erilist tähelepanu loataotlusega hõlmatud kasutusviisidega seotud kokkupuutele, riskidele ja tõhususele, mida liidu tasandil ei ole toimeaine riskide hindamisel käsitletud. 2) Pidades silmas hinnatud kasutusviiside puhul kindlaks tehtud riske, tuleb toote hindamisel pöörata erilist tähelepanu muudele kui kutselistele kasutajatele.

(!) Selles veerus esitatud puhtusaste oli määruse (EL) nr 528/2012 artikli 89 lõike 1 kohaselt hinnatud toimeaine minimaalne puhtusaste. Turule lastud tootes sisalduva toimeaine puhtusaste võib olla samasugune või erinev, kui on tõendatud, et selline puhtuseaste on tehniliselt samaväärne puhtuseastmega, mille juures toimeainet hinnati.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2292,**16. detsember 2016,****milles sätestatakse kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmine ja tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2015/2352****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6e lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 ei tohiks omamaine teenuseosutaja nõuda rändluskliendilt üheski liikmesriigis mõistliku mahu piires vastu võetud reguleeritud rändluskõnede eest ühtegi omamaisele jaehinnale lisanduvat tasu. Seda nõuet hakatakse kohaldama alates 15. juunist 2017 eeldusel, et selleks kuupäevaks on hakatud kohaldama nimetatud määruse artikli 19 lõikes 2 osutatud ettepaneku alusel vastuvõetavat õigusakti rändluse hulgiturgude kohta.
- (2) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 võivad omamaised teenusepakkujad rakendada reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil tarbimise suhtes omamaisele jaehinnale lisanduvat tasu üleminekuperioodil 30. aprillist 2016 kuni kuupäevani, mil hakatakse kohaldama selle määruse artikli 19 lõikega 2 ette nähtud õigusakti.
- (3) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 on omamaistel teenusepakkujatel lubatud pärast üleminekuperioodi kohaldada omamaisele jaehinnale lisanduvat tasu reguleeritud rändlusteenuste jaemüügitasandil tarbimise suhtes, mis ületab mõistliku mahu piire.
- (4) Määrusega (EL) nr 531/2012 seati reguleeritud rändluskõne vastuvõtmise suhtes kohaldatavate lisatasude piirmääraks kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmine.
- (5) Komisjoni rakendusmääruses (EL) 2015/2352 ⁽²⁾ on sätestatud kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmine, mida kohaldatakse alates 30. aprillist 2016, võttes aluseks andmed 1. juuli 2015. aasta seisuga.
- (6) Elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet edastas komisjonile liikmesriikide reguleerivate asutuste ajakohastatud teabe järgmise kohta: i) kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise tasude maksimaalne tase, mille nad olid kehtestanud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ ⁽³⁾ („raamdirektiiv“) artiklitele 7 ja 16 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/19/EÜ ⁽⁴⁾ („juurdepääsudirektiiv“) artiklile 13, iga riigi konkreetsetes mobiilsidevõrkudes häälkõne lõpetamise hulgiteenuse turul ning ii) kõigi abonentide arv liikmesriikides.
- (7) Komisjon arvutas kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmise vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 järgmiselt: i) konkreetsetes liikmesriigis kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise lubatud maksimaalne tasu korrutati selle liikmesriigi abonentide koguarvuga, ii) kõigi liikmesriikide selliselt arvatud korrutised liideti ning iii) saadud summa jagati kõigi liikmesriikide abonentide koguarvuga, võttes aluseks andmed 1. juuli 2016. aasta seisuga. Euroalaväliste riikide puhul kasutati vahetuskursina 2016. aasta teise kvartali keskmist vastavalt Euroopa Keskpanga andmebaasile.

⁽¹⁾ ELT L 172, 30.6.2012, lk 10.

⁽²⁾ Komisjoni 16. detsembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2352, milles sätestatakse kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmine (ELT L 331, 17.12.2015, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 7).

- (8) Seepärast tuleks ajakohastada kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmist, mis on sätestatud rakendusmääruses (EL) 2015/2352.
- (9) Seepärast tuleks rakendusmäärus (EL) 2015/2352 tunnistada kehtetuks.
- (10) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 peab komisjon kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmise kord aastas läbi vaatama.
- (11) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas sidekomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Kõne mobiilsidevõrgus lõpetamise maksimaalsete tasude kogu liidu kaalutud keskmiseks sätestatakse 0,0108 eurot minutis.

Artikkel 2

Rakendusmäärus (EL) 2015/2352 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kaheksümneandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2293,**16. detsember 2016,****millega muudetakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 (tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta) I lisa**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrust (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõike 1 punkti d,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EMÜ) nr 2658/87 kehtestati kaupade nomenklatuur (edaspidi „CN“), et täita ühtaegu nii ühisest tollitariifistikust ja liidu väliskaubandusstatistikast kui ka kaupade impordi või ekspordiga seotud muust liidu poliitikast tulenevaid nõudeid.
- (2) Otsusega (EL) 2016/1885 ⁽²⁾ sõlmis nõukogu Euroopa Liidu ja Hiina Rahvavabariigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu, milles käsitletakse vastavalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) artikli XXIV lõikele 6 ja artiklile XXVIII kontsessioonide muutmist Horvaatia Vabariigi loendis selle riigi Euroopa Liiduga ühinemise käigus (edaspidi „leping“). Lepinguga nähakse ette vähendada tollimakse kahes tootekategoorias. Liit ja Hiina teatasid teineteisele lepingu jõustumiseks vajalike menetluste lõpuleviimisest ja leping jõustub 1. jaanuaril 2017.
- (3) Otsuses (EL) 2016/1885 sätestatud meetmed on vaja lisada ühisesse tollitariifistikku. Seetõttu tuleks määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa vastavalt muuta.
- (4) Tollimaksumäärade muudatusi tuleks kohaldada alates lepingu jõustumise kuupäevast. Käesolev määrus peaks seega jõustuma kiiremas korras.
- (5) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017.

⁽¹⁾ EÜT L 256, 7.9.1987, lk 1.⁽²⁾ Nõukogu 18. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1885 Euroopa Liidu ja Hiina Rahvavabariigi vahelise kirjavahetuse vormis lepingu (mis käsitleb vastavalt 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) artikli XXIV lõikele 6 ja artiklile XXVIII kontsessioonide muutmist Horvaatia Vabariigi loendis selle riigi Euroopa Liiduga ühinemise käigus) sõlmimise kohta (ELT L 291, 26.10.2016, lk 7).

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

LISA

Määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa teist osa muudetakse järgmiselt.

1) XII jaotise grupis 64 asendatakse CN-koodi 6404 19 90 käsitlev rida järgmisega:

„6404 19 90	— — — muud	16,9	pa“;
-------------	------------	------	------

2) XVI jaotise grupis 84 asendatakse CN-koodi 8415 10 90 käsitlev rida järgmisega:

„8415 10 90	— — mitmeosalised (<i>split</i>)	2,5	—“.
-------------	------------------------------------	-----	-----

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2294,**16. detsember 2016,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
presidendi eest
põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi
peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
0805 50 10	AR	76,7
	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ“ tähistab „muud päritolu“.

OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2016/2295,

16. detsember 2016,

millega muudetakse otsuseid 2000/518/EÜ, 2002/2/EÜ, 2003/490/EÜ, 2003/821/EÜ, 2004/411/EÜ, 2008/393/EÜ, 2010/146/EL, 2010/625/EL ja 2011/61/EL ning rakendusotsuseid 2012/484/EL ja 2013/65/EL isikuandmete piisava kaitse kohta teatavates riikides vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõikele 6

(teatavaks tehtud numbri C(2016) 8353)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 25 lõiget 6,

pärast konsulteerimist Euroopa Andmekaitseinspektoriga

ning arvestades järgmist:

- (1) Oma 6. oktoobri 2015. aasta otsuses kohtuasjas C-362/14, Maximilian Schrems vs. Data Protection Commissioner, ⁽²⁾ leidis Euroopa Liidu Kohus, et otsuse 2000/520/EÜ ⁽³⁾ artikli 3 vastuvõtmisega on komisjon ületanud pädevust, mis on talle antud direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõikes 6 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, ning tunnistas kõnealuse otsuse artikli 3 kehtetuks.
- (2) Otsuse 2000/520/EÜ artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus kehtestati piiravad tingimused, mille kohaselt võivad riikide järelevalveasutused otsustada, et peatavad andmete edastamise kinnituse andnud USA ettevõttele, mis on ise kohustunud järgima asjaomaseid põhimõtteid, olenemata komisjoni piisavusjärglusest.
- (3) Schremsi kohtuotsuses täpsustas Euroopa Kohus, et riiklikud järelevalveasutused on pädevad tegema järelevalvet isikuandmete edastamise üle kolmandasse riiki, mille kohta on komisjon teinud piisavusotsuse, ning komisjonil puudub õigus piirata direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 alusel neile antud volitusi. Kõnealuse artikli kohaselt on igal sellisel ametiasutusel uurimisvolitused, näiteks volitused koguda oma järelevalvekohustuse täitmiseks vajalikku teavet, samuti tõhusad sekkumisvolitused, näiteks volitused keelata andmete töötlemine ajutiselt või alaliselt, ning volitused osaleda kohtumenetlustes ⁽⁴⁾.
- (4) Euroopa Kohus tuletas Schremsi kohtuotsuses meelde, et vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 teisele lõigule peavad liikmesriigid ja nende organid võtma liidu institutsioonide aktide järgimiseks vajalikud meetmed, kuna üldjuhul eeldatakse nende õiguspärasust ja need tekitavad seega õiguslikke tagajärgi seni, kuni neid ei ole tagasi võetud, tühistamishagi menetlemise tulemusena tühistatud ega eelotsusemenetluse tulemusel või õigusvastasuse väite alusel kehtetuks tunnistatud.

⁽¹⁾ EÜTL 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Komisjoni 26. juuli 2000. aasta otsus 2000/520/EÜ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ piisava kaitse kohta, mis on ette nähtud programmi Safe Harbor põhimõtetega ja sellega seotud korduma kippuvate küsimustega, millele on välja andnud Ameerika Ühendriikide kaubandusministeerium (EÜTL 215, 25.8.2000, lk 7).

⁽⁴⁾ Schremsi kohtuotsus, punkt 40 jj ning punktid 101–103.

- (5) Seega on direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 alusel vastu võetud komisjoni piisavusotsus siduv kõikide otsuse adressaadiks olevate liikmesriikide organitele, sealhulgas sõltumatutele järelevalveasutustele, niivõrd kuivõrd sellega antakse luba edastada isikuandmeid asjaomastest liikmesriigist otsuses nimetatud kolmandasse riiki ⁽¹⁾. Sellest tulenevalt ei tohi riiklikud järelevalveasutused võtta komisjoni piisavusotsusega vastuolus olevaid meetmeid, nagu akte, millega tunnistatakse kõnealune otsus kehtetuks või milles siduvalt tuvastatakse, et otsuses nimetatud kolmas riik ei taga kaitse piisavat taset. Schremsi kohtuasjas tehtud otsuse kohaselt ei takista selline olukord riiklikel järelevalveasutustel uurida isikuandmete kaitse tasemega kolmandas riigis, mille kohta on komisjon teinud piisavusotsuse, ning kui järelevalveasutus leiab, et esitatud väited on põhjendatud, edastab ta need siseriiklikule kohtule, kes kahtluste korral komisjoni otsuse kehtivuse kohta peab otsuse kehtivuse kontrollimiseks esitama eelotsusetaotluse ⁽²⁾.
- (6) Komisjoni otsused 2000/518/EÜ, ⁽³⁾ 2002/2/EÜ, ⁽⁴⁾ 2003/490/EÜ, ⁽⁵⁾ 2003/821/EÜ, ⁽⁶⁾ 2004/411/EÜ, ⁽⁷⁾ 2008/393/EÜ, ⁽⁸⁾ 2010/146/EL, ⁽⁹⁾ 2010/625/EL, ⁽¹⁰⁾ 2011/61/EL ⁽¹¹⁾ ja komisjoni rakendusotsused 2012/484/EL ⁽¹²⁾ ja 2013/65/EL ⁽¹³⁾ on piisavusotsused ja sisaldavad riiklike järelevalveasutuste volituste piiranguid, mis on võrreldavad komisjoni otsuse 2000/520/EÜ artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud piirangutega, mille Euroopa Kohus tunnistas kehtetuks.
- (7) Arvestades Schremsi kohtuasjas tehtud otsust ja vastavalt lepingu artiklile 266 tuleb seega asendada nimetatud otsuste sätted, millega piiratakse järelevalveasutuste volitusi.
- (8) Samuti täpsustas Euroopa Kohus Schremsi kohtuotsuses seda, et kuna kolmanda riigi tagatav kaitsetase võib muutuda, peab komisjon pärast direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 kohase otsuse vastuvõtmist korrapäraselt kontrollima, kas järeldused kolmanda riigi poolt tagatava kaitse piisava taseme kohta on endiselt faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud ⁽¹⁴⁾. Arvestades otsuses tehtud järeldusi riigiasutuste juurdepääsu kohta isikuandmetele, tuleks sellist juurdepääsu reguleerivat korda ja tava samuti jälgida.
- (9) Seetõttu nende riikide puhul, mille kohta on komisjon teinud piisavusotsuse, jälgib komisjon pidevalt nii õiguskorra kui ka praktika arengut, mis võib mõjutada selliste otsuste toimimist, aga ka arengut seoses riigiasutuste juurdepääsuga isikuandmetele.
- (10) Praegu kehtivate piisavusotsuste toimimise tõhusa järelevalve huvides peaksid liikmesriigid teavitama komisjoni riiklike järelevalveasutuste sellealastest meetmetest.

⁽¹⁾ Schremsi kohtuotsus, punktid 51, 52 ja 62.

⁽²⁾ Schremsi kohtuotsus, punktid 52, 62 ja 65.

⁽³⁾ Komisjoni 26. juuli 2000. aasta otsus 2000/518/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta Šveitsis vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (EÜT L 215, 25.8.2000, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 20. detsembri 2001. aasta otsus 2002/2/EÜ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta, nagu on ette nähtud Kanada isikuandmete kaitse ja elektrooniliste dokumentide seadusega (EÜT L 2, 4.1.2002, lk 13).

⁽⁵⁾ Komisjoni 30. juuni 2003. aasta otsus 2003/490/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta Argentiinas vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 168, 5.7.2003, lk 19).

⁽⁶⁾ Komisjoni 21. novembri 2003. aasta otsus 2003/821/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta Guernseyl (ELT L 308, 25.11.2003, lk 27).

⁽⁷⁾ Komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsus 2004/411/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta Mani saarel (ELT L 151, 30.4.2004, lk 48).

⁽⁸⁾ Komisjoni 8. mai 2008. aasta otsus 2008/393/EÜ isikuandmete piisava kaitse kohta Jersey vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 138, 28.5.2008, lk 21).

⁽⁹⁾ Komisjoni 5. märtsi 2010. aasta otsus 2010/146/EL, milles käsitletakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ piisavat kaitset, mida pakub Fääri saarte isikuandmete töötlemise seadus (ELT L 58, 9.3.2010, lk 17).

⁽¹⁰⁾ Komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/625/EL isikuandmete piisava kaitse kohta Andorras vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 277, 21.10.2010, lk 27).

⁽¹¹⁾ Komisjoni 31. jaanuari 2011. aasta otsus 2011/61/EL isikuandmete piisava kaitse kohta Iisraeli Riigis seoses isikuandmete automaatse töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 27, 1.2.2011, lk 39).

⁽¹²⁾ Komisjoni 21. augusti 2012. aasta rakendusotsus 2012/484/EL isikuandmete piisava kaitse kohta Uruguay Idavabariigis seoses isikuandmete automaatse töötlemisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 227, 23.8.2012, lk 11).

⁽¹³⁾ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta rakendusotsus 2013/65/EL isikuandmete piisava kaitse kohta Uus-Meremaal vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ (ELT L 28, 30.1.2013, lk 12).

⁽¹⁴⁾ Schremsi kohtuotsus, punkt 76. Niisugune kontrollimine on igal juhul nõutav, kui komisjonile laekunud teave tekitab kõnealuse küsimuse suhtes põhjendatud kahtluse.

- (11) Direktiivi 95/46/EÜ artikli 29 kohaselt moodustatud töörühm üksikisikute kaitseks seoses isikuandmete töötlemisega on esitanud arvamuse, mida on käesoleva otsuse koostamisel arvesse võetud.
- (12) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega.
- (13) Seepärast tuleb otsuseid 2000/518/EÜ, 2002/2/EÜ, 2003/490/EÜ, 2003/821/EÜ, 2004/411/EÜ, 2008/393/EÜ, 2010/146/EL, 2010/625/EL, 2011/61/EL ning rakendusotsuseid 2012/484/EL ja 2013/65/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust 2000/518/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Šveitsi, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.“;

- 2) lisatakse artikkel 3a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 3a

1. Komisjon jälgib pidevalt Šveitsi õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmetele juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Šveits tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Šveitsis kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Šveitsi ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Šveitsi pädevad ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle reguleerimisala.“

Artikkel 2

Otsust 2002/2/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Kanadas asuvale vastuvõtjale, kelle tegevus kuulub Kanada isikuandmete kaitse ja elektrooniliste dokumentide seaduse kohaldamisalasse, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.“;

2) lisatakse artikkel 3a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 3a

1. Komisjon jälgib pidevalt Kanada õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Kanada tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.
2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Kanadas kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.
3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Kanada ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.
4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Kanada pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 3

Otsust 2003/490/EÜ muudetakse järgmiselt:

1) artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Argentiinasse, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.“;

2) lisatakse artikkel 3a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 3a

1. Komisjon jälgib pidevalt Argentiina õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Argentiina tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.
2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Argentiinas kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.
3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Argentiina ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.
4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Argentiina pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle reguleerimisala.“

Artikkel 4

Otsuse 2003/821/EÜ artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Guernsey erihalduskonda, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Guernsey õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Guernsey tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Guernsey kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Guernsey ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Guernsey pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 5

Otsuse 2004/411/EÜ artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Mani saarele, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Mani saare õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Mani saar tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Mani saarel kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Mani saare ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Mani saare pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 6

Otsuse 2008/393/EÜ artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Jerseyle, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Jersey õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmetele juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Jersey tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Jerseyl kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Jersey ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riivid ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Jersey pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 7

Otsuse 2010/146/EL artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Fääri saartel asuvale vastuvõtjale, kelle tegevus kuulub Fääri saarte isikuandmete töötlemise seaduse kohaldamisalasse, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Fääri saarte õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmetele juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Fääri saared tagavad jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Fääri saartel kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Fääri saarte ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Fääri saarte pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 8

Otsuse 2010/625/EL artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Andorra, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Andorra õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Andorra tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Andorras kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.

3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Andorra ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.

4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Andorra pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 9

Otsuse 2011/61/EL artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Iisraeli riigile, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 4

1. Komisjon jälgib pidevalt Iisraeli õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Iisraeli Riik tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.

2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Iisraeli Riigis kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.
3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Iisraeli ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.
4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Iisraeli pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 10

Rakendusotsuse 2012/484/EL artiklid 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Uruguay Idavabariigile, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 3

1. Komisjon jälgib pidevalt Uruguay Idavabariigi õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmetele juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Uruguay Idavabariik tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.
2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Uruguay Idavabariigis kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.
3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Uruguay Idavabariigi ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.
4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Uruguay Idavabariigi pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 11

Rakendusotsuse 2013/65/EL artiklid 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Kui tulenevalt sellest, et liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, keelatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine Uus-Meremaale, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamata komisjoni, kes edastab saadud teabe teistele liikmesriikidele.

Artikkel 3

1. Komisjon jälgib pidevalt Uus-Meremaa õiguskorra arengut, mis võib mõjutada käesoleva otsuse toimimist, sealhulgas arengut riigiasutuste poolse isikuandmete juurdepääsu valdkonnas, et hinnata, kas Uus-Meremaa tagab jätkuvalt isikuandmete piisava kaitse.
2. Liikmesriigid ja komisjon teatavad üksteisele juhtudest, mil Uus-Meremaal kaitsenõuete järgimise tagamise eest vastutavad ametiasutused ei suuda oma tegevuse kaudu nõuete järgimist tagada.
3. Liikmesriigid ja komisjon teavitavad üksteist kõikidest märkidest, et riikliku julgeoleku, õiguskaitse või muude avalike huvide eest vastutavate Uus-Meremaa ametiasutuste poolsed üksikisikute isikuandmete kaitse õiguse riived ületavad rangelt vajalikku või selliste riivete vastu puudub tõhus õiguskaitse.
4. Kui on tõendeid, et isikuandmete piisav kaitse ei ole enam tagatud, sealhulgas käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud olukordades, teavitab komisjon Uus-Meremaa pädevat ametiasutust ning esitab vajaduse korral direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõikes 2 osutatud korras eelnõud meetmete kohta, mille eesmärk on käesolev otsus kehtetuks tunnistada, peatada või piirata selle kohaldamisala.“

Artikkel 12

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Věra JOUROVÁ

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2016/2296,**16. detsember 2016,****millega luuakse sõltumatute ekspertide rühm, kes on määratud ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise asutuseks**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 549/2004, millega sätestatakse raamistik ühtse Euroopa taeva loomiseks (raammäärus), ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise asutus aitab täiustada Euroopa lennuliikluse korraldamise (ATM) võrgustikku eelkõige selle kaudu, et ta koostab komisjonile erapooletuid, tõenditel põhinevaid soovitusi nii aeronavigatsiooniteenuste kui ka võrgufunktsioonide tulemuslikkuse kohta nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil. Tulemuslikkuse hindamise asutuse antav abi on ülimalt vajalik selleks, et saavutada ühtse Euroopa taeva lõpuleviimise eesmärgid, mille täitmisel mängib olulist rolli komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 ⁽²⁾ kohaselt koostatud tulemuslikkuse kava, mis muu hulgas hõlmab selle kohaldamise käigus praeguseks saadud kogemuste põhjal välja selgitatud edasisi arenguvajadusi, ning komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 391/2013 ⁽³⁾ kohaselt loodud ja tulemuslikkuse kavaga tihedalt seotud aeronavigatsioonitasude süsteem; samuti on abi vajalik komisjoni lennundusstrateegia üldisemate eesmärkide ⁽⁴⁾ saavutamiseks.
- (2) Vastavalt komisjoni rakendusotsusele 2014/672/EL ⁽⁵⁾ lõpeb praeguse tulemuslikkuse hindamise asutuse ametiaeg 31. detsembril 2016. Komisjon peaks määrama uue tulemuslikkuse hindamise asutuse, kes jätkab pärast eespool nimetatud kuupäeva komisjoni ja riiklike järelevalveasutuste abistamist. Uus tulemuslikkuse hindamise asutus tuleks määrata ajavahemikuks, mis algab 1. jaanuaril 2017 ja lõpeb 31. detsembril 2024 ning on järjepidevuse ja stabiilsuse tagamiseks piisavalt pikk aeg; kõnealune ajavahemik on kooskõlas ka võrdlusperioodidega, nagu on ette nähtud rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikega 1.
- (3) Kuna kõnealune ajavahemik hõlmab lisaks teisele võrdlusperioodile ka kolmandat võrdlusperioodi, tuleks tulemuslikkuse hindamise asutuse uute liikmete nimetamise korral tagada sujuv üleminek ning olemasolevate kogemuste ja teadmiste järjepidevus.
- (4) Selleks et suurendada tulemuslikkuse hindamise asutuse erapooletust, tuleks luua sõltumatutest ekspertidest koosnev rühm, kes aitab rakendada tulemuslikkuse kava, ja määrata kõnealune eksperdirühm tulemuslikkuse hindamise asutuseks.
- (5) Määruse (EÜ) nr 549/2004 artikli 11 lõikes 2 on täpsustatud tulemuslikkuse hindamise asutuse üldine roll tulemuslikkuse kava rakendamisel. Rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artiklis 3 on esitatud asutuse ülesannete ja toimingute üksikasjalikum, kuid mittetäielik loetelu. Teatavad ülesanded on kindlaks määratud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 598/2014 ⁽⁶⁾ artikli 6 lõikes 1. Nüüd tuleks kõik tulemuslikkuse hindamise asutuse ülesanded selguse ja täielikkuse huvides ning kooskõlas eespool nimetatud sätetega koondada ühte loetellu. Tulemuslikkuse hindamise asutus peaks komisjoni abistama nõuannete ja oskusteabega ning muude

⁽¹⁾ ELT L 96, 31.3.2004, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 390/2013, millega kehtestatakse aeronavigatsiooniteenuste ja võrgustiku funktsioonide tulemuslikkuse kava (ELT L 128, 9.5.2013, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 3. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 391/2013, milles sätestatakse ühine aeronavigatsioonitasude süsteem (ELT L 128, 9.5.2013, lk 31).

⁽⁴⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa lennundusstrateegia“, COM(2015) 598 final.

⁽⁵⁾ Komisjoni 24. septembri 2014. aasta rakendusotsus 2014/672/EL ühtset Euroopa taevast käsitleva algatuse tulemuslikkuse hindamise asutuse ametiaja pikendamise kohta (ELT L 281, 25.9.2014, lk 5).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 598/2014 müraga seotud käitamispiirangute eeskirjade ja korra kehtestamise kohta liidu lennujaamades tasakaalustatud lähenemisviisi raames ning direktiivi 2002/30/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 65).

teenuste osutamiseks. Selleks peaks asutus tegema koostööd riiklike järelevalveasutustega. Asutus peaks taotluse korral abistama ka liikmesriikide järelevalveasutusi.

- (6) Selleks et tagada tulemuslikkuse hindamise asutuse tõhus ja tulemuslik toimimine, peaks asutust abistama sekretariaat, mille toimimise tagab komisjon.
- (7) Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmed peaksid olema kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistid, kellel on asjakohane pädevus põhilistes tulemusvaldkondades. Kõik liikmed peale eesistuja tuleks valida avaliku kandideermiskutse ja valikumenetluse kaudu, pidades silmas objektiivsuse, võrdsete võimaluste ja läbipaistvuse põhimõtteid ning tagades tegeliku või võimaliku huvide konflikti väljaselgitamise võimalused, ja nad peaksid olema ametisse nimetatud isikuliselt. Eesistuja peaks tema konkreetseid ülesandeid ja kohustusi arvesse võttes ametisse nimetama komisjon oma sisemiste halduskokkulepete kohaselt, pidades silmas eespool nimetatud põhimõtteid ja tagades eespool nimetatud võimalused.
- (8) Võttes arvesse nende kvalifikatsiooni ja teadmisi ning erapooletuse ja huvide konflikti puudumisega seotud nõudeid ja pidades silmas nii asjaolu, et muud liikmed peale eesistuja nimetatakse ametisse isikuliselt, kui ka nende töö olulisust, tuleks tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmetele lisaks kulude hüvitamisele maksta ka töötasu, mis peaks olema vastavuses neile antud ülesannetega. Eesistujale tuleks maksta töötasu ja hüvitist komisjoni sisemiste halduskokkulepete kohaselt.
- (9) Seepärast on asjakohane, et tulemuslikkuse hindamise asutuse tegevust ning selle haldus- ja tehnilise abiga seotud kulud rahastatakse liidu eelarvest.
- (10) Tulemuslikkuse hindamise asutuse töö eeldab juurdepääsu tulemuslikkusega seotud andmetele, millele on osutatud rakendusmääruses (EL) nr 390/2013 ja mis on kättesaadavad Eurocontrolisiseselt. Seetõttu peaks komisjon koostöös Eurocontroliga kehtestama asjakohase korra, et tagada juurdepääs kõnealustele andmetele, mis muu hulgas hõlmab nende kogumist, kontrollimist, eelanalüüsi ja esitamist. Kõnealuses korras tuleb nõukogu otsuse (EL) 2015/2394 ⁽¹⁾ kohaselt arvesse võtta tulemuslikkuse läbivaatamise üleeuroopalist mõõdet.
- (11) Selleks et tagada tulemuslikkuse hindamise asutuse nõuetekohane toimimine, tuleks kehtestada asjakohane kodukord ning komisjonile aruannete esitamise kord. Kehtestada tuleks ka teabe avalikustamise eeskirjad.
- (12) Isikuandmeid tuleks töödelda kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾.
- (13) Käesolevat otsust ei tuleks pärast käesolevas otsuses sätestatud tulemuslikkuse hindamise asutuse ametiaja lõppemist enam kohaldada.
- (14) Käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 549/2004 artikli 5 lõike 1 kohaselt asutatud ühtse taeva komitee seisukohaga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Tulemuslikkuse hindamise asutuse määramine

1. Käesolevaga luuakse ajavahemikuks 1. jaanuar 2017 kuni 31. detsember 2024 ühtse Euroopa taeva aeronavigatsiooniteenuste tulemuslikkuse ja võrgufunktsioonide valdkonna sõltumatute ekspertide rühm.

⁽¹⁾ Nõukogu 8. detsembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2394 liikmesriikide poolt Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta, mis käsitleb Eurocontrolisiseselt vastuvõetavaid otsuseid seoses Eurocontrolis missiooni ja ülesannete ning tsentraliseeritud teenustega (ELT L 332, 18.12.2015, lk 136).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

2. Lõikes 1 osutatud ekspertide rühm määratakse ühtse Euroopa taeva tulemuslikkuse hindamise asutuseks ajavahemikuks 1. jaanuar 2017 kuni 31. detsember 2024.

Artikkel 2

Ülesanded

Tulemuslikkuse hindamise asutuse ülesanded on järgmised:

- a) aidata komisjoni tulemuslikkuse kava rakendamisel eelkõige rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikes 3 ja lõike 6 punktis a loetletud toimingute osas;
- b) anda komisjoni taotluse korral tulemuslikkusega seotud küsimustes sihtotstarbelist teavet või esitada sellekohaseid aruandeid vastavalt rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikele 4;
- c) aidata komisjoni taotluse korral kindlaks määrata meetodid juurdepääsuks tulemuslikkusega seotud andmetele, millele on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artiklites 21 ja 22;
- d) aidata riiklike järelevalveasutuste taotluse korral neid tulemuslikkuse kava rakendamisel, esitada tulemuslikkusega seotud küsimustes sõltumatuid seisukohti ja määrata kindlaks soovitatud väärtuste vahemikud vastavalt rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõike 6 punktidele b ja c;
- e) aidata pädevate asutuste taotluse korral hinnata nende vastutusalasasse kuuluvate lennujaamade müraolukorda vastavalt määruse (EL) nr 598/2014 artikli 6 lõikele 1.

Artikkel 3

Nõuandev roll

1. Komisjon võib konsulteerida tulemuslikkuse hindamise asutust kõikides küsimustes, mis on seotud aeronavigatsiooniteenuste tulemuslikkusega ja võrgufunktsioonidega ühtses Euroopa taevas.
2. Tulemuslikkuse hindamise asutus võib tulemuslikkuse kava täiustamiseks omal algatusel komisjoni teavitada ja esitada asjakohaseid soovitusi vastavalt rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikele 5.

Artikkel 4

Koosseis ning liikmete ja eesistuja ametisse nimetamine

1. Tulemuslikkuse hindamise asutus koosneb üheksast liikmest, sealhulgas eesistuja.
2. Kõik liikmed peale eesistuja nimetatakse ametisse isikuliselt pärast kandideerimiskutse põhjal tehtud valikut.
3. Komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektor nimetab kandideerimiskutsele vastanud asjakohase pädevusega spetsialistide hulgast komisjoni nimel ametisse tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmed (v.a eesistuja) pärast seda, kui ta on liikmete nimetamise kavatsuse osas konsulteerinud liikmesriikidega. Valiku- ja sobivuskriteeriumid hõlmavad käesoleva otsuse lisas sätestatud kriteeriume.

4. Komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektor nimetab komisjoni nimel ja halduskokkulepete kohaselt pärast liikmesriikidega konsulteerimist ametisse asjakohase pädevusega spetsialisti, kes hakkab täitma tulemuslikkuse hindamise asutuse eesistuja ülesandeid. Eesistuja esindab tulemuslikkuse hindamise asutust ja juhib selle koosolekuid.
5. Eesistuja ja teiste asutuse liikmete ametiaeg on kaks aastat ja neid võib kaks korda ametisse tagasi nimetada. Ühel ja samal ajal võib tagasi nimetada kuni kaks kolmandikku liikmetest.
6. Liikme, kes enam ei suuda tulemuslikkuse hindamise asutuse aruteludes tõhusalt osaleda, kes astub tagasi, või kes ei vasta enam artiklites 5 ja 6 sätestatud tingimustele, võib tema ülejäänud ametiajaks välja vahetada kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4 (vastavalt vajadusele).
7. Komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektor võib komisjoni nimel koostada reservnimekirja sobivatest kandidaatidest, mida võib kasutada asendusliikmete (v.a eesistuja) ametisse nimetamisel. Komisjon küsib enne kandidaadi nime nimekirja lisamist tema nõusolekut.
8. Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmena ametisse nimetatud isikute nimed avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.
9. Isikuandmeid kogutakse, töödeldakse ja need avaldatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001.

Artikkel 5

Liikmesuse põhimõtted

1. Tulemuslikkuse hindamise asutus ja selle liikmed on käesoleva otsuse kohaste kohustuste täitmisel erapooletud ja tegutsevad välistest mõjutustest sõltumatu viisil avalikes huvides. Liikmed allkirjastavad dokumendi, millega nad kohustuvad täitma oma ülesandeid tulemuslikkuse hindamise asutuses.
2. Liikmed ei delegeeri oma ülesandeid muudele isikutele.
3. Isikud, kes taotlevad liikmena ametisse nimetamist, avalikustavad kõik asjaolud, mis võivad tekitada huvide konflikti, esitades artikli 4 lõikes 2 osutatud kandideerimiskutse kohase huvide deklaratsiooni. Eespool nimetatud asjaolud peab aegsasti enne oma ametisse nimetamist avalikustama ka eesistuja ametisse nimetatud isik. Kõik eespool nimetatud isikud peavad kõnealuses deklaratsioonis avalikustama vähemalt kõik asjakohased kutsealased ja rahalised huvid ning olukorrad, mis võivad kahjustada nende erapooletust ja nende tegevust tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmena avalikes huvides, või mida võib mõistlikkuse piires käsitada olukorrana, mis kahjustab nende erapooletust või nende tegevust tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmena avalikes huvides.
4. Võimaliku huvide konflikti väljaselgitamiseks tuleb arvesse võtta mitmesuguseid tegureid, kaasa arvatud asjaomase isiku huvide iseärasused, liik ja olulisus, samuti seda, mil määral kõnealused huvid võivad mõistlikkuse piires mõjutada asjaomase isiku nõuandeid ja kogu tulemuslikkuse hindamise asutuse otsustusprotsessi. Huvi peetakse vähetahtsaks või minimaalseks juhul, kui see tõenäoliselt ei kahjusta isiku erapooletust, või juhul, kui mõistlikkuse piires võib eeldada, et see ei kahjusta isiku suutlikkust anda tulemuslikkuse hindamise asutusele avalikkuse huvides erapooletuid nõuandeid.
5. Komisjon teeb ametisse nimetatud liikmete huvide deklaratsiooni vormid spetsiaalse veebisaidi kaudu avalikkusele kättesaadavaks. Võetakse tehnilised meetmed selleks, et huvide deklaratsiooni vorm ei oleks otsingumootorite kaudu kättesaadav.
6. Liikmed peavad täitma ametialaduse hoidmise nõuet ja komisjoni otsustes (EL, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ ja (EL, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾ liidu salastatud teabe kaitseks kehtestatud julgeolekunorme.

⁽¹⁾ Komisjoni 13. märtsi 2015. aasta otsus (EL, Euratom) 2015/443 komisjoni julgeoleku kohta (ELT L 72, 17.3.2015, lk 41).

⁽²⁾ Komisjoni 13. märtsi 2015. aasta otsus (EL, Euratom) 2015/444 ELi salastatud teabe kaitseks vajalike julgeolekunormide kohta (ELT L 72, 17.3.2015, lk 53).

7. Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmed peavad iga ametiaja alguses allkirjastama konfidentsiaalsusdeklaratsiooni.

Artikkel 6

Töömeetod

1. Tulemuslikkuse hindamise asutus võtab pärast eelnevat kooskõlastamist komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektoriga komisjoni nimel ja eelkõige tulemuslikkuse hindamise asutuse rahastamist silmas pidades vastu järgmised dokumendid:

- a) iga-aastane tööprogramm ja aastaaruanne;
- b) asutuse kodukord;
- c) riiklike järeelvalveasutustega tehtava koostöö üksikasjad;
- d) aeronavigatsiooniteenuste osutajate, lennujaama käitajate ja koordinaatorite ning lennuettevõtjate osalusel välja töötatud asjakohane töökord, millele on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikes 8;
- e) andmehalduskava.

2. Tulemuslikkuse hindamise asutus võtab oma aruanded, soovitusel ja lõikes 1 osutatud dokumendid vastu lihthälteenamusega.

3. Tulemuslikkuse hindamise asutus võib luua oma liikmetest koosnevaid allrühmi, kes tegelevad komisjoni nimel asutuse tegevusega seotud konkreetsete küsimustega tulemuslikkuse hindamise asutusega kooskõlastatud volituste alusel ning komisjoni liikuvuse ja transpordi peadirektoraadi peadirektori nõusolekul. Sellised allrühmad saadetakse laiali niipea, kui nende ülesanded on täidetud.

4. Tulemuslikkuse hindamise asutus ja selle allrühmad peavad oma koosolekuid komisjoni tööruumides. Erijuhtudel võib koosolekuid pidada mujal.

5. Tulemuslikkuse hindamise asutuse ja selle allrühmade liikmete osavõtt tulemuslikkuse hindamise asutuse koosolekutest on kohustuslik. Puudumise korral saadetakse esistujale ja sekretariaadile puudumise kohta selgitus.

6. Tulemuslikkuse hindamise asutus tagab sekretariaadi abil, et tema kasutatavad meetodid oleksid kooskõlas kõige uuemate teaduslike standarditega.

Artikkel 7

Haldus- ja tehniline abi

1. Komisjon annab tulemuslikkuse hindamise asutusele, sealhulgas selle sekretariaadile ja allrühmadele nende tegevuseks vajalikku haldus- ja tehnilist abi, et tagada asutuse tõhus ja tulemuslik toimimine. Sekretariaat korraldab ja toetab tulemuslikkuse hindamise asutuse täiskoguistungeid ning korraldab allrühmade koosolekuid.

Haldus- ja tehnilist abi antakse kulutõhusal viisil, tagades tulemuslikkuse hindamise asutuse funktsionaalse ja tehnilise sõltumatuse oma ülesannete täitmisel.

2. Kui asjakohaseks andmepakkujaks on Eurocontrol, kehtestab komisjon koostöös Eurocontroliga andmete kogumise, kontrollimise, eelanalüüsi ja esitamise asjakohase korra, et tagada tulemuslikkuse hindamise asutuse pidev juurdepääs rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artiklis 21 osutatud ja Eurocontrolile esitatud tulemuslikkusega seotud andmetele.

*Artikkel 8***Aruandlus ja läbipaistvus**

1. Tulemuslikkuse hindamise asutus peab talle artikliga 2 antud ülesannete täitmiseks välja andma aruandeid ja soovitusi komisjonile.
2. Tulemuslikkuse hindamise asutus pakub enne oma aruannete väljaandmist riiklikele järelevalveasutustele võimalust kontrollida tulemuslikkuse kavade hindamise ja järelevalvega seotud faktilisi andmeid.
3. Komisjon avaldab tulemuslikkuse hindamise kava aruanded ja soovitud spetsiaalsel veebisaidil.
4. Selliseid dokumente ei avaldata, kui aruande või soovituse või selle osa avalikustamine kahjustab avalikku või erahuvi, nagu on kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artiklis 4.
5. Tulemuslikkuse hindamise asutus võtab vastu oma tööd käsitleva aastaaruande, mis muu hulgas hõlmab tema koostööd Euroopa Lennundusohutusametiga, millele on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikes 7, ning aeronavigatsiooniteenuste osutajate, lennujaama käitajate ja koordinaatorite ning lennuettevõtjate asjakohast töökorda, millele on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 390/2013 artikli 3 lõikes 8, ning Eurocontroliga koostöös kehtestatud asjakohast korda, mis hõlmab juurdepääsu tulemuslikkusega seotud andmetele, millele on osutatud käesoleva rakendusotsuse artikli 7 lõikes 2.
6. Komisjon jälgib tulemuslikkuse hindamise asutuse tegevust ja teavitab liikmesriike korrapäraselt tehtud edusammudest.

*Artikkel 9***Hüvitised, kulud ja töötasu**

1. Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmetel (v.a eesistuja) on õigus saada kuni 600 eurot erihüvitist iga täistööpäeva eest päevauhiku alusel. Hüvitise kogusumma arvutatakse ja ümardatakse ülespoole kuni lähima poolele tööpäevale vastava summani. Maksed tehakse eurodes.
2. Komisjon hüvitab asutuse liikmete (v.a eesistuja) sõidu- ja elamiskulud vastavalt komisjoni otsusele K(2007) 5858 ⁽²⁾. Nimetatud kulud hüvitatakse nende summade piires, mis on iga-aastase vahendite eraldamise korra kohaselt selleks otstarbeks eraldatud.
3. Tulemuslikkuse hindamise asutuse eesistujale makstakse töötasu ning komisjon hüvitab oma halduskokkulepete kohaselt tema sõidu- ja elamiskulud.

*Artikkel 10***Rahastamine**

Artiklis 2 osutatud ülesannete täitmisega seotud kulusid, sealhulgas selliseid kulusid, mis on seotud artiklis 9 osutatud tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmete hüvitistega, ning haldus- ja tehnilise abiga seotud kulusid, millele on osutatud

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

⁽²⁾ Komisjoni otsus K(2007) 5858. Komisjoni eeskiri väljastpoolt komisjoni koosolekutel osalema kutsutud ekspertide kulude hüvitamise kohta.

artiklis 7, rahastatakse liidu eelarvest. Artikli 9 lõigetes 1 ja 2 osutatud hüvitistega seotud kulused rahastatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ artiklile 204 ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 ⁽²⁾ artiklile 287.

Artikkel 11

Kehtetuks tunnistamine

Rakendusotsus 2014/672/EL tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 12

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2017 kuni 31. detsembrini 2024.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298 26.10.2012, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

LISA

Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmete suhtes kohaldatavad valiku- ja sobivuskriteeriumid

Tulemuslikkuse hindamise asutuse liikmete suhtes kohaldatavad valiku- ja sobivuskriteeriumid on järgmised:

- a) taotlejal peavad olema tõendatud ja asjakohased teadmised, pädevus ja kõrgetasemeline erialane kogemus põhiliste tulemusvaldkondadega seotud küsimustes;
 - b) liikmete tasakaalustatud esindatus järgmistes valdkondades: kõigi põhiliste tulemusvaldkondadega seotud pädevus ja eriteadmised, samuti sugu ja geograafiline päritolu;
 - c) tasakaalustatud teadmised valdkondades, mis on seotud, kuid ei piirdu järgmisega:
 - ELi lennunduspoliitika ja kohaldatavad õigusaktid;
 - lennuettevõtja ja/või lennujaama juhtimine;
 - sõjaliste missioonidega seotud nõuded ja sõjaliste operatsioonide juhtimine;
 - lennundusvaldkonna majandusküsimused, SESARi kasutuselevõtu juhtimine ja liidu rahastamismehhanismid;
 - võrdlusuuringud, kulude-tulude analüüsimeetodid ja finantsplaanimine;
 - vastastikune sõltuvus kulutõhususega seotud tulemusvaldkonna ja muude tulemusvaldkondade vahel ning tsiviil- ja sõjaliste vajaduste vahel;
 - ohutusriskide väljaselgitamine ja ohutustulemuste mõõtmine;
 - ELi heitkogustega kauplemise süsteem ning keskkonnatoime mõõtmine (sealhulgas lennunduse keskkonnamõju, kütusekulude vähendamise, CO₂-heite ja mürasaastega seotud küsimused);
 - ühtse Euroopa taeva ja selle naabruses asuva õhuruumi koostoimest tulenev mõju, sealhulgas probleemsete punktid ja lennuliiklusvoogude juhtimine;
 - d) suutlikkus analüüsida ja hinnata tulemusvaldkondade vastastikust sõltuvust ja mõju ning määrata kindlaks uued tulemuseesmärgid, mis põhinevad tegevuse ja tehnika kavandatud täiustamisel;
 - e) asjakohane keeleoskus, mis võimaldab taotlejal täielikult ja tõhusalt osaleda tulemuslikkuse hindamise asutuse töös;
 - f) sõltumatus ja huvide konflikti puudumine.
-

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2016/2297,**16. detsember 2016,****millega muudetakse otsuseid 2001/497/EÜ ja 2010/87/EL kolmandatesse riikidesse isikuandmete edastamise lepingu tüüptingimuste ja nende riikide volitatud töötajate kohta, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ***(teatavaks tehtud numbri C(2016) 8471 all)***(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 26 lõiget 4,

pärast konsulteerimist Euroopa Andmekaitseinspektoriga,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Kohus leidis 6. oktoobri 2015 otsuses seoses kohtuasjaga C-362/14, Maximillian Schrems vs. andmekaitsevolinik, ⁽²⁾ et muutes otsuse 2000/520/EÜ ⁽³⁾ artiklit 3, on komisjon ületanud pädevust, mis on talle antud direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, ning seetõttu on selle otsuse artikkel 3 kehtetu.
- (2) Otsuse 2000/520/EÜ artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus on sätestatud piiravad tingimused, mille kohaselt võivad riiklikud järelevalveasutused otsustada peatada põhimõtete järgimist kinnitanud USA ettevõttele suunatud andmevood, olenemata komisjoni piisavusjärgeldustest.
- (3) Schremsi kohtuasjas tehtud otsuses selgitas Euroopa Kohus, et riiklikele järelevalveasutustele jääb pädevus jälgida isikuandmete edastamist kolmandale riigile, kelle suhtes kehtib komisjoni otsus piisava kaitse kohta, ning et komisjonil puudub pädevus piirata nende volitusi vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artiklile 28. Kooskõlas kõnealuse artikliga on nendel asutustel uurimisvolitused, nagu näiteks õigus koguda andmeid, mis on vajalikud nende järelevalveülesannete täitmiseks; tõhusad sekkumisvolitused, nagu näiteks keelata andmete töötlemine ajutiselt või alaliselt, ning volitused osaleda kohtumenetlustes ⁽⁴⁾.
- (4) Euroopa Kohus tuletas samas kohtuasjas meelde, et vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 teisele lõigule peavad liikmesriigid ja nende organid võtma liidu institutsioonide aktide järgimiseks vajalikud meetmed, kuna üldjuhul eeldatakse nende õiguspärasust ja need tekitavad seega õiguslikke tagajärgi seni, kuni neid ei ole tagasi võetud, tühistamishagi menetlemise tulemusena tühistatud ega eelotsusemenetluse tulemusel või õigusvastasuse väite alusel kehtetuks tunnistatud.
- (5) Vastavalt direktiivi 95/46/EÜ artikli 26 lõikele 4 vastu võetud komisjoni otsus on *mutatis mutandis* siduv kõikide otsuse adressaadiks olevate liikmesriikide organitele, kaasa arvatud nende sõltumatutele järelevalveasutustele, kui sellega tunnistatakse, et kõnealuses artiklis sätestatud lepingu tüüptingimuste alusel tehtavad ülekanded pakuvad piisavat kaitset kõnealuse direktiivi artikli 26 lõike 2 tähenduses. See ei takista riiklikul järelevalveasutusel oma volituste teostamist, et jälgida andmevooge, kaasa arvatud õigust peatada või keelustada isikuandmete edastamine, kui viimane otsustab, et edastamine viiakse läbi ELi või riikliku andmekaitse seadust rikkudes, nagu näiteks juhul, kui andmete importija ei täida lepingu tüüptingimusi.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Komisjoni 26. juuli 2000. aasta otsus 2000/520/EÜ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 95/46/EÜ piisava kaitse kohta, mis on ette nähtud programmi Safe Harbor põhimõtete ja sellega seotud korduma kippuvate küsimustega, mille on välja andnud Ameerika Ühendriikide kaubandusministeerium (EÜT L 215, 25.8.2000, lk 7).⁽⁴⁾ Schrems, punkt 40 jj ning punktid 101–103.

- (6) Komisjoni otsustega 2001/497/EÜ⁽¹⁾ ja 2010/87/EL⁽²⁾ on sätestatud piirang riiklike järelevalveasutuste volitustele, mis on võrreldav otsuse 2000/520/EÜ artikli 3 lõike 1 esimese lõiguga, mille Euroopa Kohus tunnistas kehtetuks.
- (7) Arvestades Schremsi kohtuasja ning kooskõlas lepingu artikliga 266, tuleks asendada nende otsuste sätted, mis piiravad riiklike järelevalveasutuste volitusi.
- (8) Et hõlbustada tõhusat järelevalvet seoses otsuste toimimisega kehtivate lepingu tüüptingimuste kohta, peaksid liikmesriigid teavitama komisjoni asjakohastest meetmetest, mida siseriiklikud järelevalveasutused on võtnud.
- (9) Direktiivi 95/46/EÜ artikli 29 alusel moodustatud töörühm üksikisikute kaitseks seoses isikuandmete töötlemisega esitas arvamuse, mida on arvesse võetud käesoleva otsuse koostamisel.
- (10) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ artikli 31 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega.
- (11) Seepärast tuleks otsuseid 2001/497/EÜ ja 2010/87/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2001/497/EÜ artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Kui liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad määruse 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, mille tulemusena katkestatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine kolmandatele riikidele, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamatult komisjoni, kes edastab teabe teistele liikmesriikidele.“

Artikkel 2

Otsuse 2010/87/EL artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Kui liikmesriikide pädevad ametiasutused kasutavad määruse 95/46/EÜ artikli 28 lõike 3 kohaseid volitusi, mille tulemusena katkestatakse ajutiselt või alaliselt andmevoogude edastamine kolmandatele riikidele, et tagada üksikisikute kaitse seoses nende isikuandmete töötlemisega, teavitab asjaomane liikmesriik sellest viivitamatult komisjoni, kes edastab teabe teistele liikmesriikidele.“

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. detsember 2016

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Věra JOUROVÁ

⁽¹⁾ Komisjoni 15. juuni 2001. aasta otsus 2001/497/EÜ kolmandatesse riikidesse isikuandmete edastamise lepingu tüüptingimuste kohta, kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ (EÜT L 181, 4.7.2001, lk 19).

⁽²⁾ Komisjoni 5. veebruari 2010. aasta otsus 2010/87/EL kolmandates riikides asuvatele volitatud töötlejatele isikuandmete edastamise lepingu tüüptingimuste kohta nõukogu ja Euroopa Parlamendi direktiivi 95/46/EÜ alusel (ELT L 39, 12.2.2010, lk 5.)

SUUNISED

EUROOPA KESKPANGA SUUNIS (EL) 2016/2298,

2. november 2016,

millega muudetakse suunist (EL) 2015/510 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2016/31)

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõike 2 esimest taanet,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artikli 3.1 esimest taanet, artikleid 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 ja artikli 20 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühtse rahapoliitika saavutamiseks tuleb määratleda vahendid, instrumendid ja menetlused, mida kasutab eurosüsteem, mis koosneb Euroopa Keskpannast (EKP) ja rahaühikuna eurot kasutavate liikmesriikide keskpankadest (edaspidi „RKPd“), et see poliitika rahaühikuna eurot kasutavates liikmesriikides ühetaoliselt rakendada.
- (2) Eurosüsteem võib rahapoliitika operatsioonideks kasutada fikseeritud intressimääraga või muutuva intressimääraga pakkumismenetlust. Euroopa Keskpanga suunist (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) ⁽¹⁾ tuleks pakkumismenetluse etappidega seonduvaks tehniliseks ja redaktsiooniliseks täendamiseks muuta.
- (3) Eurosüsteem peab vajalikuks muuta oma tagatiste raamistikus kõlblikuskriteeriume ja kohandada riskiohje-meetmeid, mida kohaldatakse kõrgematele tagamata võlainstrumentidele, mille on emiteerinud krediidiasutused või investeerimisühingud või nendega märkimisväärselt seotud üksused, et võtta arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ⁽²⁾ rakendamist liikmesriikides.
- (4) Eurosüsteem on kehtestanud tagatiseks kõlblike varade ühtse raamistiku, et kõik eurosüsteemi krediiditehingud teostataks ühtsel viisil, rakendades suunist (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) kõikides rahaühikuna eurot kasutavates liikmesriikides. EKP nõukogu peab vajalikuks teha mõne muudatuse eurosüsteemi tagatiste raamistikus, et lubada turukõlblike varade potentsiaalselt negatiivse rahavooga kupongistruktuure.
- (5) Eurosüsteem nõuab täielike ja standarditud laenuandmete esitamist varaga tagatud väärtpapereid tagavate rahavoogusid tekitavate varade kogumi kohta. Asjaomased osapooled peavad esitama laenuandmed eurosüsteemi määratud laenuandmete teabehoidlasse. Eurosüsteemi nõudeid laenuandmete teabehoidlate määramiseks ning määramise protsessi tuleb läbipaistvuse huvides täpsustada.
- (6) Eurosüsteemi tagatise adekvaatsuse tagamiseks tuleb muuta krediidinõuete kõlblikuskriteeriume ning eeskätt realiseerimise piiranguid. RKPd peavad võtma konkreetseid meetmeid, et krediidinõuete tagatiseks võtmisel välistada või oluliselt maandada tasaarvestuse riski. Enne 1. jaanuarit 2018 algatatud krediidinõudeid, millele ei kohaldata neid meetmeid, võib võtta tagatiseks kuni 31. detsembrini 2019, tingimusel et kõik muud kõlblikuskriteeriumid on täidetud.

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga 19. detsembri 2014. aasta suunis (EL) 2015/510 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2014/60) (täienddokumentatsiooni suunis) (ELT L 91, 2.4.2015, lk 3).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

- (7) Eurosüsteemi kaitsmiseks osapoole kohustuste täitmata jätmisest tingitud finantskahju riski eest kohaldatakse eurosüsteemi krediidioperatsioonides tagatisena mobiliseeritud kõlblike varade suhtes suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) neljanda osa VI jaotises sätestatud riskiohjemeetmeid. Eurosüsteemi riskiohjeraamistiku regulaarse läbivaatamise alusel leiab EKP nõukogu, et tuleb teha mitu muudatust.
- (8) Kõlblikud varad peavad vastama eurosüsteemi krediidikvaliteedi nõuetele, mis on määratletud eurosüsteemi laenutagatiste hindamisraamistikus (ECAI), milles on sätestatud menetlused, eeskirjad ja tehnikad tagamaks, et jätkuvalt järgitakse eurosüsteemi nõudeid kõlblike varade rangete krediidistandardite kohta. Eurosüsteemi laenutagatiste hindamisraamistiku läbivaatuse alusel tuleb teha konkreetseid muudatusi, eeskätt seoses välise krediidihindamisasutuste (ECAI) üldiste aktsepteeritavuskriteeriumidega ning nende täiendavate tegevusnõuetega tagatud võlakirjade osas.
- (9) Mitu väiksemat tehnilist muudatust tuleb teha selguse huvides, nt seoses tagatud võlakirjadega kasutatud terminite osas.
- (10) Seetõttu tuleb suunist (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) vastavalt muuta,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA SUUNISE:

Artikkel 1

Muudatused

Suunist (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) muudetakse järgmiselt:

1) artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 12 asendatakse järgmisega:

„12) „tagatud võlakiri“ – võlainstrument, millel on kahetine sissenõudeõigus: a) otseselt või kaudselt krediidiasutuse vastu ja b) dünaamilise tagatiste kogumi vastu, ning mille puhul riski seeriateg ei jaotata;“;

b) lisatakse järgmine punkt 46a:

„46a) „investeerimisühing“ – investeerimisühing määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 2 tähenduses;“;

c) punkt 48 asendatakse järgmisega:

„48) „jumbo-tüüpi tagatud võlakiri“ – tagatud võlakiri, mille emissioonimaht on vähemalt 1 miljard eurot ning millele vähemalt kolm turutegijat annavad korrapäraselt ostu- ja müüginoteeringuid;“;

d) punkt 71 asendatakse järgmisega:

„71) „muud tagatud võlakirjad“ – struktureeritud tagatud võlakirjad ja *multi-cédula*’d;“;

e) punkt 74 asendatakse järgmisega:

„(74) „avalik krediidireiting“ – krediidireiting: a) mida annab või tunnustab liidus registreeritud ja eurosüsteemi poolt tunnustatud krediidihindamisasutus ja b) mis on avaldatud või mida levitatakse ainult tellijatele;“

f) punkt 88 asendatakse järgmisega:

„88) „struktureeritud tagatud võlakiri“ – tagatud võlakiri, v.a *multi-cédula*, mis ei ole emiteeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ (*) artikli 52 lõikes 4 sätestatud nõuetele;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009 aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32);“;

g) punkt 94 asendatakse järgmisega:

„94) „eurofondi tingimustele vastav tagatud võlakiri“ – tagatud võlakiri, mis on emiteeritud vastavalt direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 sätestatud nõuetele;“;

2) artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 tabel 4 asendatakse järgmisega:

„Tabel 4

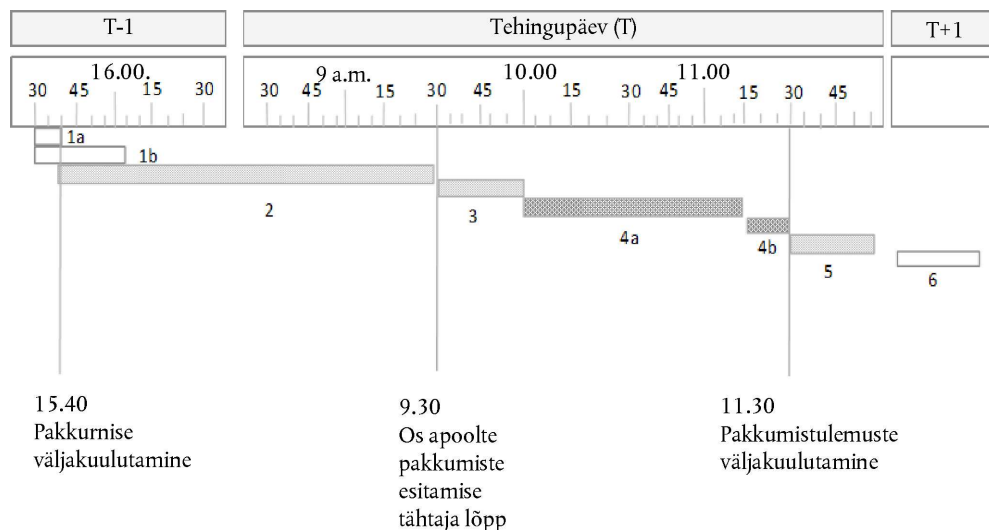
Pakkumismenetluste etapid

-
1. etapp pakkumismenetluse väljakuulutamine
 - a) EKP avalik teade
 - b) RKP avalik teade ja konkreetsete osapoolte otseteavitamine (kui vajalikuks peetakse)
 2. etapp osapoolte ettevalmistused pakkumisteks ja pakkumiste esitamine
 3. etapp pakkumiste koondamine eurosüsteemi poolt
 4. etapp pakkumiste jaotamine ja pakkumistulemuste väljakuulutamine
 - a) EKP pakkumiste jaotamise otsus
 - b) EKP avalik teade jaotamistulemuste kohta
 5. etapp individuaalsete jaotamistulemuste kinnitamine
 6. etapp tehingutega seotud arveldamine“;
-

b) lõike 2 tabelid 5 ja 6 asendatakse järgmistega:

„Tabel 5

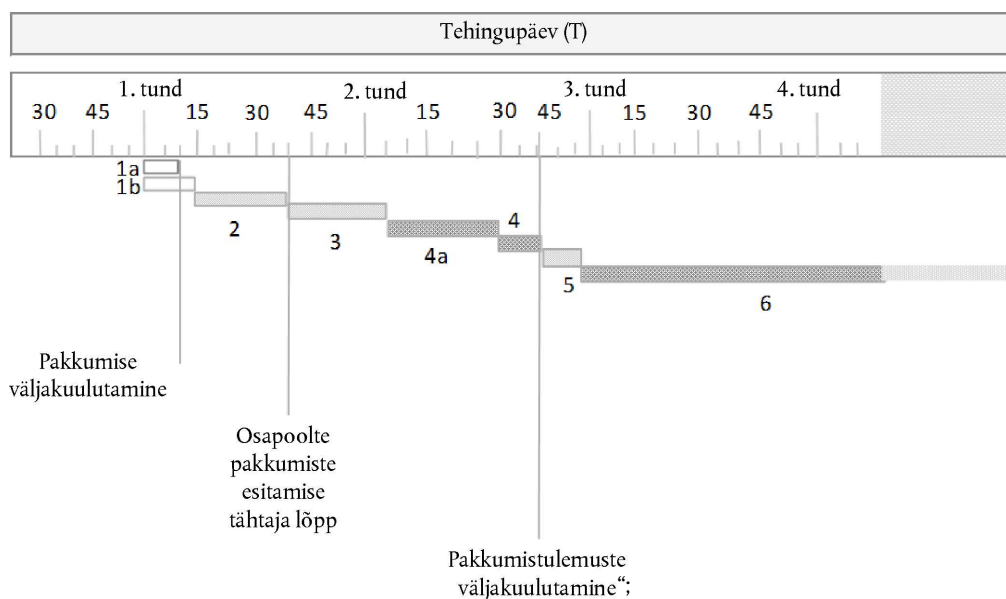
Tavapakkumismenetluse etappide näitlik ajakava (Kesk-Euroopa aja järgi ⁽¹⁾)

(¹) Kesk-Euroopa aeg võtab arvesse üleminekut Kesk-Euroopa suveajale.

Tabel 6

Kiirpakkumismenetluse etappide näitlik ajakava (Kesk-Euroopa aja järgi)

3) artikli 30 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmistega:

„1. EKP kuulutab tavapakkumismenetluse enne selle toimumist avalikult välja. Lisaks sellele võivad tavapakkumismenetluse välja kuulutada RKPd avalikult või otse osapooltele, kui seda vajalikuks peetakse.

2. Kiirpakkumismenetluse võib EKP enne selle toimumist avalikult välja kuulutada. Niisuguses kiirpakkumismenetluses, mis avalikult ette välja kuulutatakse, võib RKP valitud osapooltega otse ühendust võtta, kui seda peetakse vajalikuks. Niisuguses kiirpakkumismenetluses, mida avalikult ette välja ei kuulutata, võtab RKP otse ühendust valitud osapooltega.“;

4) artikli 43 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EKP kuulutab oma jaotamisotsuse pakkumistulemuste kohta avalikult välja. Lisaks sellele võivad EKP jaotamisotsuse välja kuulutada RKPd avalikult ja otse osapooltele, kui nad seda vajalikuks peavad.“;

5) artikli 55a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Filiaalid esitavad lõikes 1 osutatud andmed krediidasutuse kohta, mille filiaalina nad tegutsevad.“;

6) artikli 61 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EKP avaldab ajakohase kõbllike turukõbllike varade loetelu oma veebisaidil vastavalt tema veebisaidil näidatud meetoditele ning ajakohastab seda igal TARGET2 tööpäeval. Kõbllike turukõbllike varade loetelu kantud turukõbllikud varad muutuvad eurosüsteemi krediidioperatsioonideks kõbllikeks pärast loetelu avaldamist. Erandina eeltoodust võib eurosüsteem tunnistada samal päeval arveldatavad lühiajalised võlainstrumentid kõbllikeks alates emissiooni kuupäevast. Vastavalt artikli 87 lõikele 3 hinnatud varasid selles kõbllike turukõbllike varade loetelus ei avaldata.“;

7) artikli 63 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kõbllike kustingimuseks on, et võlainstrumentidel peab kuni lõpliku väljaostmiseni olema üks järgmistest kupongstruktuuridest:

a) fikseeritud kupongimäär, nullkupongimäär või astmeline kupongimäär ette kindlaks määratud kupongigraafikuga ja ette kindlaks määratud kupongiväärtusega või

- b) ujuv kupongimäär, millega ei saa kaasneda negatiivne rahavoog ja mille struktuur on järgmine: kupongimäär = (baasmäär * l) ± x, kusjuures $f \leq \text{kupongimäär} \leq c$, kus:
- i) baasmääraks on ainult üks järgmistest kindlal ajahetkel:
- üks euro rahaturu intressimäär, nt Euribor, LIBOR vms indeks;
 - üks püsitähajaga vahetustehingu intressimäär, nt CMS, EIISDA, EUSA;
 - kuni üheaastase tähtajaga ühe euroala riigivõlakirja tootlus või mitme sellise euroala riigivõlakirja indeks;
 - üks euroala inflatsiooniindeks;
- ii) f (alammäär), c (ülemmäär), l (võimendustegur või võimenduse vähendamise tegur) ja x (piirmäär) on, juhul kui need esinevad, emiteerimisel ette kindlaks määratud ja võivad ajas muutuda üksnes vastavalt emiteerimisel ette kindlaks määratud stsenaariumile, kus l on nullist suurem kogu vastava vara kehtivusaja kestel. Niisuguse ujuva kupongimäära korral, mille baasmääraks on inflatsiooniindeks, võrdub l ühega.“;

- 8) lisatakse järgmine artikkel 77a:

„Artikkel 77a

Varaga tagatud väärtpaberite investeerimispiirangud

Mis tahes rahalised investeeringud, mis tehingu dokumentide kohaselt on seotud emitendi või mis tahes vahendava sihtotstarbelise rahastamisvahendi krediidiga, ei tohi tervikuna ega osaliselt, tegelikult ega potentsiaalselt koosneda muude varaga tagatud väärtpaberite seeriast, krediidiriski vahetustehingut sisaldavatest võlakirjadest, vahetustehingutest või muudest tuletisinstrumentidest, sünteetilistest väärtpaberitest ega samalaadsetest nõuetest.“;

- 9) artikli 73 lõige 7 jäetakse välja;

- 10) artikli 78 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Varaga tagatud väärtpabereid tagavate rahavoogusid tekitavate varade kogumi kohta tehakse kättesaadavaks täielikud ja standarditud laenuandmed vastavalt VIII lisas sätestatud korrale, sealhulgas teave nõutava andmete tulemusväärtuse astme kohta ja eurosüsteemi nõuete kohta laenuandmete teabehoidlatele. Kõlblikkuse hindamisel võtab eurosüsteem arvesse a) andmete esitamata jätmist ja b) seda, kui sageli on leitud, et laenuandmete väljad ei sisalda mõtestatud andmeid.“;

- 11) Neljanda osa II jaotise 1. peatüki 2. jaos lisatakse järgmine 4. alajagu:

„4. alajagu

Teatavate tagamata võlainstrumentide kõlblikkuse erikriteeriumid

Artikkel 81a

Teatavate tagamata võlainstrumentide kõlblikkuse kriteeriumid

1. Krediidiasutuste või investeerimisühingute või nendega artikli 138 lõike 2 tähenduses märkimisväärselt seotud üksuste emiteeritud tagamata võlainstrumentid peavad selleks, et olla kõlblikud, vastama 1. jaos sätestatud igat liiki turukõlblike varade üldistele kõlblikuskriteeriumidele, välja arvatud artiklis 64 sätestatud erand tingimusel, et asjaomane tagamata võlainstrument on allutatud õigusaktiga.

2. Käesoleva alajao tähenduses tähendab õigusaktiga allutatust allutatust, mis põhineb emitendi suhtes kehtival õigusaktil ning mis kehtib sellise tagamata võlainstrumenti suhtes, mis ei ole allutatud asjaomase võlainstrumenti tingimuste kohaselt, st lepinguliselt allutatud.“;

12) artikli 83 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) välise krediidihindamisasutuse emissioonireiting: see reiting tähistab välise krediidihindamisasutuse krediidi-kvaliteedi hinnangut, mis on antud kas emissiooni või – kui emissioonireiting samalt väliselt krediidihindamisasutuselt puudub – programmi või emissiooniseeria kohta, mille raames vara on emiteeritud. Välise krediidihindamisasutuse hinnang programmi või emissiooniseeria kohta on asjakohane ainult siis, kui see kehtib kõnesoleva kindla vara suhtes ning on välise krediidihindamisasutuse poolt selgelt ja ühemõtteliselt seotud asjaomase vara ISIN-koodiga ja teistsugust emissioonireitingut samalt krediidihindamisasutuselt ei ole olemas. Väliste krediidihindamisasutuste emissioonireitingute puhul ei erista eurosüsteem varade esialgseid tähtaegu.“;

13) artiklis 104 lisatakse lõige 3a:

„3a. Alates 1. jaanuarist 2018 rakendavad RKPd mehhanismi tagamaks, et pärast seda kuupäeva algatatud krediidiinõuete tagatiseks võtmisel on tasaarvestuse risk kõrvaldatud või oluliselt maandatud. Enne 1. jaanuarit 2018 algatatud krediidiinõudeid, millele ei ole kohaldatud seda mehhanismi, võib võtta tagatiseks kuni 31. detsembrini 2019, tingimusel et kõik muud kõlblikkuskriteeriumid on täidetud.“;

14) artiklit 120 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmistega:

„1. Eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku üldised aktsepteeritavuse kriteeriumid välistele krediidihindamisasutustele on järgmised:

a) välised krediidihindamisasutused registreeritakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1060/2009;

b) välised krediidihindamisasutused peavad eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tõhusa rakendamise tagamiseks täitma teatavaid operatsioonilisi nõudeid ja tagama asjakohase hõlmavuse. Välise krediidihindamisasutuse krediidihinnangut võib kasutada siis, kui eurosüsteemile on kättesaadav teave nende hinnangute kohta, aga ka selline teave, mille abil võrrelda ja seostada neid hinnanguid eurosüsteemi krediidi-kvaliteedi astmetega ning mida saab kasutada tulemusseire rakendamise eesmärgil vastavalt artiklile 126.

2. Eurosüsteem jätab endale õiguse otsustada, kas algatada reitinguagentuuri taotlusel eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku aktsepteerimismenetlus. Otsuse tegemisel võtab eurosüsteem muu hulgas arvesse seda, kas reitinguagentuur pakub kohast hõlmavust eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tõhusaks kohaldamiseks kooskõlas IXa lisas sätestatud nõuetega.“;

b) lisatakse järgmine lõige 2a:

„2a. Pärast eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku aktsepteerimismenetluse algatamist uurib eurosüsteem kõiki täiendavaid andmeid, mida peetakse vajalikuks tagamaks eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tõhus kohaldamine, sealhulgas välise krediidihindamisasutuse suutlikkust täita eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tulemusseire kriteeriume ja eeskirju vastavalt IX lisas sätestatud nõuetele ning IXb lisas sätestatud erikriteeriumitele (kui need on kohaldatavad). Eurosüsteem jätab endale õiguse otsustada, kas välist krediidihindamisasutust eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus aktsepteerida, võttes aluseks esitatud teabe ning enda nõuetelevastavuse hinnangu.“;

15) artikli 122 lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) pädeva asutuse ajakohastatud hinnang, millest nähtub kättesaadav teave kõikide asjaolude kohta, mis mõjutavad tagatiste sisereitingute kasutamist, ning kõikide asjaolude kohta, mis on seotud eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tulemusseires kasutatavate andmetega;“;

16) artikli 137 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kohaldatakse neljanda osa II jaotises sätestatud üldisi kõlblikkuskriteeriume turukõlblikele varadele järgmiste erisustega:

a) turukõlblike varasid võib emiteerida, hoida ning nendega arveldada väljaspool EMPd;

b) need võivad olla väeringustatud muudes väeringutes peale euro ning

c) neil ei või olla kupongiväärtust, mille tulemuseks on negatiivne rahavoog.“;

17) artikli 138 lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui tegemist on märkimisväärse seosega osapoole ning EMP riikide maksustamisõigusega avaliku sektori üksuse vahel või kui võlainstrumenti garantiks on üks või mitu maksustamisõigusega EMP avaliku sektori üksust ja asjaomane garantii vastab artiklis 114 sätestatud nõuetele, kohaldades kõikidel juhtudel artikli 139 lõiget 1;“;

18) artikli 139 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Osapool ei tohi kasutada eurosüsteemi krediidioperatsioonide tagatisena osapoole või osapoolega artikli 138 lõike 2 tähenduses märkimisväärselt seotud üksuse emiteeritud tagamata võlainstrumente, mis on täielikult tagatud ühe või mitme EMP maksustamisõigusega avaliku sektori üksuse poolt:

a) vahetult ega

b) kaudselt, kui nad kuuluvad tagatud võlakirjade kogumisse.“;

19) artikli 141 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Osapool ei tohi tagatiseks esitada ega tagatisena kasutada krediidasutuse või sellega märkimisväärselt seotud muu üksuse emiteeritud tagamata võlainstrumente, kui asjaomase krediidasutuse või sellega märkimisväärselt seotud muu üksuse poolt emiteeritud tagatise väärtus ületab 2,5 % selle osapoole poolt tagatisena kasutatava vara koguväärtusest pärast väärtuskärbet. Nimetatud 2,5 % künnist kohaldatakse järgmistel juhtudel:

a) kui selliste varade väärtus ei ületa pärast kohaldatavat väärtuskärbet 50 miljonit eurot või

b) kui maksustamisõigusega avaliku sektori üksus on sellistele varadele andnud garantii, mis vastab artiklis 114 sätestatud nõuetele.“;

20) artikkel 143 kustutatakse;

21) lisatakse järgmine artikkel 144a:

„Artikkel 144a

Negatiivse rahavooga kõlblikud varad

1. RKPd näevad ette, et osapool jääb vastutavaks kõikide tema poolt esitatud või kasutatud kõlblike varadega seotud negatiivsete rahavoogude õigeaegse maksmise eest.

2. Kui osapool ei tee õigeaegselt makset vastavalt lõikele 1, võib eurosüsteem, ilma et oleks selleks kohustatud, asjaomase makse täita. RKPd näevad ette, et osapool maksab eurosüsteemile tema nõudmisel viivitamatult tagasi mis tahes negatiivse rahavoo summa, mille eurosüsteem oli maksnud, kuna osapool seda ei teinud. Kui osapool ei tee õigeaegselt makset vastavalt lõikele 1, on eurosüsteemil õigus debiteerida viivitamatult ja ilma eelnevalt hoiatamata summa, mis võrdub summaga, mille eurosüsteem on maksnud sellise osapoole eest:

a) asjaomase osapoole maksemooduli kontolt TARGET2-s vastavalt suunise EKP/2012/27 II lisa artikli 36 lõikele 6 või

b) arvelduspanga eelneval nõusolekul arvelduspanga TARGET2 maksemooduli kontolt, mida asjaomane osapool kasutab eurosüsteemi krediidioperatsioonideks, või

c) mis tahes muult kontolt, mida võib kasutada eurosüsteemi rahapoliitika operatsioonideks ning mis kuulub RKP asjaomasele osapoolle.

3. Eurosüsteemi poolt lõike 2 alusel makstud summa, mida osapool nõudmisel viivitamatult tagasi ei maksa ning mida eurosüsteem ei saa debiteerida mõnelt lõikes 2 nimetatud kontolt, loetakse eurosüsteemi krediidiks, mille suhtes on kohaldatav sanktsioon vastavalt artiklile 154.“;

22) artikli 154 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) rahapoliitika pöördtehingute ja valuutavahetustehingute puhul artiklis 15 sätestatud kohustusi esitada piisav tagatis ning arveldada osapoolle jaotatud summad asjaomase operatsiooni tähtaja lõpuni, sealhulgas RKP poolt ennetähtaegselt lõpetatud operatsiooni tasumata summad operatsiooni järelejäänud tähtaja lõpuni.“;

23) artikli 154 lõikele 1 lisatakse punkt e järgmiselt:

„e) mis tahes maksekohustused vastavalt artikli 144a lõikele 3.“;

24) artikli 156 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) määrati rahatrahv;“;

25) artikli 156 lõike 4 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) määrati rahatrahv;“;

26) artiklis 166 lisatakse lõige 4a järgmiselt:

„4a. RKP kohaldatavad lepingud või eeskirjad peavad tagama, et asukohariigi RKP-l on igal ajal õigus määrata rahatrahv, kui osapool tähtaegselt või muu sissenõutavaks muutumise korral ei tagasta või ei maksa osaliselt või täielikult mis tahes krediidisummat või tagasiostuhinda või ei kanna üle ostetud vara, kui artikli 166 lõikes 2 ei ole selle eest õiguskaitsevahendit ette nähtud. Rahatrahv arvutatakse vastavalt käesoleva suunise VII lisa I osa punkti 1 alapunktidele a ning VII lisa I osa punktidele 2 ja 4, võttes arvesse rahasummat, mida osapool ei suuda maksta või tagastada, või varasid, mida osapool ei suuda üle kanda, ning nende kalendripäevade arvu, mille jooksul osapool ei maksnud, tagastanud ega kandnud üle.“;

27) VII, VIII ja XII lisa muudetakse ning lisatakse uued lisad IXa ja IXb vastavalt käesoleva suunise lisale.

Artikkel 2

Jõustumine ja rakendamine

1. Käesolev suunis jõustub päeval, mil sellest teatatakse keskpankadele liikmesriikides, mille rahühik on euro.

2. Keskpangad liikmesriikides, mille rahühik on euro, võtavad meetmed, mis on vajalikud käesoleva suunise järgimiseks, ja kohaldavad neid alates 1. jaanuarist 2017. Nad teatavad EKP-le nende meetmetega seotud dokumentidest ja vahenditest hiljemalt 5. detsembriks 2016.

*Artikkel 3***Adressaadid**

Käesolev suunis on adresseeritud kõikidele eurosüsteemi keskpankadele.

Frankfurt Maini ääres, 2. november 2016

EKP nõukogu nimel

EKP president

Mario DRAGHI

LISA

Suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) VII, VIII ja XII lisa muudetakse ning lisatakse uued lisad IXa ja IXb järgmiselt:

1) VII lisa punkti 1 alapunkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 154 lõike 1 punktis d või e sätestatud kohustuse rikkumise korral arvutatakse rahatrahv vastavalt rikkumise alguskuupäeval kehtinud laenamise püsivõimaluse intressimäärale, millele lisatakse 5 protsendipunkti. Artikli 154 lõike 1 punktis d või e sätestatud kohustuse korduva rikkumise korral 12-kuulise perioodi jooksul (alates esimese rikkumise päevast) suurendatakse trahvimäära täiendavalt 2,5 protsendipunkti võrra iga rikkumise eest.“;

2) VII lisa punkti 5 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) seitsmepäevast ajapikendust kohaldatakse, kui rikkumise põhjuseks oli väärtuse muutumine, ilma et oleks esitatud täiendavalt selliseid tagamata võlainstrumente ning ilma et oleks tagatiste kogumist tervikuna varasid eemaldatud, järgmistel alustel:

i) juba esitatud tagamata võlainstrumentide väärtus on suurenenud või

ii) tagatiste kogumi koguväärtus on vähenenud.

Sellisel juhul nõutakse osapoolelt oma koondtagatise või asjaomaste tagamata võlainstrumentide väärtuse kohandamist ajapikenduse jooksul, et tagada kohalduva piirangu järgimine.“;

3) VII lisa punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui osapool on esitanud teavet, mis mõjutab eurosüsteemi perspektiivist tema tagatise väärtust negatiivselt, arvestades artikli 145 lõiget 4, nt ebaõiget teavet kasutatud krediidiinõude jääkväärtuse kohta, mis on või on olnud väär või vananenud, või kui osapool ei esita õigeaegselt andmeid vastavalt artikli 101 lõike 1 punkti a alapunktis iv nõutule, võetakse negatiivselt mõjutatud tagatise summat (väärtust) arvesse rahatrahvi arvutamisel vastavalt punktile 3 ning ajapikendus ei ole kohaldatav. Trahvi ei kohaldata, kui ebaõige teave parandatakse kohaldatava teatamisperioodi jooksul, nt krediidiinõuete puhul järgmise pangapäeva jooksul vastavalt artikli 109 lõikele 2.“;

4) VII lisa punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Artikli 154 lõike 1 punktis d või e sätestatud kohustuste rikkumise korral arvutatakse rahatrahv, kohaldades trahvimäära punkti 1 alapunkti b kohaselt summale, mille ulatuses osapool kasutas ilma loata laenamise püsivõimalust või tagastamata eurosüsteemi krediiti.“;

5) VIII lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

**„VARAGA TAGATUD VÄÄRTPABEREID KÄSITLEVATE LAENUANDMETE ARUANDLUSNÕUDED
NING EUROSÜSTEEMI POOLT LAENUANDMETE TEABEHOIDLATE MÄÄRAMISE PROTSEDUUR“;**

b) sissejuhatav lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat lisa kohaldatakse täielike ja standarditud laenuandmete esitamise suhtes varaga tagatud väärtpabereid tagavate rahavoogusid tekitavate varade kogumi kohta vastavalt artiklile 78 ning selles nähakse ette eurosüsteemi poolt laenuandmete teabehoidlate määramise protseduur.“;

c) I osa punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. Asjaomased osapooled peavad esitama laenuandmed eurosüsteemi määratud laenuandmete teabehoidlale. Laenuandmete teabehoidla avaldab need andmed elektrooniliselt.“;

d) Lisatakse järgmine IV osa:

„IV. LAENUANDMETE TEABEHOIDLATE MÄÄRAMINE

I. **Määramise nõuded**

1. Määramiseks peavad laenuandmete teabehoidlad vastama kohalduvatele eurosüsteemi nõuetele, sealhulgas vaba juurdepääsu, andmete hõlmavuse, diskrimineerimise keelu, kohase juhtimisstruktuuri ja läbipaistvuse osa.
2. Seoses vaba juurdepääsu ja diskrimineerimise keelu nõuetega laenuandmete teabehoidla:
 - a) ei või laenuandmetele juurdepääsu võimaldamisel teha ebaõiglaselt vahet andmekasutajate vahel;
 - b) peab rakendama laenuandmetele juurdepääsu kriteeriume, mis on objektiivsed, erapooletud ja avalikult kättesaadavad;
 - c) võib proportsionaalsuse nõude järgimiseks piirata juurdepääsu vaid vähimal võimalikul määral;
 - d) peab kehtestama õiglasel protseduurid nt seoses juurdepääsu keelamisega andmekasutajatele või andmeesitajatele;
 - e) peab nii andmekasutajatele kui ka andmeesitajatele kõikides mõistlikes olukordades juurdepääsu võimaldamiseks omama vajalikku tehnilist suutlikkust, sealhulgas andmete varundamise protseduurid, andmete turvalisuse meetmed ning eriolukordades andmete taaste võimalused;
 - f) ei või kehtestada andmekasutajatele laenuandmete väljastamise või väljavõtete eest hindu, mis on diskrimineerivad või piiravad kohatult juurdepääsu laenuandmetele.
3. Seoses andmete hõlmavuse nõudega laenuandmete teabehoidla:
 - a) peab kehtestama ja kätama usaldusväärseid tehnoloogilisi süsteeme ja tegevuskontrolle, mis võimaldavad tal käidelda laenuandmeid viisil, mis toetab eurosüsteemi laenuandmete esitamise nõudeid seoses kõlblike varadega, mille suhtes kehtivad artiklis 78 ja käesolevas lisas määratled laenuandmete avalikustamise nõuded;
 - b) peab usaldusväärset tõendama eurosüsteemile, et tema tehniline suutlikkus ja toimevõime võimaldavad tal saavutada olulise andmete hõlmavuse, kui talle peaks omistatama määratud laenuandmete teabehoidla staatus.
4. Seoses kohase juhtimisstruktuuri ja läbipaistvuse nõuetega laenuandmete teabehoidla:
 - a) peab kehtestama juhtimiskorra, mis teenib läbipaistvust suurendades varaga tagatud väärtpaberite turu sidusrühmade huve;
 - b) peab järjepidevuse ja korrakohase toimimise tagamiseks kehtestama selgelt dokumenteeritud juhtimiskorra, järgima kohaseid juhtimisstandardeid ja tagama jätkuvalt kohase organisatsioonisstruktuuri ning
 - c) peab võimaldama eurosüsteemile piisava juurdepääsu dokumentidele ning abiteabele, et oleks võimalik jooksvalt seirata laenuandmete teabehoidla juhtimisstruktuuri jätkuvat kohasust.

II. **Määramise ja volituste tühistamise protseduurid**

1. Taotlus eurosüsteemi poolt laenuandmete teabehoidlaks määramiseks tuleb esitada EKP riskihalduse direktoraadile. Taotluses tuleb esitada kohased põhjendused ning täielik tõendav dokumentatsioon, millest nähtub, et taotleja vastab käesolevas suunises laenuandmete teabehoidlale esitatavatele nõuetele. Taotlus, põhjendused ja tõendav dokumentatsioon tuleb esitada kirjalikult ning alati võimaluse korral elektrooniliselt.

2. EKP hindab 25 tööpäeva jooksul taotluse saamisest, kas see on täielik. Kui taotlus ei ole täielik, määrab EKP tähtaja, mille jooksul laenuandmete teabehoidlal tuleb esitada täiendav teave.
3. Kui EKP on kindlaks teinud, et taotlus on täielik, teatab ta sellest laenuandmete teabehoidlale.
4. EKP kontrollib laenuandmete teabehoidla esitatud määramistaotluse alusel tema vastavust käesolevas suunises sätestatud nõuetele mõistliku aja jooksul vastavalt punktile 6. Läbivaatamise käigus võib eurosüsteem nõuda laenuandmete teabehoidlalt ühe või mitme reaajas interaktiivse demonstratsiooni korraldamist koos eurosüsteemi personaliga, et näitlikustada laenuandmete teabehoidla tehnilist suutlikkust seoses nõuetega, mis on sätestatud IV osa I punkti alapunktides 2 ja 3. Kui nõutakse sellise demonstratsiooni korraldamist, loetakse see taotlemismenetluse kohustuslikuks osaks.
5. Eurosüsteem võib pikendada uurimisperioodi 20 tööpäeva võrra, kui ta peab vajalikuks täiendavat selgitust või nõuab demonstratsiooni vastavalt punktile 4.
6. Eurosüsteem püüab teha põhjendatud otsuse määramise või sellest keeldumise kohta punktis 3 nimetatud teate saatmisest 60 tööpäeva jooksul või punkti 5 kohaldamisel 80 tööpäeva jooksul.
7. Eurosüsteem teatab punkti 6 alusel otsuse tegemisest viie tööpäeva jooksul asjaomasele laenuandmete teabehoidlale. Kui eurosüsteem keeldub laenuandmete teabehoidlaks määramisest või tühistab laenuandmete teabehoidlaks määramise, esitab ta teates selle põhjendused.
8. Eurosüsteemi poolt punkti 6 kohaselt tehtud otsus jõustub viiendal tööpäeval pärast sellest teatamist vastavalt punktile 7.
9. Määratud laenuandmete teabehoidla peab ilma kohatu viivitusega teatama eurosüsteemile igast olulisest muudatusest määramise nõuetele vastavuse osas.
10. Eurosüsteem tühistab laenuandmete teabehoidlaks määramise, kui laenuandmete teabehoidla:
 - a) on saavutanud määramise valeandmeid esitades või mõnel muul ebaausal teel või
 - b) ei vasta enam määramise aluseks olnud nõuetele.
11. Otsus laenuandmete teabehoidlaks määramise tühistamise kohta jõustub viivitamatult. Varaga tagatud väärtpaberid, mille laenuandmed tehti kättesaadavaks selle laenuandmete teabehoidla kaudu, mille määramine on vastavalt punktile 10 tühistatud, võivad kõikide muude nõuete täidetuse korral jääda kõlblikuks eurosüsteemi krediidioperatsioonide tagamiseks:
 - a) kuni I osa punktis 3 sätestatud laenuandmete aruandluspäevani või
 - b) kui alapunktis a lubatud tähtaeg on laenuandmeid esitavale üksusele tehniliselt ebamõistlik ning I osa punktis 3 sätestatud aruandluspäevaks on kõlblikkust hindavale RKP-le esitatud kirjalik selgitus, siis kolm kuud punkti 10 alusel otsuse tegemisest.

Pärast selle tähtaja möödumist tuleb selliste varaga tagatud väärtpaberite laenuandmed teha kättesaadavaks määratud laenuandmete teabehoidla kaudu vastavalt kohaldatavatele eurosüsteemi nõuetele.

12. Eurosüsteem avaldab käesoleva suunise alusel määratud laenuandmete teabehoidlate nimekirja EKP veebilehel. Nimekiri ajakohastatakse viie tööpäeva jooksul punktis 6 või 10 nimetatud otsuse vastuvõtmisest.“;

6) lisatakse järgmine IXa lisa:

„IXa LISA

Välise krediidihindamisasutuste miinimumhõlmavuse nõuded eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus

Käesolevat lisa kohaldatakse reitinguagentuuri aktsepteerimisele eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus välise krediidihindamisasutusena vastavalt artikli 120 lõikele 2.

1. HÕLMAVUSE NÕUDED

1. Jooksva hõlmavuse osas peavad reitinguagentuurid pakkuma neljast varaklassist a) katmata pangavõlakirjad, b) ettevõtlussektori võlakirjad, c) kaetud võlakirjad ja d) varaga tagatud väärtpaberid vähemalt igas kolmes varaklassis järgmist minimaalset hõlmavust:
 - i) 10 % kõikidest kõlblikest euroala varadest, mis on arvatud reitinguga varade ja reitinguga emitentide alusel, välja arvatud varaga tagatud väärtpaberite osas, mille puhul kehtib vaid reitinguga varade hõlmamise nõue;
 - ii) 20 % kõikidest kõlblikest euroala varadest, mis on arvatud laekuvate nimiväärtuste alusel;
 - iii) reitinguagentuur peab vähemalt 2/3 nende euroala riikide osas, millel on kõlblikke varasid vastavates varaklassides, pakkuma reitinguga varade, reitinguga emitentide või reitinguga nimiväärtuste nõutavat hõlmavust vastavalt punktidele i ja ii.
2. Reitinguagentuur peab andma riigireitingu vähemalt kõikidele euroala riikidele, kus ta hindab vähemalt ühte punktis 1 nimetatud varaklassi kuuluvat vara, välja arvatud varade puhul, mille osas eurosüsteem peab vastava riigi riskihinnangut ebaoluliseks seoses reitinguagentuuri poolt emissioonile, emitendile või garandile antava reitinguga.
3. Ajaloolise hõlmavuse osas peab reitinguagentuur vastama vähemalt 80 %-le punktides 1 ja 2 esitatud miinimumhõlmavuse nõuetest viimasel kolmel aastal enne taotluse esitamist eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tunnustuse saamiseks ning peab vastama neile nõuetele 100 % taotlemise ajal ning kogu eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku tunnustuse kehtivuse ajal.

2. HÕLMAVUSE ARVUTAMINE

1. Hõlmavus arvutatakse krediidireitingute alusel, mille reitinguagentuur on andnud või kinnitanud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1060/2009 ning mis vastavad kõikidele muudele eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku nõuetele.
2. Vastava reitinguagentuuri hõlmavus põhineb eurosüsteemi rahapoliitika operatsioonideks kõlblike varade krediidireitingutel ning arvutatakse kooskõlas artiklis 84 sätestatud prioriteetsuse eeskirjadega, võttes arvesse ainult selle reitinguagentuuri krediidireitinguid.
3. Selle reitinguagentuuri miinimumhõlmavuse arvutamisel, mida ei ole veel eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus tunnustatud, võtab eurosüsteem arvesse ka asjakohaseid krediidireitinguid varadele, mis on ei ole kõlblikud, kuna puudub eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus tunnustatud välise krediidihindamisasutuse reiting.

3. NÕUETELE VASTAVUSE ÜLEVAATAMINE

1. Aktsepteeritud välise krediidihindamisasutuste vastavus hõlmavuse nõuetele vaadatakse üle kord aastas.
2. Mittevastavuse korral hõlmavuse nõuetele võib määrata sanktsiooni vastavalt eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku eeskirjadele ja menetlustele.“;

7) lisatakse järgmine IXb lisa:

„IXb LISA

Eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku miinimumnõuded tagatud võlakirjade uue emissiooni aruandele ja tagatud võlakirjade seirearuandele

1. SISSEJUHATUS

Eurosüsteemi krediidihindamisraamistikus peavad välised krediidihindamisasutused artikli 120 lõike 2a kohaselt vastama konkreetsetele operatsioonilistele nõuetele tagatud võlakirjade osas alates 1. juulist 2017. Sealhulgas peavad välised krediidihindamisasutused:

- a) selgitama uusi hinnatud tagatud võlakirjade programme avalikult kättesaadavas reitinguaruandes ning
- b) igas kvartalis avalikustama tagatud võlakirjade seirearuanded.

Käesolevas lisas sätestatakse nende miinimumnõuete üksikasjad.

Nende nõuete järgimist väliste krediidihindamisasutuste poolt kontrollitakse korrapäraselt. Kui konkreetse tagatud võlakirjade programmi osas ei ole kriteeriumid täidetud, võib eurosüsteem otsustada, et asjaomase tagatud võlakirjade programmi avalik(ud) krediidireiting(ud) ei vasta eurosüsteemi krediidihindamisraamistiku rangetele krediidistandarditele. Seega ei või asjaomast välise krediidihindamisasutuse avalikku krediidireitingut kasutada konkreetse tagatud võlakirjade programmi raames emiteeritud turukõlblike varade krediidikvaliteedi nõuetele vastavuse tuvastamiseks.

2. MIINIMUMNÕUDED

- a) Punkti 1 alapunktis a nimetatud avalikult kättesaadavad reitinguaruanded (uue emissiooni aruanded) peavad sisaldama programmi põhjalikku struktuuriliste ja õiguslike aspektide analüüsi, üksikasjalikku hinnangut tagatiste kogumi kohta, refinantseerimise ja tururiski analüüsi, tehinguosaliste analüüsi, välise krediidihindamisasutuse eeldusi ja mõõdikuid ning kõigi muude tehingu oluliste üksikasjade analüüsi.
- b) Väline krediidihindamisasutus peab avaldama punkti 1 alapunktis b nimetatud seirearuanded kaheksa nädala jooksul iga kvartali lõpust. Seirearuanne peab sisaldama järgmist teavet.
 - i) Välise krediidihindamisasutuse mõõdikud, sealhulgas viimased kättesaadavad dünaamilised mõõdikud, mida on kasutatud krediidireitingu kindlaksmääramisel. Kui kuupäev, millele nimetatud mõõdikud viitavad, erineb aruande avaldamise kuupäevast, tuleb ära tuua mõõdikute viidatav kuupäev.
 - ii) Programmi ülevaade, milles peavad kajastuma vähemalt tasumata varad ja kohustused, emitent ja teised tehingu võtmeosalised, peamise tagatise varaliik, programmile kohaldatav õigusraamistik ning programmi ja emitendi krediidireiting.
 - iii) Ületagatuse tasemed, sealhulgas jooksev ja kasutamata ületagatus.
 - iv) Varade-kohustuste profiil, sealhulgas tagatud võlakirjade tähtaja liik, nt põhisumma tähtaegse tagasimaksega, edasilükatava tagasimaksega või vahendatud maksetega võlakirjad, tagatud võlakirjade ja tagatiste kogumi kaalutud keskmine tähtaeg ning teave intressimäärade ja vääringute mittevastavuse kohta.
 - v) Aruande avalikustamise ajal kehtinud intressimäär ja välisvaluuta vahetustehingud, sealhulgas vahetustehingu osapoole nimed ning kättesaadavuse korral nende juriidilise isiku tunnused.
 - vi) Valuutade jaotus, sealhulgas jaotus väärtuse alusel nii tagatiste kogumi kui ka üksikute võlakirjade tasandil.
 - vii) Tagatiste kogumi varad, sealhulgas varade bilanss, varade liigid, laenude arv ja keskmine suurus, teenindamise ajalugu, tähtaeg, laenu-väärtuse suhted, geograafiline jaotus ning hilinevad maksete jaotus.
 - viii) Tagatiste kogumi alusvara, sealhulgas varade bilanss.
 - ix) Kõikide programmi krediidireitinguga varade loetelu, nende rahvusvahelise väärtpaperite identifitseerimisnumbriga (ISIN-kood) identifitseeritult. Selle teabe võib avalikustada ka välise krediidihindamisasutuse veebilehel avaldatavas eraldi allalaaditavas failis.

- x) Seirearuande koostamisel kasutatud andmete määratlused ja allikad. Selle teabe võib avalikustada ka välise krediidihindamisasutuse veebilehel avaldatavas eraldi allalaaditavas failis.“;
- 8) XII lisa VI osa muudetakse järgmiselt:
- a) tabel 1 asendatakse järgmisega:

„Tabel 1

Tehingutes kasutatav turustatav alusvara

Omadused

Nimetus	Vara klass	Lunastamis-kuupäev	Kupong	Kupongi sagedus	Järelejäänud tähtaeg	Turuväärtuse allahindlus
Vara A	UCITS nõuetele vastav jumbo-tüüpi võlakiri	30.8.2018	Fikseeritud määraga	6 kuud	4 aastat	2,50 %
Vara B	Keskvalitsuse võlakiri	19.11.2018	Muutuva määraga	12 kuud	4 aastat	0,50 %
Vara C	Äriühingu võlakiri	12.5.2025	Nullmääraga		>10 aastat	13,00 %

Hinnad protsentides (sh kogunenud intress) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Konkreetse hindamispäeva kohta esitatud hinnad vastavad kõnealusele hindamispäevale eelneva pangapäeva kõige tüüpilisemale hinnale.“;

- b) vahepealkirjale „MÄRGISTATUD TAGATISTE HALDUSSÜSTEEM“ järgnev punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. 30. juulil 2014 sõlmib osapool tagasiostutehingu RKPga, kes ostab 50,6 miljoni euro eest vara A. Vara A on UCITS nõuetele vastav fikseeritud kupongimääraga jumbo-tüüpi tagatud pangavõlakiri, mille tähtpäev on 30. august 2018 ning millele on määratud krediitkvaliteedi astmed 1-2. Seega on selle järelejäänud tähtaeg neli aastat, mis eeldab 2,5 % suurst väärtuskärbet. Kõnealusel päeval on vara A turuhind vaadeldaval turul 101,61 %, mis hõlmab kogunenud kupongiintressi. Osapool peab esitama sellises koguses vara A, et pärast 2,5 % suurst väärtuskärbet oleks selle väärtus suurem kui jaotatud 50 miljonit eurot. Seega esitab osapool vara A nominaalväärtusega 50,6 miljonit eurot, mille kohandatud turuväärtus kõnealusel päeval on 50 129 294 eurot.“

EUROOPA KESKPANGA SUUNIS (EL) 2016/2299,**2. november 2016,****millega muudetakse suunist (EL) 2016/65 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamisel kohaldatavate väärtuskärbete kohta (EKP/2016/32)**

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõike 2 esimest taanet,

võttes arvesse Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artikli 3.1 esimest taanet, artikleid 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 ja artikli 20 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kõikide eurosüsteemi krediidioperatsioonideks kõlblike varade suhtes kohaldatakse riskiohjemeeteid, et kaitsta eurosüsteemi vastaspoole kohustuste täitmata jätmisest tingitud tagatise realiseerimisel tekkiva kahju eest. Eurosüsteemi riskiohjeraamistiku korralisest läbivaatusest tulenevalt tuleb piisava kaitse tagamiseks teha mitmeid korrigeerimisi.
- (2) Seetõttu tuleb Euroopa Keskpanga suunist (EL) 2016/65 (EKP/2015/35) ⁽¹⁾ vastavalt muuta,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA SUUNISE:

*Artikkel 1***Muudatused**

Suunist (EL) 2016/65 (EKP/2015/35) muudetakse järgmiselt:

1. artikkel 1 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 1***Kõlblike turukõlblike varade suhtes kohaldatavad väärtuskärped**

1. Suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) neljanda osa VI jaotise kohaselt kohaldatakse turukõlblike varade suhtes väärtuskärpeid suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) artikli 2 punktis 97 määratletud tähenduses vastavalt käesoleva suunise lisa tabelites 2 ja 2a sätestatud tasemetele.
2. Konkreetse vara väärtuskärbe sõltub järgmistest teguritest:
 - a) varale määratud väärtuskärpe liik artiklis 2 määratletud tähenduses;
 - b) vara kaalutud keskmine järelejäänud tähtaeg artiklis 3 määratletud tähenduses;
 - c) vara kupongi struktuur;
 - d) varale määratud krediitkvaliteedi aste“;
2. artikli 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:
 - „b) kohalike omavalitsuste ja regionaalsete valitsuste, eurosüsteemi poolt agentuurideks liigitatud üksuste, mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide emiteeritud võlainstrumentid ning UCITS nõuetele vastavad jumbo-tüüpi võlakirjad kuuluvad II väärtuskärpe liiki;
 - c) mittefinantsettevõtete emiteeritud UCITS nõuetele vastavad võlakirjad, v.a. jumbo-tüüpi võlakirjad, muud tagatud võlakirjad ja võlainstrumentid kuuluvad III väärtuskärpe liiki;“;

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga suunis (EL) 2016/65, 18. november 2015, eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2015/35) (ELT L 14, 21.1.2016, lk 30).

3. artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Turukõlblike varade väärtuskärped

1. Väärtuskärpe liikide I kuni V alla arvatud turukõlblike varade suhtes kohaldatavad väärtuskärped määratakse järgmise põhjal:

- a) konkreetsele varale määratud krediitkvaliteedi aste 1, 2 või 3;
- b) vara järelejäänud tähtaeg vastavalt lõikele 2;
- c) vara kupongistruktuur vastavalt lõikele 2.

2. Väärtuskärpe liikide I kuni IV alla arvatud turukõlblike varade puhul kohaldatakse väärtuskärpet sõltuvalt järelejäänud tähtajast ja kupongi struktuurist alljärgnevalt.

- a) Nullkupongimääraga või fikseeritud kupongimääraga turukõlblike varade puhul kohaldatakse väärtuskärpet vastavalt käesoleva suunise lisa tabelile 2. Väärtuskärpe määramiseks kasutatav asjakohane tähtaeg on vara järelejäänud tähtaeg.
- b) Ujuva kupongimääraga turukõlblike varade puhul kohaldatakse väärtuskärpeid, mis on sama suured kui nullist ühe aastani kestvasse tähtajaklassi kuuluvate fikseeritud kupongimääraga turukõlblike varade puhul, välja arvatud järgmistel juhtudel:
 - i) ujuv kupongimäär, mille uuestimääratlemise tähtaeg on pikem kui üks aasta, loetakse fikseeritud kupongimääraks ning kohaldatava väärtuskärpe tähtajaks loetakse vara järelejäänud tähtaeg;
 - ii) ujuv kupongimäär, mille baasmäär on euroala inflatsiooniindeks, loetakse fikseeritud kupongimääraks ning kohaldatava väärtuskärpe tähtajaks loetakse vara järelejäänud tähtaeg;
 - iii) ujuv kupongimäär, mille alammäär ei võrdu nulliga, ja/või ülemmääraga ujuv kupongimäär loetakse fikseeritud kupongimääraks.
- c) Mitut liiki kupongistruktuuriga varade suhtes kohaldatav väärtuskärpe sõltub ainult kupongistruktuurist vara järelejäänud tähtajal ning on võrdne sama järelejäänud tähtaja ja krediitkvaliteedi astmega turukõblliku vara suhtes kohaldatava suurima väärtuskärpega. Arvesse võetakse kõiki vara järelejäänud tähtaja jooksul kasutatavaid kupongistruktuuride liike.

3. Väärtuskärpe liigi V alla arvatud turukõlblike varade puhul, olenemata nende kupongistruktuurist, määratakse väärtuskärped kindlaks vara keskmise tähtaja alusel vastavalt lõigetele 4 ja 5. Väärtuskärpe liigi V alla arvatud turukõlblike varade suhtes kohaldatavad väärtuskärped on toodud käesoleva suunise lisa tabelis 2a.

4. Kõrgema nõudeõiguse järguga varaga tagatud väärtpaberi kaalutud keskmist tähtaega hinnatakse vastava järgu tagasimaksmiseni jäänud kaalutud keskmise prognoositava aja põhjal. Jaotamata mobiliseeritud varaga tagatud väärtpaberite puhul eeldatakse kaalutud keskmise tähtaja arvutamisel, et emitendi ostuoptsioone ei kasutata.

5. Lõikes 4 tähendavad „jaotamata mobiliseeritud varaga tagatud väärtpaberid“ varaga tagatud väärtpabereid, mida vastava varaga tagatud väärtpaberi algataja või temaga märkimisväärset seost omav üksus kasutab suurema määraga kui 75 % maksmata nimiväärtusest. Sellised märkimisväärsed seosed määratakse kindlaks vastavalt suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) artiklile 138.“;

4. artikli 5 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Hüpoteegitagatisega turukõblmatute võlainstrumentide suhtes kohaldatakse 36,5 %-st väärtuskärpet.“;

5. artikli 5 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kõlblike krediidinõuetega tagatud turukõblmatute võlainstrumentide tagatiste kogumisse kaasatud aluskrediidinõuete suhtes kohaldatakse individuaalset väärtuskärpet kooskõlas eespool lõigetes 1 kuni 4 sätestatud eeskirjadega. Tagatiste kogumisse kaasatud aluskrediidinõuete agregeeritud väärtus pärast väärtuskärpete kohaldamist peab mis tahes ajahetkel olema võrdne kõlblike krediidinõuetega tagatud turukõblmatu võlainstrumenti põhisummaga, või seda ületama. Kui agregeeritud väärtus jääb alla eelmises lauses osutatud piirmäära, loetakse kõlblike krediidinõuetega tagatud turukõblmatud võlainstrumentid kõblmatuks.“;

6. suunise (EL) 2016/65 (EKP/2015/35) lisa asendatakse käesoleva suunise lisaga.

*Artikkel 2***Jõustumine ja rakendamine**

1. Käesolev suunis jõustub päeval, mil sellest teatatakse keskpankadele liikmesriikides, mille rahühik on euro.
2. Keskpangad liikmesriikides, mille rahühik on euro, võtavad meetmed, mis on vajalikud käesoleva suunise järgimiseks, ja kohaldavad neid alates 1. jaanuarist 2017. Nad teatavad EKP-le nende meetmetega seotud dokumentidest ja vahenditest hiljemalt 5. detsembriks 2016.

*Artikkel 3***Adressaadid**

Käesolev suunis on adresseeritud keskpankadele liikmesriikides, mille rahühik on euro.

Frankfurt Maini ääres, 2. november 2016

EKP nõukogu nimel

EKP president

Mario DRAGHI

LISA

Suunise (EL) 2016/65 (EKP/2015/35) lisa muudetakse järgmiselt:

„LISA

Tabel 1

Kõlblike turukõlblike varade väärtuskärpe liigid sõltuvalt emitendi ja/või vara liigist

I liik	II liik	III liik	IV liik	V liik
Keskvalitsuste emiteeritud võlainstrumendid EKP võlasertifikaadid Riikide keskpankade (RKPd) poolt enne euro kasutusele võtmist asjaomases liikmesriigis emiteeritud võlasertifikaadid	Kohalike omavalitsuste ja regionaalsete valitsuste emiteeritud võlainstrumendid Eurosüsteemi poolt agentuurideks liigitatud üksuste emiteeritud võlainstrumendid Mitmepoolsete arengupankade ja rahvusvaheliste organisatsioonide emiteeritud võlainstrumendid UCITS nõuetele vastavad jumbo-tüüpi võlakirjad	UCITS nõuetele vastavad võlakirjad, v.a. jumbo-tüüpi võlakirjad Muud tagatud võlakirjad Mittefinantsettevõtete ja valitsemissektori ettevõtete emiteeritud võlainstrumendid	Krediidiasutuste emiteeritud tagamata võlainstrumendid Finantsasutuste, mis ei ole krediidiasutused, emiteeritud tagamata võlainstrumendid	Varaga tagatud väärt-paberid

Tabel 2

Kõlblike turukõlblike varade suhtes kohaldatavad väärtuskärpe tasemed väärtuskärpe liikides I kuni IV

Krediidikvaliteet	Järelejäänud tähtaeg (aastates) (*)	Väärtuskärpe liigid							
		I liik		II liik		III liik		IV liik	
		Fikseeritud kupongimäär	Nullkupongimäär	Fikseeritud kupongimäär	Nullkupongimäär	Fikseeritud kupongimäär	Nullkupongimäär	Fikseeritud kupongimäär	Nullkupongimäär
Astmed 1 ja 2	[0-1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1-3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3-5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5-7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7-10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Väärtuskärpe liigid							
Krediidikvaliteet	Järelejäänud tähtaeg (aastates) (*)	I liik		II liik		III liik		IV liik	
		Fikseeritud kupongi-määr	Nullkukupongi-määr	Fikseeritud kupongi-määr	Nullkukupongi-määr	Fikseeritud kupongi-määr	Nullkukupongi-määr	Fikseeritud kupongi-määr	Nullkukupongi-määr
Aste 3	[0-1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1-3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3-5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5-7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7-10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) [0-1) tähistab järelejäänud tähtaega alla ühe aasta, [1-3) tähistab järelejäänud tähtaega üks aasta või rohkem ning alla kolme aasta jne.

Tabel 2a

Kõlblike turukõlblike varade suhtes kohaldatavad väärtuskärpe tasemed väärtuskärpe liigis V

Krediidikvaliteet	Kaalutud keskmine tähtaeg (*)	V liik
		Väärtuskärpe
Astmed 1 ja 2 (AAA kuni A-)	[0-1)	4,0
	[1-3)	4,5
	[3-5)	5,0
	[5-7)	9,0
	[7-10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) [0-1) tähistab kaalutud keskmist tähtaega alla ühe aasta, [1-3) tähistab kaalutud keskmist tähtaega üks aasta või rohkem ning alla kolme aasta jne.

Tabel 3

Fikseeritud intressimaksetega kõlblike krediidiõuete suhtes kohaldatavad väärtuskärpe tasemed

		Hindamismetoodika	
Krediitkvaliteet	Järelejäänud tähtaeg (aastates) (*)	Fikseeritud intressimakse ja RKP määratud teoreetilisel summal põhinev hindlus	Fikseeritud intressimakse ja RKP määratud tasumata summal põhinev hindlus
Astmed 1 ja 2 (AAA kuni A-)	[0-1)	10,0	12,0
	[1-3)	12,0	16,0
	[3-5)	14,0	21,0
	[5-7)	17,0	27,0
	[7-10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Hindamismetoodika	
Krediitkvaliteet	Järelejäänud tähtaeg (aastates) (*)	Fikseeritud intressimakse ja RKP määratud teoreetilisel summal põhinev hindlus	Fikseeritud intressimakse ja RKP määratud tasumata summal põhinev hindlus
Aste 3 (BBB+ kuni BBB-)	[0-1)	17,0	19,0
	[1-3)	28,5	33,5
	[3-5)	36,0	45,0
	[5-7)	37,5	50,5
	[7-10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) [0-1) tähistab järelejäänud tähtaega alla ühe aasta, [1-3) tähistab järelejäänud tähtaega üks aasta või rohkem ning alla kolme aasta jne.“

EUROOPA KESKPANGA SUUNIS (EL) 2016/2300,**2. november 2016,****millega muudetakse suunist EKP/2014/31 täiendavate ajutiste meetmete kohta seoses eurosüsteemi refinantseerimisoperatsioonide ja tagatise kõlblikkusega (EKP/2016/33)**

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artikli 3.1 esimest taanet ning artikleid 5.1, 12.1, 14.3 ja 18.2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kõikide eurosüsteemi krediidioperatsioonideks kõlblike varade suhtes kohaldatakse riskiohjemeetmeid, et kaitsta eurosüsteemi osapoole kohustuste täitmata jätmisest tingitud tagatise realiseerimisel tekkiva kahju eest. Eurosüsteemi riskiohjeraamistiku korralisest läbivaatusest tulenevalt tuleb piisava kaitse tagamiseks teha varaga tagatud väärtpaberite osas mitu korrigeerimist.
- (2) Seetõttu tuleb Euroopa Keskpanga suunist EKP/2014/31 ⁽¹⁾ vastavalt muuta,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA SUUNISE:

*Artikkel 1***Suunise EKP/2014/31 muudatused**

Suunist EKP/2014/31 muudetakse järgmiselt:

1) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud varaga tagatud väärtpaberite suhtes, millel ei ole kaht avalikku krediidireitingut, mis vastavad Euroopa Keskpanga suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) (*) artikli 82 lõike 1 punkti b kohaselt vähemalt eurosüsteemi ühtlustatud hindamiskaala krediidikvaliteedi astmele 2, kohaldatakse väärtuskärbet, mis sõltub nende kaalutud keskmisest tähtajast vastavalt lisale IIa.

(*) Euroopa Keskpanga 19. detsembri 2014. aasta suunis (EL) 2015/510 eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2014/60) (ülddokumentatsiooni suunis) (ELT L 91, 2.4.2015, lk 3).“;

b) lisatakse järgmine lõige 2a:

„2a. Kõrgema nõudeõiguse järguga varaga tagatud väärtpaberi kaalutud keskmine tähtaeg arvutatakse tagasimakse tegemiseni jäänud kaalutud keskmise prognoositava aja põhjal. Jaotamata mobiliseeritud varaga tagatud väärtpaberite puhul eeldatakse kaalutud keskmise tähtaja arvutamisel, et emitendi ostuoptsiione ei kasutata.“;

c) lõige 3 jäetakse välja;

d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. RKP võib eurosüsteemi rahapoliitika operatsioonide tagatisena vastu võtta varaga tagatud väärtpabereid, mille alusvara hulka kuuluvad eluasemelaenu või laenu väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele või mõlemad, mis ei vasta suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) 4. osa II jao 2. peatükis sätestatud krediidi hinnangu

(1) Euroopa Keskpanga 9. juuli 2014. aasta suunis EKP/2014/31 täiendavate ajutiste meetmete kohta seoses eurosüsteemi refinantseerimisoperatsioonide ja tagatise kõlblikkusega ning millega muudetakse suunist EKP/2007/9 (ELT L 240, 13.8.2014, lk 28).

nõuetele ja eespool lõike 1 punktides a–d ja lõikes 4 osutatud nõuetele, kuigi muus osas vastavad varaga tagatud väärtpaberi suhtes suunises (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) kehtestatud kõlblikkuskriteeriumidele ja neil on kaks avalikku krediidireitingut, mis vastad vähemalt eurosüsteemi ühtlustatud hindamisskaala krediidikvaliteedi astmele 3. Need varaga tagatud väärtpaberid on siiski piiratud enne 20. juunit 2012 emiteeritute ja nende suhtes kohaldatakse väärtuskärbet, mis sõltub nende kaalutud keskmisest tähtajast vastavalt lisale IIa.“;

e) lõige 6 jäetakse välja;

f) lõike 7 punkt g asendatakse järgmisega:

„g) „teenuse järjepidevuse sätted“ (*servicing continuity provisions*) varaga tagatud väärtpaberi õigusdokumentatsioonis olevad sätted, millega tagatakse asendusteenus või asendusteenuse korraldaja (kui asendusteenus pole sätestatud). Kui sätestatud on asendusteenuse korraldaja, tuleb asendusteenuse korraldaja määrata ja panna talle kohustus leida sobiv asendusteenuse pakkuja 60 päeva jooksul alussündmusest, et tagada õigeaegne makse ja varaga tagatud väärtpaberi teenindamine. Sätestada tuleb ka alussündmused, mille puhul tuleb teenuse pakkuja asendada ning milleks võivad olla reitingupõhised või reitinguvälised, nt senise teenusepakkuja kohustuste mittetäitmine. Kui on sätestatud asendusteenuse pakkuja, ei või asendusteenuse pakkuja omada märkimisväärset seost teenusepakkujaga. Kui on sätestatud asendusteenuse korraldaja, ei või ükski teenusepakkuja, asendusteenuse korraldaja ega emitendi arvelduspank omada samal ajal omavahel märkimisväärset seost;“;

g) lisatakse lõike 7 punktid h ja i:

„h) „märkimisväärne seos“ (*close links*) – määratlus on toodud suunise (EL) 2015/510 (EKP/2014/60) artikli 138 lõikes 2;

i) „jaotamata mobiliseeritud varaga tagatud väärtpaberid“ (*retained mobilised ABS*) – varaga tagatud väärtpaberid, mida vastava varaga tagatud väärtpaberi algataja või temaga märkimisväärset seost omav üksus kasutab suurema määraga kui 75 % maksmata nimiväärtusest.“

2) Käesoleva suunise lisa lisatakse IIa lisana.

Artikkel 2

Jõustumine ja rakendamine

1. Käesolev suunis jõustub päeval, mil sellest teatatakse keskpankadele liikmesriikides, mille rahühik on euro.

2. Keskpangad liikmesriikides, mille rahühik on euro, võtavad meetmed, mis on vajalikud käesoleva suunise järgimiseks, ja kohaldavad neid alates 1. jaanuarist 2017. Nad teatavad EKP-le nende meetmetega seotud dokumentidest ja vahenditest hiljemalt 5. detsembriks 2016.

Artikkel 3

Adressaadid

Käesolev suunis on adresseeritud kõikidele eurosüsteemi keskpankadele.

Frankfurt Maini ääres, 2. november 2016

EKP president

Mario DRAGHI

*LISA**„IIa LISA***Varaga tagatud väärtpaberite väärtuskärbete tasemed vastavalt käesoleva suunise artikli 3 lõikele 2**

Kaalutud keskmine tähtaeg	Väärtuskärbe
0–1	6,0
1–3	9,0
3–5	13,0
5–7	15,0
7–10	18,0
>10	30,0“

PARANDUSED

Nõukogu 17. oktoobri 2016. aasta otsuse (EL) 2016/1877 (seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni rahvusvahelisel maanteeveol töötava sõiduki meeskonna töö alase Euroopa kokkuleppe (AETR) eksperdirühmas ja maanteetranspordi töörühmas) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 288, 22. oktoober 2016)

Leheküljel 53 III lisas

asendatakse „Artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Sõidukite puhul, mis on esmakordselt registreeritud enne 14. juunit 2019, käsitatakse käesoleva kokkuleppe nõuetele vastavana sõidumeerikut, mille konstruktsioon, paigaldamine, kasutamine ja katsetamine vastab nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 ja käesoleva kokkuleppe 1B liite sätetele.

Sõidukite puhul, mis registreeritakse esmakordselt alates 15. juunist 2019, käsitatakse käesoleva kokkuleppe nõuetele vastavana sõidumeerikut, mille konstruktsioon, paigaldamine, kasutamine ja katsetamine vastab 4. veebruari 2014. aasta määruse (EL) nr 165/2014 ja käesoleva kokkuleppe 1C liite sätetele.“

järgmisega: „Artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Sõidukite puhul, mis on esmakordselt registreeritud hiljemalt 14. juunil 2019, käsitatakse käesoleva kokkuleppe nõuetele vastavana sõidumeerikut, mille konstruktsioon, paigaldamine, kasutamine ja katsetamine vastab nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 ja käesoleva kokkuleppe 1B liite sätetele.

Sõidukite puhul, mis registreeritakse esmakordselt alates 15. juunist 2019, käsitatakse käesoleva kokkuleppe nõuetele vastavana sõidumeerikut, mille konstruktsioon, paigaldamine, kasutamine ja katsetamine vastab 4. veebruari 2014. aasta määruse (EL) nr 165/2014 ja käesoleva kokkuleppe 1C liite sätetele.“

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET